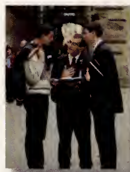
101E JAARGANG NUMMER 10 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ OKTOBER 2001

LIAHONA



101E JAARGANG NUMMER 10 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ OKTOBER 2001

LIAHONA



OP DE OMSLAG
Fotograaf: Jerry Garns. *Voorzijde:* zendelingen in Barcelona (Spanje). *Achterzijde:* zendelingen in Honduras.



OMSLAG VAN *DE KINDERVRIEND*
Sparen is een manier om je voor te bereiden op een zending. Zie 'Ik kan nu al een zendeling zijn!' op blz. 8.

ZIE BLZ. 34



ARTIKELEN

2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: KENMERKEN VAN EEN GELUKKIG GEZIN PRESIDENT THOMAS S. MONSON

25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: NAKOMING VAN GODDELIJKE VERBONDEN BIEDT VEILIGHEID

26 ZENDINGSWERK EN DE VERZOENING OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND

44 ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: OP AVONTUUR
EEN SCHAT VAN LIEFDE ROMY BAZALAR COTERA
OVERROMPELD WANG SHU-CHUAN
'GEEF ONS EEN ZEGEN!' LESLY AUGUSTO TOBAR CORREA

48 DE *LIAHONA* VAN OKTOBER 2001 GEBRUIKEN

VOOR DE JONGEREN

10 PROFETEN VAN DE LAATSTE DAGEN OVER ZENDINGSWERK

12 JE ZENDING — EEN GEESTELIJK AVONTUUR OUDERLING DAVID B. HAIGHT

17 VRAAG EN ANTWOORD: HOE KAN IK AAN MIJN VRIENDEN UITLEGGEN WAAROM IK OP ZENDING WIL?

20 JE OPROEP BARBARA JEAN JONES

24 JE VOORBEREIDING

33 POSTER: WEES DE BOVENSTE BESTE

34 DE BELANGRIJKSTE STAP F. DAVID STANLEY

38 IN HET OPLEIDINGSINSTITUUT MARVIN K. GARDNER

DE KINDERVRIEND

2 VAN VRIEND TOT VRIEND: OUDERLING WAYNE M. HANCOCK

4 VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT: HET WERK VAN ZIJN VADER; JEZUS VOEDT VIJFDUIZEND MENSEN

8 IK KAN NU AL EEN ZENDELING ZIJN! CORLISS CLAYTON

10 LIEDJE: DE BOODSCHAP VAN ELIA VANJA Y. WATKINS

12 PARTICIPATIEPERIODE: HIJ BELOOFT ZEGENINGEN DIANE S. NICHOLS

14 GEEN STIEREN IN DE GREPPEL SHEILA R. WOODARD EN FRANCIS M. WOODARD

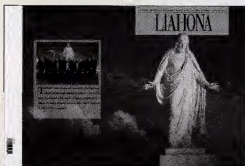


ZIE BLZ. 38

Oktober 2001 101e jaargang Nummer 10
LIAHONA 21990-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266
Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette aanleveren.
Abonnementenadministratie:
Administratrice: J. C. A. Kroon
Hengmeng 3
NL-5235 JW 's-Hertogenbosch
Telefoon/Fax: 073-6443685
E-mail: jcakroon@home.nl
Abonnementsprijs:
Nederland: NLG 33,00 België: BEF 600,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptgirokaart (België: stortings-/overschrijvingsformulier).
Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek Kerknieuws naar: *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org
De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thais, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)
Uitgever:

For Readers in the United States and Canada:
Oktober 2001 Vol. 101 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #1604821)
POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.





GENIETEN VAN DE NORMEN EN WAARDEN IN DE *LIAHONA*

Al enige tijd krijg ik van enkele vrienden die tot uw kerk behoren de *Liahona*. Ik lees die met veel plezier. Er staan prachtige boodschappen in vol goede normen en waarden, vooral gezinswaarden. Ik vind de artikelen goed voor iedereen, wat iemands godsdienst ook is.

Vincenzo Cerceo
Vriend van de kerk in Triëst (Italië)

GOD HEEFT HET PATROON GETEKEND

Als je met verschrikkelijke beproevingen geconfronteerd wordt, telt alleen nog je geloof, je wilskracht en je kracht om God te volgen.

Job onderwierp zich aan God. Toen hij pijn en verdriet had, leerde hij zichzelf en God kennen. Het was Gods bedoeling om hem uiteindelijk te zegenen. Hij genas Job, herstelde hem volledig, en gaf hem alles terug wat hij verloren had.

God behandelt ons leven als een borduurwerk. Wij zien alleen de achterkant van het borduurwerk — de afgebonden en afgeknipte draden. Hij ziet echter het hele werk. Hij heeft het ontwerp getekend en heeft de zwarte draden toegevoegd die de heldere kleuren zo mooi laten uitkomen.

Guy A. Madec
Gemeente Evreux
District Caen (Frankrijk)

VOORBEELD VAN GELOOF EN TOEWIJDING

In de *Liahona* lezen wij over kerkleden uit de hele wereld. Ondanks onze verschillen in opleiding, sociale of culturele omstandigheden, kunnen wij zien welke invloed de kennis en het getuigenis van het evangelie van Jezus Christus op hen hebben gehad. Hun voorbeeld van geloof en toewijding heeft vervolgens een goede invloed op ons.

Leonilda Venturini
Wijk Matão
Ring Campinas-Castelo (Brazilië)

EEN BAND MET AL WAT GOED IS

Toen ik mij in 1976 in Córdoba (Argentinië) had laten dopen, begon ik edities van de *Liahona* te sparen. Hoewel ik al in verschillende plaatsen heb gewoond, ben ik nooit zonder mijn geliefde tijdschriften geweest. De *Liahona* bevat antwoorden, net als de Schriften. In de verschillende stadia van mijn leven, en in mijn verschillende roepingen en taken, heb ik altijd troost, leiding, inspiratie, lesstof, zendingsgaven en gezelschap van de *Liahona* gekregen. Ik ben dankbaar dat de *Liahona* mijn band is met al wat goed is.

Luisa Cecilia Bonnet de Bamio
Wijk Nueva Segovia
Ring Barquisimeto (Venezuela)



KENMERKEN VAN EEN GELUKKIG GEZIN

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium



'Vreugde is het doel en oogmerk van ons bestaan, en zal uiteindelijk ons deel worden, als wij het pad volgen dat er heenleidt. Dit is het pad van deugd, oprechtheid, getrouwheid, heiligheid en het onderhouden van al Gods geboden.'[1]

De profeet Joseph Smith heeft ons deze beschrijving verstrekt van zo'n alomvattend gegeven. Die gold toen. Die geldt nu nog. Als we zo'n duidelijke wegenkaart hebben, waarom zijn er dan zoveel ongelukkige mensen? Maar al te vaak zijn er meer fronsende dan lachende mensen te zien en wordt vreugde door wanhoop getemperd. Wij leven op een niveau dat nog zo ver onder onze mogelijkheden ligt. Sommigen raken verward door materialisme, verstrikt in zonde, of verdwalen in de voorbijtrekkende stoet van mensen. Anderen roepen uit, met de woorden van de bekeerling van Filippus: 'Hoe zou ik dit kunnen, als niet iemand mij de weg wijst?'[2]

Geluk bestaat niet uit een overvloed aan luxe, waarvan de wereld vindt dat het de enige manier is om 'plezier' te hebben. We moeten het ook niet zoeken in verafgelegen oorden met vreemd klinkende namen. Geluk vindt men thuis.

Als we werkelijk ons best doen, kan ons thuis een stukje hemel op aarde zijn.

Wij herinneren ons allemaal ons ouderlijk huis. Het is interessant dat wij dan niet stil blijven staan bij de vraag of het huis groot of klein was, of de buurt aanzien had of verpauperd was. Nee, we denken met vreugde aan de dingen die we als gezin deden. Het gezin is het laboratorium van ons leven en wat we daar leren, bepaalt grotendeels wat we gaan doen wanneer we het verlaten.

Margaret Thatcher, voormalig premier van Groot-Brittannië, heeft de volgende diepzinnige filosofie uitgesproken: 'Het gezin is de bouwsteen van de samenleving. Het is een kinderdagverblijf, een school, een ziekenhuis, een sportcentrum, een toevlucht en een rustoord. Het omvat alle aspecten van de samenleving. Het vormt onze overtuigingen; het is de voorbereiding op de rest van ons leven.'[3]

'Thuis is waar 't hart is.' Er is inderdaad 'een hoop leven nodig om van een huis een thuis te maken.'[4] 'Thuis, thuis, lief, lief thuis. (. . .) Zij 't nog zo eenvoudig, 't is nergens als thuis.'[5] Maar we laten deze prettige herinneringen achter ons. We denken aan ouders die er niet meer zijn, kinderen die het huis uit zijn, jeugdjaren die



voorbij zijn. Langzaam maar zeker zien we de waarheid onder ogen: wij zijn verantwoordelijk voor wat voor thuis wij ervan maken. We moeten wijs bouwen, want de weg naar de eeuwigheid is niet kort. We zullen onderweg windstilte en storm hebben, zonlicht en schaduw, vreugde en verdriet. Maar als we werkelijk ons best doen, kan ons thuis een stukje hemel op aarde zijn. Wat wij denken, wat wij doen, hoe wij leven, dat beïnvloedt niet alleen het succes van onze reis op aarde, maar bepaalt ook onze koers naar onze eeuwige doelen.

We kunnen van de Heer leren hoe wij de hemel dichter bij ons gezin kunnen brengen. Hij is de meester-architect. Hij heeft ons geleerd hoe we moeten bouwen.

In 1995 hebben het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen een proclamatie aan de wereld over het gezin uitgevaardigd. Daarin staat onder meer: 'De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.'[6]

Gelukkige gezinnen zien er niet allemaal hetzelfde uit. Sommige bestaan uit vader, moeder, broers en zusters, die in een sfeer van liefde samenwonen. Andere bestaan uit een alleenstaande ouder met een of twee kinderen, terwijl weer andere uit slechts één persoon bestaan. Er zijn echter kenmerken die gelden voor elk gelukkig gezin, hoeveel of wat voor gezinsleden er ook zijn. Ik noem ze de 'kenmerken van een gelukkig gezin'. Ze zijn:

1. **De gewoonte van gebed.**
2. **Kasten vol kennis.**
3. **Het legaat van liefde.**
4. **De gave van een getuigenis.**

DE GEWOONTE VAN GEBED

'Het gebed, uitgesproken of niet, is het verlangen van de ziel.'[7] Gebed is het eerste kenmerk van een gelukkig gezin omdat het zo algemeen toegepast kan worden en het resultaat zo heilzaam is. Ouders die luisteren naar het gebed van een kind, komen zelf nader tot God. Die kleintjes, die nog maar zo kort geleden bij hun hemelse Vader waren, hebben geen remmingen die verhinderen dat zij tegenover Hem hun gevoelens, wensen en dank uiten.

Het gezinsgebed is de beste manier om zonde te verhinderen en is dus de weldadigste bron van vreugde en geluk. Het oude gezegde 'Het gezin dat samen bidt, blijft samen', is nog steeds van toepassing.

Onze profeet, president Gordon B. Hinckley, heeft gezegd: 'Gelukkig is het meisje of de jongen, ook de tiener, die deel uitmaakt van een gezin dat als gewoonte heeft elke morgen en avond gezinsgebed te houden.'[8]

Laten we eens kijken naar een gezin dat lid is van de kerk en dat gebeden opzendt naar God. Vader, moeder en kinderen knielen, buigen hun hoofd en sluiten hun ogen. Een fijne geest van liefde, eenheid en vrede vervult het huis. Als de vader zijn zoontje hoort bidden dat zijn papa het goede mag doen, denkt u dan dat zo'n vader het moeilijk zal vinden om het gebed van zijn dierbare zoontje te verhoren? Hoort een tienerdochter haar lieve moeder smeken dat haar dochter inspiratie zal krijgen bij het kiezen van jongens om mee uit te gaan, dat ze zich zal voorbereiden op een tempelhuwelijk, gelooft u niet dat zo'n dochter dan zal proberen te voldoen aan de ootmoedige smeekbede van haar moeder van wie zij zielsveel houdt? Als vader, moeder en alle kinderen oprecht bidden dat de zonen in het gezin zo zullen leven dat zij op de juiste leeftijd een oproep kunnen krijgen als afgezant

LINKS: FOTO-ILLUSTRATOR: WELDEN C. ANDERSEN; RECHTS: FOTO-ILLUSTRATOR: ROBERT CASEY



van de Heer in de zendingsvelden van de kerk, zullen we dan niet zien dat die zonen opgroeien tot jonge mannen met een overweldigend verlangen om een zending te vervullen?

Laten we bij het gezinsgebed en bij ons persoonlijk gebed geloof en vertrouwen in Hem hebben. Als er iemand onder ons niet goed geluisterd heeft naar de raad om altijd te bidden, dan is er geen beter moment om ermee te beginnen dan nu. Degenen die menen dat bidden een teken van lichamelijke zwakheid is, doen er goed aan te bedenken dat de mens op zijn grootst is als hij op zijn knieën zit.

Mijn vrouw, Frances, en ik zijn nu 53 jaar getrouwd. Ons huwelijk is in de Salt Lake-tempel voltrokken. Degene die het huwelijk voltrok, Benjamin Bowring, gaf ons deze raad: 'Mag ik jullie pasgehuwden een aanpak meegeven waarmee je er gegarandeerd voor kunt zorgen dat geen enkel meningsverschil langer dan een dag duurt? Kniel iedere avond voor uw bed neer. De ene avond, broeder Monson, spreekt u het gebed uit, hardop, geknield. De andere avond, zuster Monson, spreekt u het gebed uit, hardop, geknield. Ik kan u verzekeren dat ieder misverstand dat overdag ontstaat, bij het bidden zal verdwijnen. Het is onmogelijk minder prettige gevoelens te koesteren voor iemand met wie je samen bidt.'

Toen ik 38 jaar geleden geroepen werd als lid van de Raad der Twaalf Apostelen, stelde president David O. McKay, de negende president van de kerk, mij vragen over mijn gezin. Ik vertelde hem over deze aanpak en getuigde van de goede uitwerking ervan. Hij leunde achterover in zijn grote leren stoel en zei met een glimlach: 'Dezelfde aanpak waarvan u zoveel profijt hebt, is ons ook alle jaren van ons huwelijk tot zegen geweest.'

Gebed is de sleutel tot geestelijke kracht.

KASTEN VOL KENNIS

Het tweede kenmerk van een gelukkig gezin ontdekt u als er thuis kasten vol kennis zijn. Of we nu ons eigen gezin willen vestigen of gewoon proberen de hemel een stukje dichter bij ons ouderlijk gezin te brengen, we kunnen van de Heer leren. Hij is de meester-architect. Hij heeft ons geleerd hoe we moeten bouwen.

Toen Jezus op de stoffige paden liep in de steden en dorpen van wat we nu het Heilige Land noemen, en zijn discipelen aan de oever van het mooie Meer van Galilea onderrichtte, sprak Hij vaak in gelijkenissen, de taal die de mensen het beste begrepen. Hij vergeleek het leven van zijn toehoorders vaak met de bouw van een huis.

Hij heeft gezegd: '(…) geen […] huis, tegen zichzelf verdeeld, zal standhouden.'[9] Later heeft Hij gewaarschuwd: 'Mijn huis is een huis van orde (. . .) en niet een huis van verwarring.'[10]

In een openbaring die op 27 december 1832 te



Is ons voorbeeld het navolgen waard? Leven we zo dat een zoon of dochter kan zeggen 'Ik wil mijn vader volgen', of 'Ik wil mijn moeder volgen'?

RECHTS: FOTO-ILLUSTRATOR: CRAIG DIMOND

Kirtland (Ohio) aan de profeet Joseph Smith gegeven is, zegt de Meester: 'Organiseert u, vervaardigt elk noodzakelijk voorwerp, en vestigt een huis, ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God.'[11]

Waar zouden we een geschiktere blauwdruk kunnen vinden voor een verstandige en gepaste wijze van bouwen? Zo'n huis zou voldoen aan de bouwnorm in Matteüs, waar sprake is van een huis dat gebouwd is 'op een rots'[12], een huis dat de regen van tegenspoed, de golven van weerstand en de winden van twijfel kan weerstaan die nu overal in onze wereld vol problemen om ons heen zijn.

Sommigen denken misschien: 'Maar die openbaring is gegeven om aanwijzingen te geven voor de bouw van een tempel. Is hij dan wel op ons van toepassing?'

Mijn antwoord luidt: 'Heeft de apostel Paulus niet gezegd "Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?"'[13]

Laat de Heer onze gids zijn bij de opbouw van ons gezin.

De inhoud van onze kasten vol kennis is van essentieel belang: goede boeken.

Boeken zijn sleutels tot schatten van wijsheid;
Boeken zijn poorten tot landen van blijheid;
Boeken zijn paden omhoog, dat is bewezen;
Boeken zijn vrienden. Kom, laten we lezen.[14]

Lezen is een van de ware genoegens van het leven. In deze tijd van massacultuur, waarin zoveel ingekort, aangepast, vervalst, versnipperd en samengevat wordt, is het rustgevend en inspirerend eens rustig met een fijn boek te gaan zitten.

Kleine kinderen houden ook van boeken en vinden het fijn als hun ouders eruit voorlezen.

De Heer heeft gezegd: 'Put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt wetenschap, ja, door studie alsmede door geloof.'[15]

De standaardwerken zijn zowel voor ons als onze kinderen prima vulling voor onze kasten vol kennis.

Enkele jaren geleden maakten we samen met onze kleinkinderen een rondgang door de drukkerij van de kerk. Daar zagen we de zendelingenuitgave van het Boek van Mormon van de band rollen — gedrukt, gebonden en gesneden, klaar om te lezen. Ik zei tegen de kinderen: 'De operator zegt dat je een boek-van-mormon mag pakken voor jezelf. Kies er maar een, dan mag je die hebben.'

Elk kleinkind pakte één exemplaar en zei hoeveel hij of zij van het Boek van Mormon hield.

Ik herinner me niet goed meer wat we de rest van de dag gedaan hebben, maar ik zal nooit die oprechte uitingen van liefde voor het Boek van Mormon vergeten — uitingen die rechtstreeks uit het hart van die kinderen kwamen.

Wij, als ouders, moeten onthouden dat ons leven het boek in de boekenkasten van het gezin is dat onze kinderen het meest koesteren. Is ons voorbeeld het navolgen waard? Leven we zo dat een zoon of dochter kan zeggen 'Ik wil mijn vader volgen', of 'Ik wil mijn moeder volgen'? In tegenstelling tot andere boeken in de kast, waarvan het kaft de inhoud verbergt, kunnen wij ons leven niet verbergen. Ouders, wij zijn echt een open boek.

HET LEGAAT VAN LIEFDE

Het derde kenmerk van een gelukkig gezin is een legaat van liefde.



Als kleine jongen ging ik graag naar mijn oma, die aan Bueno Avenue in Salt Lake City woonde. Oma was altijd zo blij om ons te zien en ons dichtbij zich te hebben. Wij zaten dan bij haar op schoot terwijl zij ons verhalen voorlas.

Haar jongste zoon, oom Ray, en zijn vrouw gingen daar wonen toen mijn oma overleden was. Toen ik oom Ray het afgelopen jaar vlak voor zijn dood bezocht, viel het mij op dat de brandweerkraan op de stoep kleiner leek dan toen ik die zoveel jaren geleden beklom. De vriendelijk uitziende veranda was hetzelfde — de rustige, vredige sfeer was onveranderd. Aan de keukenmuur hing een ingelijste uitspraak die mijn tante had geborduurd. Het was een uiterst praktische uitspraak: 'Kies wie je liefhebt; heb je keuze lief.' Vaak is daar een schikking voor nodig, of vergeving, en misschien wel verontschuldiging. We moeten het succes van ons huwelijk altijd voorop stellen.

Ogenschijnlijk onbelangrijke lessen in liefde worden door kinderen gezien; in stilte nemen zij het voorbeeld van hun ouders in zich op. Mijn vader, een drukker, werkte bijna elke dag van zijn leven lang en hard. Ik ben ervan overtuigd dat hij het fijn had gevonden als hij op de sabbat gewoon thuis was geweest. Maar in plaats daarvan bezocht hij oudere familieleden en vrolijkte ze op.

Een van hen was zijn oom, die door artritis zo kreupel was geworden dat hij niet kon lopen of voor zichzelf zorgen. Op zondagmiddag zei vader tegen me: 'Kom, Tommy, laten we oom Elias eens meenemen voor een ritje.' Dan klommen we in de Oldsmobile uit 1928 en reden naar Eighth West, waar ik voor het huis van oom Elias in de auto wachtte terwijl vader naar binnenging. Al gauw kwam hij weer naar buiten met in zijn armen, als een porseleinen pop, zijn kreupele oom. Ik deed dan het portier open en keek terwijl mijn vader oom Elias voorzichtig en liefdevol op de voorbank zette zodat hij een goed uitzicht had, terwijl ik achterin ging zitten.

Het was een kort ritje en er werd niet veel gezegd, maar o, wat een legaat van liefde! Vader heeft me nooit uit de Bijbel over de barmhartige Samaritaan voorgelezen. In plaats daarvan nam hij me met oom Elias mee in die oude Oldsmobile uit 1928 over de weg naar Jericho.

Als wij thuis een legaat van liefde koesteren, krijgen we niet de vermaning door Jakob die in het Boek van Mormon staat opgetekend: 'Gij hebt het hart gebroken van uw tedere vrouwen, en het vertrouwen van uw kinderen verloren wegens het slechte voorbeeld, door u aan hen gegeven; en het geschrei huns harten stijgt tegen u tot God op.'[16]

Moge er bij ons thuis een legaat van liefde zijn.

DE GAVE VAN EEN GETUIGENIS

Het vierde kenmerk van een gelukkig gezin is de gave van een getuigenis. 'De allerbelangrijkste kans om kerkelijk



Laten we het venster van ons hart wijd open doen zodat elk gezinslid zich welkom en 'thuis' zal voelen.

LINKS: FOTO-ILLUSTRATOR: JOHN LUKE; *RECHTS:* FOTO-ILLUSTRATOR: STEVE BUNDERSON

onderricht te geven, is thuis'[17], heeft president David O. McKay opgemerkt. 'Een waar mormoons gezin is een gezin waarin Christus, als Hij er binnen zou komen, graag nog even zou blijven om uit te rusten.'[18]

Wat doen wij om ervoor te zorgen dat ons gezin aan die beschrijving voldoet? Het is niet genoeg als alleen de ouders een sterk getuigenis hebben. Kinderen kunnen maar een beperkte tijd blijven drijven op de overtuiging van hun ouders.

Liefde voor de Heiland, eerbied voor zijn naam en oprecht respect voor elkaar vormen vruchtbare grond om thuis een zaadje tot een getuigenis te laten uitgroeien.

Het evangelie bestuderen, getuigenis geven en een gezin leiden zijn gewoonlijk geen gemakkelijke zaken. De reis door het leven wordt gekenmerkt door kuilen en overstromingen — de roerige omstandigheden van onze tijd.

Enkele jaren geleden was ik tijdens een bezoek aan leden en zendelingen in Australië getuige van een subliem voorbeeld van hoe de gave van een getuigenis een gezin tot zegen en heiliging kan dienen. Ik was met de zendingspresident, Horace D. Ensign, onderweg van Sydney naar Darwin, waar ik de eerste spade zou steken voor het eerste kerkgebouw in die stad. Onderweg maakte het vliegtuig een tussenlanding in een mijnwerkersgemeenschap die Mount Isa heette. Toen we het kleine gebouw van de luchthaven van Mount Isa inliepen, kwamen een vrouw en haar twee kinderen op ons af. Zij zei: 'Ik ben Judith Louden. Ik ben lid van de kerk en dit zijn mijn kinderen. We dachten al dat u misschien deze vlucht genomen had, daarom zijn we gekomen om tijdens uw oponthoud even met u te praten.' Ze legde uit dat haar man geen lid was van de kerk en dat zij en de kinderen de enige leden in de hele omtrek waren. Wij spraken over geestelijke zaken en gaven ons getuigenis.

De tijd verstreek. We maakten ons op om weer aan boord te gaan. Zuster Louden zag er zo verlaten uit, zo eenzaam. Ze smeekte: 'Ga nog niet. Ik heb de kerk zo gemist.' Plotseling werd er door de luidspreker een vertraging van een half uur om technische redenen aangekondigd. Zuster Louden fluisterde: 'Mijn gebed is zojuist verhoord.' Toen vroeg ze hoe ze haar man dusdanig kon beïnvloeden dat hij belangstelling in het evangelie zou tonen. Wij adviseerden haar hem te betrekken bij hun wekelijkse jeugdwerkles thuis en een levend getuigenis van het evangelie voor hem te zijn. Ik zei dat we haar een abonnement op de *Children's Friend* zouden geven, en haar wat aanvullend materiaal voor gezinsonderricht zouden sturen. Wij drukten haar op 't hart om het nooit op te geven met haar man.

We vertrokken uit Mount Isa. Ik ben daar nooit meer teruggeweest. Ik zal echter altijd de herinnering koesteren aan die lieve moeder en die fijne kinderen, die ons in tranen en vervuld van dankbaarheid nawuifden.

Verscheidene jaren later sprak ik in Brisbane in een priesterschapsleidersvergadering en beklemtoonde het belang van evangeliestudie thuis en van het naleven van het evangelie en een voorbeeld zijn van de waarheid. Ik vertelde de aanwezige mannen het verhaal van zuster Louden en de indruk die haar geloof en vastberadenheid op mij gemaakt hadden. Tot slot zei ik: 'Ik zal er wel nooit achter komen of zuster Loudens man ooit lid van de kerk geworden is, maar hij had geen beter voorbeeld kunnen vinden.'

Een van de leiders stak zijn hand op, ging staan en zei: 'Broeder Monson, ik ben Richard Louden. Die vrouw over wie u spreekt, is mijn vrouw. Die kinderen [zijn stem beefde] zijn onze kinderen. Nu zijn wij een eeuwig gezin, wat mede aan het doorzettingsvermogen en het geduld van mijn lieve vrouw te danken is. Ik heb



dit allemaal aan haar te danken.' Het was doodstil. De stilte werd alleen verbroken door gesnif, vergezeld van tranen.

Broeders en zusters, laten we ernstig besluiten, wat onze omstandigheden ook zijn, om van ons gezin een gelukkig gezin te maken.

Laten we het venster van ons hart opendoen zodat elk gezinslid zich welkom en 'thuis' zal voelen. Laten we de deur van onze ziel opendoen zodat Christus kan binnenkomen. Denk aan zijn belofte: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen.'[19]

Hoe welkom zal Hij zich voelen, hoeveel vreugde zullen wij hebben als Hij bij ons de 'kenmerken van een gelukkig gezin' aantreft, namelijk:

De gewoonte van gebed.

Kasten vol kennis.

Het legaat van liefde.

De gave van een getuigenis.

Moge onze liefhebbende hemelse Vader ons allen zegeningen in ons streven naar zo'n gelukkig, eeuwig gezin. □

NOTEN

1. Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, verzameld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 255–256.
2. Handelingen 8:31.
3. Nicholas Wood, 'Thatcher Champions the Family', *London Times*, 26 mei 1988.
4. Edgar A. Guest, 'Home', in *The Family Book of Best Loved Poems*, onder redactie van David L. George (1952), blz.151–152.
5. John Howard Payne, 'Mid Pleasures and Palaces', *Hymns* (1948), 107.
6. *Liahona*, oktober 1998, blz. 24.
7. James Montgomery, 'Prayer Is the Soul's Sincere Desire', *Hymns* (1985), 145.
8. 'The Environment of Our Homes', *Tambuli*, oktober-november 1985, blz. 5.
9. Matteüs 12:25.
10. LV 132:8.
11. LV 88:119.
12. Matteüs 7:25.
13. 1 Korintiërs 3:16.
14. Emilie Poulsson.
15. LV 88:118.
16. Jakob 2:35.
17. *Priesthood Home Teaching Handbook*, herziene uitgave (1967), blz. ii–iii.
18. *Gospel Ideals: Selections from the Discourses of David O. McKay* (1953), blz. 169.
19. Openbaring 3:20.

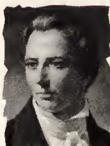
VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. De kenmerken van een gelukkig gezin gelden voor alle gezinnen, klein en groot, en voor hen die alleen staan.
2. Gebed is de sleutel tot geestelijke macht.
3. De standaardwerken van de kerk zijn de 'beste boeken' om kennis in te zoeken.
4. Zorgen voor familieleden is iets waarnaar we allemaal zouden moeten streven.
5. Liefde voor de Heiland, eerbied voor zijn naam en oprecht respect voor elkaar vormen vruchtbare grond om thuis een zaadje tot een getuigenis te laten uitgroeien.



Profeten van de laatste dagen over zendingswerk

De zendelingen die hierna beschreven worden, zijn alle president geworden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. U leest over enkele van hun ervaringen en hun getuigenis van het zendingswerk.



ALVIN GITTINS, JOSEPH SMITH

JOSEPH SMITH (1805–1844)
Eerste president van de kerk

'Onze zendelingen gaan naar verschillende landen, en in Duitsland, Palestina, Nieuw-Holland, Australië, Oost-Indië en andere plaatsen is de banier der waarheid opgericht; geen enkele onheilige hand kan de vooruitgang van het werk tegenhouden; er kan vervolging woeden, benden kunnen samenspannen, legers kunnen zich verzamelen, laster kan schandalen veroorzaken, maar Gods waarheid zal stoutmoedig voortgaan, edel en onafhankelijk, tot zij elk werelddeel heeft bereikt, elk klimaat bezocht, elk land overspoeld, en in elk oor geklonken heeft, tot de doeleinden van God zijn bereikt en de grote Jehova zal zeggen dat het werk voltooid is.' (*History of the Church*, deel 4, blz. 540.)



WILFORD WOODRUFF (1807–1898)
Vierde president van de kerk

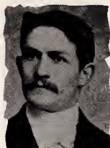
Wilford Woodruff werd als zendeling in Engeland gezegend wegens zijn gehoorzaamheid. Hij schrijft: 'Ik vroeg de Heer wat Hij van mij verwachtte. Hij antwoordde slechts: "Ga naar het zuiden." Ik nam de postkoets en legde ruim 130 kilometer af. Het eerste huis waar ik stilhield, was dat van John Benbow in Herefordshire. Binnen een half uur nadat ik dat huis betreden had, wist ik precies waarom de Heer me had gestuurd. Er was daar een groep mensen die had gebeden om de orde van weleer. Zij wachtten op het evangelie zoals dat door Christus en zijn apostelen was verkondigd. Het gevolg was dat ik in de daaropvolgende dertig dagen zeshonderd van hen doopte. In acht maanden heb ik in dat land achttienhonderd mensen in de kerk gebracht. Waarom? Omdat een groep mensen voorbereid was op het evangelie en de Heer me erheen had gestuurd om dat werk te doen.' (*Deseret Weekly*, 7 november 1896, blz. 643; aangehaald door Howard W. Hunter in 'Developing Spirituality,' *Ensign*, mei 1979, blz. 24.)



GEORGE ALBERT SMITH (1870–1951)
Achtste president van de kerk

Toen George Albert Smith op zending was in het zendingsgebied Zuidelijke Staten, kwam hij erachter dat de Heer mensen die Hem dienen werkelijk beschermt. Ouderling Smith en vijf andere zendelingen hadden in een landelijk gebied het evangelie verkondigd. Op een nacht werden ze om middernacht wakker door geschreeuw van een woedende menigte buiten. De bende omsingelde het gebouw en begon erop te schieten. President Smith schrijft: 'Over ons hoofd vlogen de splinters alle kanten op. (. . .) Maar ik was helemaal niet bang. Ik lag er volkomen rustig, hoewel ik een van de afschuwelijkste gebeurtenissen in mijn leven meemaakte, want ik was ervan overtuigd dat de Heer me zou

beschermen zolang ik het woord Gods verkondigde en zijn leringen volgde, en dat deed Hij ook.' (*A Story to Tell* [1945], blz. 155–156.)



DAVID O. MCKAY (1873–1970)
Negende president van de kerk

David O. McKay kreeg zijn getuigenis van de waarheid van het evangelie tijdens zijn zending in Schotland. Hij woonde een priesterschapsvergadering bij waar 'iedereen de overvloedige uitstorting van de Geest van de Heer voelde.' Later herinnert hij zich: 'Ik had nog nooit zo'n gevoel gehad. Het was een manifestatie waarom ik als twijfelende jongeman in stilte uiterst oprecht had gebeden in de heuvels en de weiden. Het was een verzekering voor mij dat oprecht gebed "ooit ergens" verhoord wordt.' Tijdens diezelfde conferentie zei de zendingspresident van ouderling McKay tegen hem: 'Als u het geloof behoudt, zult u eens plaatsnemen in de leidinggevende [raden] van de kerk.' ('Two Significant Statements', *Deseret News*, 27 oktober 1934, blz. 8.)



EZRA TAFT BENSON (1899–1994)
Dertiende president van de kerk

In de jaren twintig van de twintigste eeuw was het zendingswerk in Engeland moeilijk. Dus toen ouderling Ezra Taft Benson en zijn collega een uitnodiging ontvingen om in een avondmaalsdienst zowel lid als niet-lid toe te spreken, vastten en baden zij. 'De zaal was vol', vertelt president Benson later. 'Mijn collega was van plan geweest om de eerste beginselen te bespreken, en ik had hard gestudeerd bij de voorbereiding van een toespraak over de afval. Er was een fijne geest in de dienst. (. . .) Toen ik ging zitten, besefte ik dat ik de afval niet genoemd had. Ik had het over de profeet Joseph Smith gehad, en had mijn getuigenis gegeven van zijn goddelijke opdracht en van de waarheid van het Boek van Mormon.' Na de dienst gingen enkele mensen naar de zendelingen toe en zeiden: 'Vanavond hebben wij een getuigenis ontvangen dat het mormonisme waar is. Wij zijn er nu aan toe om te overwegen ons te laten dopen.' President Benson zegt: 'Tijdens mijn eerste zending heb ik de voortdurende noodzaak om op de Heer te vertrouwen ontdekt.' ('Our Commission to Take the Gospel to All the World', *Ensign*, mei 1984, blz. 44.)

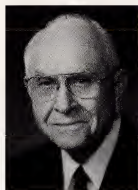


GORDON B. HINCKLEY (1910–)
Vijftiende president van de kerk

Tijdens de grote economische crisis van de jaren dertig in de twintigste eeuw, een periode waarin maar weinig jonge mannen op zending gingen, werd Gordon B. Hinckley naar Engeland op zending geroepen. Kort na zijn aankomst raakte hij ontmoedigd en kreeg hij het gevoel dat hij zijn eigen tijd en zijn vaders geld aan het verspillen was. Hij schreef zijn vader, die antwoordde: 'Ik heb maar één voorstel: vergeet jezelf en ga aan het werk.' President Hinckley herinnert zich: '[Ik] ging op mijn knieën en deed de Heer een belofte. Ik verbond mij om te proberen mijzelf te vergeten en mij te verliezen in de dienst aan Hem. Die dag in juli 1933 was een beslissende dag voor mij. Er kwam nieuw licht in mijn leven en nieuwe vreugde in mijn hart.' ('Taking the Gospel to Britain: A Declaration of Vision, Faith, Courage, and Truth', *Ensign*, juli 1987, blz. 7.)

Jaren later zegt hij over zijn zending: 'Ik ben uiterst dankbaar. (. . .) In de loop van die ervaring kreeg ik de rotsvaste overtuiging en kennis dat dit werkelijk het ware en levende werk van God is, dat door middel van een profeet hersteld is om allen tot zegen te zijn die het aanvaarden en de beginselen ervan naleven.' ('The Question of a Mission', *Ensign*, mei 1986, blz. 40.) □

JE ZENDING — EEN GEESTELIJK AVONTUUR



Je zending is iets waar je altijd fijne herinneringen aan zult hebben. Het is elk offer waard dat je ervoor moet brengen.

Ouderling David B. Haight
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het uiteindelijke doel van zendingswerk in de kerk is alle inwoners van de aarde uit te nodigen tot Christus te komen. Zes miljard mensen over de hele wereld wachten op de boodschap van het herstelde evangelie. Wij zijn de mensen die gezegend zijn met de opdracht en plicht om die uitnodiging te geven en die boodschap uit te dragen.

Elke week ontvangt de afdeling zendingswerk in Salt Lake City bijna achthonderd aanbevelingen voor een zending. Die aanbevelingen zijn een bewijs van het geloof en de gehoorzaamheid van jonge mannen en vrouwen over de hele wereld, in reactie op de verklaring van de Heiland wat onze verantwoordelijkheid is.

Niet lang na de aanbeveling van de ring- of zendingspresident om een kandidaat op zending te roepen, valt de langverwachte brief, de oproep voor een zending, in de brievenbus.

In de envelop bevindt zich ook een pagina die aanvankelijk misschien niet opgemerkt wordt. Het is een formulier, de 'Missionary Call Acceptance'. Het is een brief waarin de zendeling zich tot het Eerste Presidium richt om formeel zijn of haar oproep te aanvaarden. Het formulier bevat 15 regels die de zendeling gebruikt om te vertellen wat hij of zij vindt van de unieke kans om de Heer te dienen. De brieven worden meestal met de hand geschreven. Ze zijn kort en recht op de man af. Maar toch spreken die paar woorden boekdelen en hebben ze een diepere betekenis. Achter elk woord schuilt een geloofsversterkend verhaal.

'Mijn Heiland heeft mij meer gezegend dan ik ooit voor mogelijk had gehouden. Hij heeft zijn leven voor mij gegeven. Het minste wat ik kan doen, is Hem twee jaar van mijn leven geven.'

Vaak staan er uitingen van geloof in de Heiland in, en dankbaarheid voor zijn offer. De profeet Joseph Smith heeft geschreven: 'Het is geloof, en uitsluitend geloof, dat de aanzet tot elke handeling is.' (*Lectures on Faith* [1985], blz. 1–2.) Om heilbrengend te zijn, moet geloof gebaseerd zijn op Christus en moet het ertoe aanzetten om Hem te gehoorzamen en zijn voorbeeld te volgen. Met het aanvaarden van een oproep voor een zending, geeft de zendeling aan voldoende geloof te hebben om naar zijn of haar overtuiging te handelen. Daar volgen onvermijdelijk zegeningen op, zoals zoveel teruggekeerde zendelingen kunnen getuigen. Geloof in de Heiland wordt een anker voor de ziel.

'Ik kan niet zeggen hoe gelukkig en blij ik ben nu ik deze oproep voor een zending aanvaard. Ik ben er klaar voor en ben bereid om twee jaar van mijn leven aan de verkondiging van het evangelie te wijden.'

In de acceptatiebrief schrijven veel zendelingen: 'Ik aanvaard mijn oproep in dank.' Maar ik vraag me af hoeveel zendelingen beseffen wat er voortvloeit uit dat woord *acceptatie*. Het betekent bereid te zijn om iets te ontvangen dat wordt aangeboden, positief te reageren, iets als juist te beschouwen. Het betekent ook toegelaten te worden tot een groep of gemeenschap. In evangelische zin impliceert het onderwerping aan de wil van de Heer en bereidheid om de profeet te volgen, want die verstrekt

Zoals zovelen weten, ondervindt men bij het op zending gaan soortgelijke emoties als bij het beginnen aan een groot avontuur: opwinding, een beetje spanning, en misschien zelfs wat angst. Als zendeling doen we een stap in het onbekende.

FOTOGRAAF: SCOTT WELTY





de oproep. De 'oproep' voor een zending betekent de Heer te dienen met heel je hart, macht, verstand en sterkte. En daarbij komt de toewijzing aan een bepaald deel van het zendingsveld. De acceptatiebrief geeft aan dat je bereid bent om de oproep en de toewijzing aan een zending te aanvaarden als de wil van de Heer.

'De voorbereiding op mijn zending is een lange worsteling geweest. Toen ik eenmaal besloten om op zending te gaan, had ik nog bijna anderhalf jaar nodig om problemen in mijn levenswijze te overwinnen.'

In sommige brieven wordt een lange periode van bekering beschreven — een ervaring zoals die van Alma, waarbij hij 'werd gefolterd en gekweld door de herinnering aan [zijn] vele zonden' (Alma 36:17). Maar zij spreken ook dankbaar over de 'heerlijke en aangename' vreugde die men krijgt door bekering en vergiffenis (zie Alma 36:21).

De Heer gebiedt zijn zendelingen om rein te zijn: 'Zuivert uw hart voor Mij, en gaat dan in de gehele wereld en predikt mijn evangelie aan ieder schepsel dat het niet heeft ontvangen' (LV 112:28). De heilige machten die hem ter beschikking staan die 'van Godswege is geordend en uitgezonden' kunnen alleen uitgeoefend worden door hem die 'gelouterd en van alle zonden gereinigd' is (zie LV 50:26–28).

Het Eerste Presidium heeft verklaard: 'Een voltijdzending is een voorrecht — niet een recht — voor hen die door inspiratie door de president van de kerk geroepen worden. Zendingswerk is letterlijk werk voor de Heer en zijn kerk. Het primaire doel ervan is niet de persoonlijke ontwikkeling van een individuele zendeling, hoewel dit altijd wel het resultaat is als men zich op rechtschapen wijze inzet voor het werk.' (Brief, 12 december 2000.) De priesterschapsleiders hebben concrete richtlijnen om zich ervan te overtuigen dat kandidaten in geestelijk, lichamelijk, emotioneel en moreel opzicht in aanmerking komen voor een zending. Men bewijst er de Heer, noch de kerk, noch de kandidaat-zendeling een dienst mee als men een oproep uitvaardigt zonder dat er aan de vereisten voldaan is.

Wij waarderen de vele jonge mannen en vrouwen die goed genoeg leven om in aanmerking te komen voor een

Mijn eigen geloof is voortdurend gesterkt door hen die de oproep aanvaarden om God te dienen, die hun angsten laten overschaduwen door hun liefde voor de Heer en die zich bereidwillig onderwerpen aan de oproep van onze levende profeet.

zendingsoproep. Wij zijn hen die zich bekeren en de aangename vreugde van de verzoening voelen uiterst dankbaar. Wij moedigen hen die om lichamelijke, emotionele of andere redenen niet in aanmerking komen, aan om andere vormen van dienstbetoon te onderzoeken, eventueel op suggestie van hun ouders en hun kerkleiders.

'Het was niet makkelijk om te besluiten op zending te gaan. Het was erg moeilijk omdat ik bijzonder graag honkbal speel.'

In talrijke acceptatiebrieven wordt melding gemaakt van opoffering. De jonge man die hiervóór werd aangehaald, was aardig op weg om zijn levenslange droom te vervullen om aan de universiteit honkbal te spelen, en daarna misschien wel aan een carrière als professional te beginnen. Maar na gebed en overpeinzing was het antwoord duidelijk: hij behoorde de Heer te dienen. Toen de beslissing eenmaal gevallen was, werden zijn prioriteiten in het leven duidelijk.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Door de opoffering van al het aardse komt de mens echt te weten dat hij doet wat goed is in Gods ogen.' (*Lectures on Faith*, blz. 69.) Het idee dat we iets opgeven dat ons dierbaar is, kan moeilijk en zelfs pijnlijk zijn. Maar de Heer geeft overvloedig compensatie voor elk offer.

Toekomstige zendelingen schrijven over het opgeven van een auto die belangrijk voor ze is, een vriendin, muziek, een goede baan, en nog veel andere zaken. Te veel mensen staan echter toe dat die wereldse schatten hen blind maken voor deze geestelijke kans en hen afleiden van hun voorsterfelijke ordening tot een zending. Aan de andere kant zijn wij voortdurend verbaasd en tevreden over hen die alles opgeven om de Heer te dienen.

'Nog maar twee jaar geleden had ik geen enkel doel in mijn leven. Als ik over straat liep, was ik bang dat er mensen aan me zouden vragen: "Wie ben jij?" Eindelijk wezen twee zendelingen mij op de liefde van Christus. Ik ga mensen zoeken die net zulke gevoelens hadden als ik toen, en zal ze het doel van het leven tonen.'

Mormon heeft geschreven: 'Volmaakte liefde verdrijft alle vrees' (Moroni 8:16). Komen toekomstige zendelingen achter het doel van het leven en het feit dat de Heer hen liefheeft, dan krijgen zij ondanks hun angst en de moed tot handelen. Daardoor zien zij dat die angsten een illusie waren, voortgebracht door hun gedachten. De Heer verzekert de zendelingen herhaaldelijk dat Hij ze de kracht zal geven om te slagen, ondanks hindernissen. 'Hij, die beeft onder mijn macht, zal sterk worden

Hier volgt wat enkele zendelingen in het zendingsveld zeggen over hun beslissing om te gaan.

OUDERLING VICTOR MANUEL ESPINOZA SÁNCHEZ UIT ABANCAY (PERU)

'Vóór mijn zending had ik nog maar één jaar over om mijn studie medicijnen aan de universiteit af te ronden. Toen ik mijn vrienden vertelde dat ik twee jaar weg zou gaan, probeerden ze me dat uit mijn hoofd te praten. Maar in mijn hart wist ik dat het tijd was om op zending te gaan. Ik ben dankbaar dat ik die beslissing genomen heb — en ik weet dat ik mijn tijd niet verknoei.'

ZUSTER YI YI TAM UIT HONGKONG

'Ik heb mijn vriendinnen in Hongkong gezegd dat een zending inhoudt dat je andere mensen vertelt over Jezus Christus. Ze vroegen: "Waarom moeten ze dan meer te weten komen over Jezus Christus?" En ik zei: "Omdat Hij wil dat wij gelukkig zijn — heel gelukkig."'

OUDERLING JUSTIN MICHAEL COLLINGS UIT PROVO (UTAH, VS)

'Het blijft me verbazen, fascineren, opbouwen en inspireren als ik over de profeet Joseph Smith hoor, die, "Jezus alleen uitgezonderd, meer voor de zaligheid des mensen in deze wereld [heeft] gedaan dan enig ander persoon, die ooit op aarde heeft geleefd" (LV 135:3). Het is een tamelijk stoutmoedig getuigenis dat wij geven van broeder Joseph, maar het werk van Gods koninkrijk in de laatste dagen is een stoutmoedige zaak. Wij kunnen getuigen dat Jezus de Zoon van de levende God is en dat Joseph zijn profeet is, zonder ons te verontschuldigen en zonder excuses te hoeven maken voor de eenvoud van ons geloof.'

gemaakt en vruchten van lof en wijsheid voortbrengen' (LV 52:17). President Harold B. Lee (1899–1973) heeft vaak gezegd: 'Wie door de Heer wordt geroepen, wordt door de Heer geschikt gemaakt.'

Een jonge man besprak eens met zijn bisschop dat hij bang was de zendelingenlessen niet onder de knie te krijgen en niet in het evangelie te kunnen onderwijzen. Hij zag zichzelf als een slechte vertegenwoordiger van de Heer. Mozes, Jeremia, Henoch en anderen hadden soortgelijke gevoelens over hun roeping. De Heer beloofde ze echter dat Hij ze zou sterken en ze de woorden zou ingeven die ze moesten zeggen (zie Exodus 4:11–12; Jeremia 1:7–9; Mozes 6:32–34). Tegenwoordig hebben zendelingen diezelfde belofte als ze hun vrees overwinnen en hun mond opendoen. 'Verheft uw stem tot dit volk; spreekt de gedachten uit, die Ik in uw hart zal doen opklimmen, en gij zult voor de mensen niet worden beschaamd; want het zal u op het juiste uur, ja, op het juiste ogenblik worden ingegeven, wat gij moet zeggen.' (LV 100:5–6).

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: 'Er schuilt een geestelijk avontuur in het verrichten van zendingswerk' ('It Becometh Every Man', *Ensign*, oktober 1997, blz. 7.) Zoals zovelen weten, ondervindt men bij het op zending gaan soortgelijke emoties als bij het beginnen aan een groot avontuur: opwinding, een beetje spanning, en misschien zelfs wat angst. Als zendeling doen we een stap in het onbekende. Misschien gaan we wel naar een verafgelegen land met een vreemde cultuur. We moeten voortdurend met een collega leven die we nog nooit eerder ontmoet hebben. En zendingswerk draait helemaal om nieuwe mensen ontmoeten en met ze praten, getuigen van wonderbaarlijke zaken die zij misschien wel vreemd vinden. Door in het openbaar zo'n standpunt in te nemen, stellen we onszelf bloot aan het gevaar bespot te worden. Dat is een van de kenmerken van een avontuur, en net als bij veel andere avonturen zullen we er de rest van ons leven met plezier over praten.

De acceptatiebrieven onthullen een schat aan spiritualiteit en geloof. Mijn eigen geloof is voortdurend gesterkt door hen die de oproep aanvaarden om God te dienen, die hun angsten laten overschaduwen door hun liefde voor de Heer en die zich bereidwillig onderwerpen aan de oproep van onze levende profeet. Ik bid altijd dat elke jonge man die ervoor in aanmerking komt en elke jonge vrouw die dit wil, het wonderbaarlijke avontuur van een zending mag meemaken. □

ZUSTER ERIKA VŠIANSKA UIT BRNO (TSJECHIË)

'Een van de zaken die indruk maakten op mijn ouders en mij toen wij de zendelingenlessen volgden, was hoe goed de zendelingen voor ons waren en hoe goed ze voor elkaar waren. Ik wilde datzelfde ook voor andere mensen doen, zodat wij gelukkig kunnen worden en weten dat God ons allen liefheeft.'

OUDERLING CÉSAR ARTURO RODRÍGUEZ HERNÁNDEZ UIT OBREGÓN (MEXICO)

'Ik heb de universiteit, mijn werk, mijn kerkroepingen en mijn familie achtergelaten, en danstournees naar Europa en Azië opgegeven. Maar ik heb veel meer de hemel en God in mijn hart gevoeld.'

ZUSTER AYAKO ONO UIT SAPPORO (JAPAN)

'Ik hoop met het evangelie het hart van mensen te raken. Ik ben blij dat de Heer mij als zijn werktuig gebruikt.'

OUDERLING KEITH J. SCHMIDT UIT SHERIDAN (CALIFORNIË, VS)

'Ik ben het enige lid van de kerk thuis. Toen ik voor het eerst vertelde dat ik op zending zou gaan, zeiden mijn ouders dat ik niet meer thuis mocht wonen als ik terugkwam. Sindsdien is hun hart verzacht en zijn ze zelfs bijna trots geworden op hun zoon, de zendeling.'

ZUSTER ALEXANDRINA BADEA UIT BOEKAREST (ROEMENIË)

'Ik houd van het zendingswerk. Ik heb in mijn hart een verlangen om andere mensen bekend te maken met het evangelie van Jezus Christus omdat dit evangelie mijn leven en dat van mijn familie veranderd heeft. Ik wil andere mensen tot het besef brengen dat onze hemelse Vader ons allemaal liefheeft, waar we ook wonen.' □



Hoe kan ik aan mijn vrienden uitleggen waarom ik op zending wil?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

LIAHONA'S ANTWOORD

Als lid van de kerk vind je het soms misschien moeilijk om aan andere mensen uit te leggen waarom je bepaalde dingen doet. De mensen vergissen zich vaak en denken dat de geboden van de Heer beperkend en streng zijn. Maar wij weten natuurlijk dat gehoorzaamheid aan de geboden ons geluk, groei en bescherming geeft.

Wil je de reden voor je zending uitleggen aan je vrienden, dan is de eerste stap om ze te vertellen hoe belangrijk het evangelie voor je is. Kun je hobby's of activiteiten bedenken waar je vrienden veel tijd aan besteden? Misschien zijn ze goed op school, in sport of in de kunsten. Leg uit dat jij tijd besteedt aan de kerk, net als zij tijd besteden aan studeren, oefenen of trainen. Als je dat gepast vindt, geef dan je getuigenis. Vertel ze dat op zending gaan een manier is om je toewijding aan de Heer en zijn evangelie te tonen, en om te laten zien dat je anderen wilt helpen om de waarheid te leren kennen.

Vervolgens zou je kunnen uitleggen dat persoonlijk voordeel weliswaar niet de reden is dat je op zending gaat, maar dat het een bijkomende zegening is. Teruggekeerde zendelingen hebben het vaak over wat zij geleerd hebben, zoals discipline, hard werken, met anderen opschieten, budgetteren en doorzetten. Vertel je vrienden dat veel zendelingen ook een vreemde taal leren en in een ander land wonen. De meeste mensen zien dat als een ervaring waar je wat van opsteekt.

De meeste teruggekeerde zendelingen zijn enthousiast over hun zending en willen graag vertellen wat ze meegemaakt hebben. Je vrienden zijn misschien nieuwsgierig hoe het zendelingenleven is. Als ze kennismaken met een teruggekeerde zendeling, zouden ze kunnen zien dat de meeste zendelingen dankbaar zijn voor de opofferingen die ze zich getroost hebben en voor de zegeningen die ze ontvangen hebben.

Grijp elke kans aan om opgewekt en positief te reageren op vragen over het evangelie. Laat anderen zien dat je opgetogen bent over je toekomstige voltijdzending door nu al een zendingsactieef lid te zijn.

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Ik vertel mijn vrienden dat ik de kerk heb leren kennen door middel van de zendelingen. Ik vertel ze dat zendingswerk de manier is waarop het licht van het evangelie van de Heer verspreid wordt onder de mensen — en dat het een grote zegening is om bij dat liefdewerk betrokken te zijn. Ik vertel ze dat ik ze liefheb, maar ook alle andere mensen in de wereld, en dat ik iedereen de gelegenheid wil geven om de zegeningen van het evangelie te ontvangen. Ik vertel ze over de onbeschrijflijke vreugde die je krijgt als je zelfs maar één persoon kunt helpen (zie LV 18:15–16).
Arnis Kanlinsh,
Gemeente Riga-Midden
District Riga (Letland)

Op zending gaan is iedere zendeling tot zegen, want door een zending komen we meer te weten over het evangelie. Maar de grootste zegening is dat we zielen tot Christus brengen.
Tahia Mou-Fa
Wijk Uturoa
Ring Raromatai (Tahiti)

Met de hulp van de Heilige Geest zijn je liefde, geloof en getuigenis van het evangelie in je gelaat te zien. Laat de mensen om je heen weten dat het evangelie de bron van jouw geluk is en dat je zendeling wilt worden om anderen te leren hoe zij datzelfde geluk kunnen krijgen.
Chiang Ya-Lin
Wijk Kaohsiung 6
Ring Kaohsiung (Taiwan)

Vertel je vrienden dat we allemaal broeders en zusters zijn en dat je op zending gaat omdat je mensen wilt helpen die het evangelie niet kennen. Bid dat je hemelse Vader je vrienden zal helpen zodat ze dat kunnen begrijpen.
Jekaterina Rodionova
Gemeente Sint-Petersburg-Midden
District Sint-Petersburg-Noord (Rusland)

De enige manier waarop ik mijn vrienden kan laten begrijpen waarom ik op zending wil, is ze te laten zien wat er in mijn leven veranderd is sinds ik het evangelie heb leren kennen.

Veel zendelingen hebben mij gezegd dat je veel zegeningen krijgt door een zending. Voordat ze vertrokken, heeft onze hemelse Vader ze al veel zegeningen gegeven, en ze vonden dat op zending gaan een manier was om Hem terug te betalen. Maar op zending gaf Hij ze nog veel meer zegeningen.
Joelia Igorevna Kosaretskaja
Gemeente Poltava-Midden
Zendingsgebied Donetsk (Oekraïne)

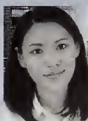
Mijn baas, klasgenoten, buren en familieleden vonden het allemaal belachelijk dat ik mijn werk, studie en familie achterliet om Jezus Christus te verkondigen. En ze maakten zich er nog erger druk om toen ze hoorden dat ik er niet eens voor betaald zou worden.

Ik vroeg de Heer om hulp. Ik begon mensen te vragen: 'Wat is het doel van dit leven? Waarom zijn we hier? Waar gaan we heen?' Ik gaf mijn getuigenis van het heilsplan. Ik legde uit dat veel kinderen van God wachten op een antwoord op die vragen.
Ouderling Carlos Eduardo Faria Boato
Zendingsgebied Maceió (Brazilië)

Ik bad God nederig om het hart van mijn vriendinnen te verzachten en gaf ze mijn getuigenis van de kerk, het Boek van Mormon, en vertelde van mijn grote verlangen om deel te nemen aan het werk van de Heer. Als gevolg daarvan begonnen enkele vriendinnen de kerk te onderzoeken.
May J. Ticong
Wijk Lanang
Ring Davao-Buhangin (Filipijnen)


Arnis Kanlinsh


Tahia Mou-Fa


Chiang Ya-Lin

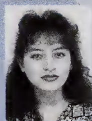

Jekaterina Rodionova


Joelia Igorevna Kosaretskaja


Ouderling Carlos Eduardo Faria Boato


May J. Ticong


Ouderling Mark Amiang


Zuster Evelín Álvarez


Ouderling Roberto Pacheco


Ouderling Humberto Martins de Araújo jr.


Benjamin Mulambo Wa Mulambo

Op een afscheidsfeest vertelde ik waarom ik op zending ging. Toen ik uitgesproken was, barstten mijn vrienden in tranen uit. Ik denk dat ze geraakt waren door de Geest van de Heer. Nu zijn enkelen van hen ook op zending. En anderen onderzoeken de kerk.
Ouderling Mark Amiang
Zendingsgebied Lagos (Nigeria)

Mijn vriendin Eliana en ik hadden onze opleidings- en carrièreplannen al klaar. Maar toen ik over een zending bad, werden mijn gebeden positief beantwoord. Ik vertelde Eliana wat het evangelie voor mij tot gevolg had gehad. Door de invloed van de Heilige Geest, die mijn eenvoudige getuigenis vergezelde, kon ze het begrijpen.
Zuster Evelín Álvarez
Zendingsgebied Trujillo (Peru)

Ik legde uit hoe het evangelie van Jezus Christus mijn leven veranderd had en dat ik het voor het eerst gehoord had van zendelingen die alles achter hadden gelaten om mensen dat te vertellen. Ik zei mijn vrienden dat het mijn beurt was om anderen de vreugde van het evangelie te geven.
Ouderling Roberto Pacheco
Zendingsgebied Lima-Midden (Peru)

Op het voortgezet onderwijs kreeg ik de kans uit te leggen waarom ik van plan was om op zending te gaan, hoe belangrijk dat voor mij was en voor de mensen die ik zou ontmoeten. Ik deelde zelfs kerklectuur uit waardoor mijn klasgenoten begrepen hoe belangrijk zendingswerk is.
Ouderling Humberto Martins de Araújo jr.
Zendingsgebied Curitiba (Brazilië)

Mijn vrienden gingen begrijpen wat een zending inhield doordat ik bad, de Schriften gebruikte en ze vertelde welke veranderingen er door het evangelie plaatsvinden in het leven van de kinderen van onze hemelse Vader.
Benjamin Mulambo Wa Mulambo
Wijk Binza
Ring Kinshasa (Democratische Republiek Kongo)

Jij kunt ook een bijdrage leveren aan VRAAG EN ANTWOORD door de onderstaande vraag te beantwoorden. Stuur je antwoord vóór 1 december 2001 naar QUESTIONS AND ANSWERS 12/01, *Liahona,* Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; *of per e-mail naar* CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. *Je kunt je antwoord typen of duidelijk schrijven in je eigen taal. Je antwoord komt alleen voor publicatie in aanmerking als je je volledige naam, leeftijd, adres en wijk/ring (of gemeente/district) vermeldt. Stuur zo mogelijk een foto van jezelf mee; de foto wordt niet teruggestuurd. Er wordt een representatieve keuze uit de antwoorden gepubliceerd.* □

VRAAG: *Ik voel me vaak verdrietig. Wat kan ik doen om me gelukkiger te voelen?*

Je OPROEP

Barbara Jean Jones
FOTO-ILLUSTRATOR: JED A. CLARK

Vanaf je eerste gesprek met de bisschop of gemeentepresident tot de komst van de spannende witte envelop — laten we eens kijken wat er gebeurt en wanneer.

De oproep is zonder twijfel een van de spannendste stappen in het leven van de toekomstige zendeling. Als je je ooit hebt afgevraagd wat er gebeurt met de aanbeveling voor een zending in die spannende weken nadat ze door de handen van de ring- of zendingspresident zijn gegaan, totdat ze omgezet wordt in een zendingsoproep die bij je in de bus valt, lees dan verder. Je komt iets te weten over elke stap en krijgt nuttige informatie over de vraag hoe je je papieren goed moet invullen.

JE PAPIEREN INVULLEN

Ongeveer vier maanden voordat je kunt vertrekken voor een zending maak je een afspraak voor een gesprek met je bisschop of gemeentepresident. Tijdens dat gesprek krijg je de papieren voor je zendingsaanvraag. Bij die papieren zit een controlelijst voor het invullen van de zendingsaanbeveling, de formulieren voor de priesterschapsleiders, de medische en tandheelkundige verklaringen, en de verzekeringspapieren.

Op de zendingsaanbeveling vermeld je je gegevens, waaronder je achtergrond, je verlangen en vermogen om een vreemde taal te leren, je opleiding, en hoe je zending wordt betaald. Om een volkomen juist beeld van jezelf te geven, vul jij — niet je moeder, niet je vader — dit formulier in. Wees openhartig en eerlijk over je verlangens en vaardigheden.

Plak een foto op dit formulier waarop je er wat kleding en uiterlijke verzorging betreft uitziet als een zendeling. Bedenk dat een lid van het Quorum der Twaalf Apostelen niet alleen de persoonsgegevens zal lezen die je verschaft, maar dat hij ook naar je foto zal kijken om inspiratie te krijgen waar je naartoe geroepen moet worden. De foto wordt bovendien naar je zendingspresident gestuurd zodra je een zendingsgebied toegewezen is. De eerste indruk die je zendingspresident van jou krijgt, is erg belangrijk.

Als je begint je aanbevelingsformulier in te vullen, maak dan meteen afspraken met je tandarts en je huisarts. Als je in een vroeg stadium naar hen toegaat, dan kun je uitstellen van je zending voorkomen als er problemen opgelost moeten worden. Je eigen beoordeling, en die van de dokter, van je gezondheid, op je medische formulieren is een belangrijk punt van overweging bij het opstellen van je zendingsoproep.

Zijn die formulieren ingevuld en eventuele gezondheidsproblemen opgelost, heb dan nogmaals een gesprek met je bisschop of zendingspresident. Als hij vindt dat je voor een zending in aanmerking komt, en er klaar voor bent, dan zal hij je doorsturen naar je ring- of zendingspresident. Als je ooit een overtreding hebt begaan die niet op de juiste wijze is afgehandeld, *vraag dan onmiddellijk hulp aan je priesterschapsleiders*. Geen enkele toekomstige zendeling mag veronderstellen dat hij een onopgeloste overtreding kan negeren en gemoedsrust hebben. Als belijden ervan wordt uitgesteld, kan een zendingsoproep uitgesteld

of geannuleerd worden. Soms wordt een zendeling naar huis gestuurd zodat hij de benodigde tijd krijgt om het bekeringsproces volledig te doorlopen.

VERWERKING VAN JE PAPIEREN

Hebben je priesterschapsleiders bevestigd dat je in alle opzichten klaar bent voor een zending, dan vullen ze de gedeelten voor de opmerkingen en suggesties van de priesterschapsleiders in en sturen het formulier naar het gebiedskantoor. De informatie op de papieren wordt overgenomen op een diskette, met gebruikmaking van software die de afdeling zendingswerk heeft verschaft. Met dat digitale systeem kan de afdeling zo'n 35 duizend oproepen per jaar verwerken.

De diskette en afdruk van je aanbeveling worden vervolgens van het gebiedskantoor naar de afdeling zendingswerk in Salt Lake City gestuurd, waar de informatie van de diskette wordt overgenomen in het computersysteem van de afdeling. Zijn de formulieren niet volledig ingevuld, of arriveren ze meer dan negentig dagen vóór de datum waarop je beschikbaar bent voor je zending, dan kunnen ze geretourneerd worden aan je gebiedspresident met de instructie om ze opnieuw in te dienen of eerst eventuele problemen op te lossen.

Vervolgens neemt een artsencomité je medische en tandheelkundige evaluatie door om zich ervan te overtuigen dat ze compleet zijn en te bevestigen dat je fysiek en emotioneel voorbereid bent op de zware eisen die een voltijdzending aan je stelt.

Als je aanbevelingspapieren dit proces hebben doorlopen, kun je toegewezen worden aan een zendingsgebied.

TOEWIJZING AAN EEN ZENDINGSGEBIED

Elke zendeling wordt van Godswege geroepen, door middel van de president van de kerk. De concrete toewijzing aan een zendingsgebied wordt gedaan door



Begin ongeveer vier maanden vóór de datum dat je kunt vertrekken met een gesprek met je bisschop of gemeentepresident.



Vul de formulieren zelf in. Wees nauwkeurig en eerlijk, en plak een foto op het formulier waarop je er wat kleding en uiterlijke verzorging betreft uitziet als een zendeling.



Maak zo snel mogelijk afspraken met je huisarts en je tandarts, zodat er geen vertragingen ontstaan.



leden van het Quorum der Twaalf Apostelen, die daartoe de opdracht en het gezag hebben ontvangen van de profeet.

Afhankelijk van het aantal zendelingen dat toegewezen moet worden, gaan twee tot vier leden van het Quorum der Twaalf Apostelen naar afzonderlijke kamers van de hoofdzetel van de kerk. Daar knielen zij, bidden en vragen om goddelijke leiding, waarna elk bij een computerscherm gaat zitten. Op dat scherm verschijnen één voor één foto's en persoonlijke gegevens van toekomstige zendelingen, alsmede gegevens over de personele behoeften van alle zendingsgebieden van de kerk. Elke zendeling wordt individueel aan een bepaald zendingsgebied toegewezen.

Ouderling Thomas S. Monson heeft als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd: 'Ik weet zeker dat die heilige toewijzing onder goddelijke inspiratie plaatsvindt.' ('The Army of the Lord', *Ensign*, mei 1979, blz. 36.)

JE OPROEP

Na je roeping en toewijzing, wordt al gauw de brief met je oproep en informatie over je zending aan je toegezonden. Die roeping is een proces dat twee tot zes weken duurt, afhankelijk van waar je woont en hoe goed je papieren zijn ingevuld voordat ze zijn ingestuurd.

Twee tot zes weken na het insturen van je zendingspapieren komt het spannende en geestelijke moment waarop je je oproep kunt openmaken.

Iedereen die weleens een zendingsoproep heeft opengemaakt, weet wat een spannende en geestelijke belevenis dat kan zijn. Toen Joel Hiller uit Taylorsville (Utah) de witte envelop zag die zijn moeder op de keukentafel had gelegd, sloeg zijn hart over en kon hij nauwelijks wachten tot de rest van het gezin en twee goede vrienden zich enkele uren later bij hem voegden.

Na wat de langste drie uren van Joels leven leken, kwam de enorme spanning tot uitbarsting toen iedereen bijeenkwam — pratend, lachend en speculerend. Maar een geestelijke rust vulde plotseling de kamer toen Joel de envelop openmaakte en de woorden van de profeet begon voor te lezen: 'Beste ouderling Hiller. U wordt hierbij geroepen als zendeling van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

Joel beschrijft wat hij voelde toen hij de brief verder voorlas: 'Ik voelde me vereerd dat ik geroepen werd, en de Geest getuigde onmiddellijk tot mij dat dit goed was, en dat het 't goede zendingsgebied voor mij was. Het was iets dat je maar één keer in je leven meemaakt.' ☐



Zijn de formulieren ingevuld, heb dan nogmaals een gesprek met je bisschop of gemeentepresident.



Ben je klaar, dan zal je bisschop of gemeentepresident je voor een gesprek naar de ring- of zendingspresident sturen.



Als je priesterschapsleiders menen dat je er klaar voor bent, dan worden je gegevens naar het gebiedspresidium gestuurd en vervolgens naar de afdeling zendingswerk in Salt Lake City.

Je voorbereiding

Hoe kan ik me zo voorbereiden dat ik een goede zendeling word?



Hier volgt raad van zendelingen die nu in het zendingsveld zijn en van andere lezers:

• Bid dagelijks. Vraag je hemelse Vader om je te helpen bij je voorbereiding.

• De Heer heeft zendelingen nodig die goed leven. Leef de geboden elke dag na.

• Ga naar seminarie en instituut, en let op.

• Lees dagelijks in de Schriften, vooral het Boek van Mormon. Volg de raad van Moroni in Moroni 10:3–5 op.

• Leer verantwoording te dragen door elke roeping of taak die je krijgt groot te maken (zie LV 88:80). Huisonderwijs is bijvoorbeeld een uitstekende manier om te leren vertrouwensrelaties met andere mensen te ontwikkelen.

• Ga zo vaak mogelijk naar de tempel.

• Breng zoveel mogelijk tijd door met je familieleden — je zult ze missen. Neem deel aan gezinsgebed, gezinsavond en andere gezinsactiviteiten.

• Geef tijdens de gezinsavond zendelingenlessen aan je familie en maak daarbij ook gebruik van de Schriften.

• Ga op zondag naar de kerk en geniet van de geest.

• Vraag een patriarchale zegen aan. Als je er al een hebt, lees die dan vaak.

• Maak kennis met andere mensen om het aanknopen van vriendschapsbanden te oefenen.

• Een zending stelt hoge lichamelijke eisen aan je, dus werk aan je conditie.

• Begin nu te sparen. Leg zoveel mogelijk geld opzij voor je zending.

• Help de voltijdzendelingen en de zendingsleider van je wijk of gemeente.

• Geef samen met de voltijdzendelingen lessen en ga mee als zij lessen geven.

• Oefen het geven van de zendelingenlessen op vrienden.

• Ga naar doopdiensten van je wijk of gemeente.

• Benut elke kans om je getuigenis te geven.

• Nodig vrienden die geen lid zijn uit om mee te gaan naar de kerkdiensten of activiteiten.

• Woon lessen ter voorbereiding op een zending bij.

• Leer de geloofsartikelen uit je hoofd. □

FOTO-ILLUSTRATOR: WELDEN C. ANDERSEN

(Blz. 25 van de *Liahona* volgt op *Kerknieuws* en *De Kindervriend*.)

President Brigham Young geëerd op zijn tweehonderdste geboortedag

President Brigham Young is op 1 juni, op zijn tweehonderdste geboortedag, geëerd, zowel in Salt Lake City, waar hij halverwege de negentiende eeuw de kerk gevestigd heeft, als in Vermont, waar hij is geboren.

President Young wordt terecht gezien als bouwer, vernieuwer, kolonisator en stimulator, maar 'hij heeft nooit het zicht op zijn belangrijkere zending verloren. Hij was profeet, ziener en openbaarder voor zijn volk', zei president Gordon B. Hinckley tijdens een concertprogramma in de Tabernakel op Temple Square in Salt Lake City.

'De profeet in hem straalde met groter luister als hij sprak over zaken zoals het heilsplan voor de mens, de eindeloze mogelijkheden van de menselijke ziel, de verzoening van de Heiland van de mensheid en de gevolgen daarvan voor de zoons en dochters van God, en over de grote God van het universum, ons aller Vader', sprak president Hinckley.

Op zijn tweehonderdste geboortedag nemen we tijd om hem te eren', zei president Hinckley over de tweede president van de kerk. 'We houden van hem. We bewonderen hem. We respecteren hem. We getuigen van zijn goddelijke roeping en van de grootsheid van wat hij bereikt heeft. We doen dat als degenen die nog steeds aan hem refereren als we leiding nodig hebben om deze belangrijke zaak en het koninkrijk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, voort te stuwen.'

President Hinckley werd vergezeld door president Thomas S. Monson en president James E. Faust, respectievelijk de eerste en tweede raadgever in het Eerste Presidium. President Monson had de leiding van het programma, waarbij het Tabernakelkoor een aantal lofzangen en liederen zong, en waarbij Thomas B. Williams, president van de Brigham Young Family Association, enige woorden sprak.

De echte zegeningen die de nakomelingen van de profeten ontvangen, zijn niet van stoffelijke of sociale aard, maar geestelijk, zei broeder Williams. 'Brigham Young was vóór alles een hartstochtelijk getuige van Jezus Christus', merkte hij op, en zijn nakomelingen ontvangen hun zegeningen door acht te slaan op zijn getuigenis en zijn voorbeeld te volgen. Broeder Williams getuigde van het profeetschap van president Young, en van president Hinckley in deze tijd.

Nakomelingen van president Young spraken de gebeden uit. De enige kleindochter die nog in leven is, de 102-jarige Marian Morgan uit Seal Beach (Californië), bevond zich onder de aanwezigen.



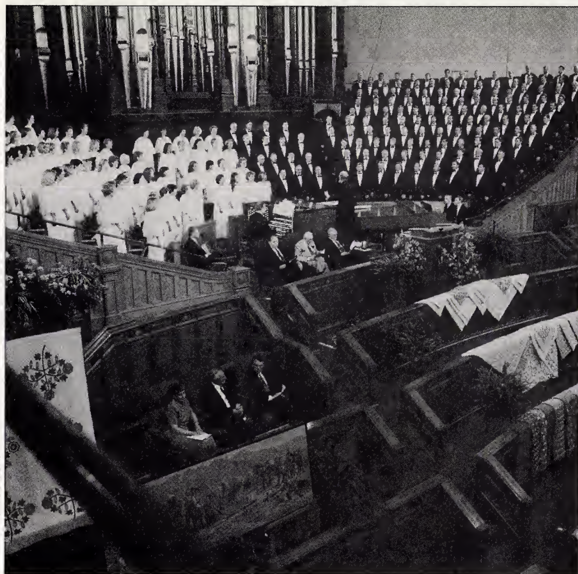
FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND

President Hinckley houdt Brigham Youngs stok omhoog, waarmee president Young in 1847 de plaats aangaf waar de Salt Lake-tempel gebouwd zou worden.



FOTOGRAAF: DON L. SEARLE

Een beeld van president Young met twee van zijn kinderen werd op 1 juni onthuld op de Brigham Young-begraafplaats in Salt Lake City.


FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND

Leiders van de kerk en het Mormoons Tabernakelkoor brengen eer aan Brigham Young op zijn tweehonderdste geboortedag.

Tijdens een lunch eerder op die dag, werd president Hinckley onderscheiden met de eerste Brigham Young Heritage Award, toegekend door de stichting 'This Is the Place'. Genoemd werden zijn inspanningen om de pioniers te gedenken en om te bouwen aan de gemeenschap die Brigham Young gesticht heeft. Voor de aanvang van het avondconcert werd op de Brigham Young-begraafplaats in Salt Lake City een nieuw bronzen beeld van president Young onthuld. Het beeld stelt president Young voor die als vader en leraar twee van zijn kinderen voorleest.

De gouverneur van Utah, Mike Leavitt, had 1 juni 2001 uitgeroepen als een bijzondere 'Brigham Young-dag in Utah' om de tweehonderdste geboortedag te vieren van de man die onder andere de eerste gouverneur van Utah was.

Brigham Young is op 1 juni 1801 geboren in Whitingham (Vermont), en op zijn geboortedag kwamen ongeveer 180 mensen uit heel New-England – leden van de kerk en anderen die hun landgenoot wilden eren – samen in het kleine gemeentecentrum van Whitingham in Jacksonville (Vermont) om de gelegenheid te vieren.

Don Carbe, president van de gemeente Hinsdale, waar Whitingham bij hoort, zei dat door het programma en de toespraken 'de misverstanden die er bij veel bewoners van New-England over Brigham Young en de kerk heersen, uit de weg geruimd zijn.' □

Perth-tempel (Australië) ingewijd

President Gordon B. Hinckley heeft op 20 mei in vier diensten de Perth-tempel (Australië) ingewijd. De nieuwe tempel is de 106de in gebruik en de vierde in Australië.

In het inwijdingsgebed zei president Hinckley: 'Wij danken U voor dit land, Australië, waar deze en andere tempels gebouwd zijn. Wij danken U voor de vrijheid van aanbidding (...) hier. Moge dit prachtige land altijd een plaats van individuele vrijheid blijven, opdat de mensen binnen deze muren tot U mogen naderen zonder op enigerlei wijze bedreigd of gestoord te worden.'


FOTOGRAAF: RICHARD HUNTER

Australische jongeren assisteren bij de plaatsing van de hoeksteen van de nieuwe tempel.

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen was ook bij de inwijding aanwezig, evenals leden van het gebiedspresidium Australië en Nieuw Zeeland: ouderling Kenneth Johnson en ouderlin g Val R. Christensen van de Zeventig en ouderling Victor D. Cave, een van de gebiedszeventigen.

Bijna 2800 leden van de kerk woon-

den de inwijding van de tempel bij. Ongeveer 37 duizend mensen bezochten de open dagen, onder wie prominenten van de overheid, zakenwereld, media en godsdienstige groeperingen. Peter Meurs, president van de ring Perth-Warwick zei naar aanleiding van de nieuwe tempel: 'Australië ontpopt zich als een heel belangrijk gebied voor de kerk. De nieuwe tempels zijn voor onze vele nieuwe leden een middel om hun gezin tot een eeuwige eenheid te maken en om hun geloof in het herstelde evangelie van Jezus Christus te verstevigen.' □



FOTOGRAAF: RICHARD HUNTER

De Perth-tempel is de vierde tempel in Australië. 'De nieuwe tempels zijn voor onze vele nieuwe leden een middel om hun gezin tot een eeuwige eenheid te maken,' zei een plaatselijke leider.

President Hinckley en president Faust bewijzen eer aan de pioniers

Op 12 mei heeft president Gordon B. Hinckley in Salt Lake City een gerestaureerd pioniershuisje als gedenkteken ingewijd. Op diezelfde dag sprak president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, in Wyoming waar hij eer bewees aan de kerkleden die geholpen hebben bij de herdenking van de offers die de pioniers in die staat hebben gebracht.

President Hinckley sprak tijdens de inwijding van het huisje van Richard en Mary Goble Pay in het 'This Is the Place'-Heritage Park in Salt Lake City. Het huisje is ooit bezit geweest van de familie Pay, grootouders van Marjorie Pay Hinckley, de vrouw van president Hinckley. Oorspronkelijk stond het huisje midden in Utah. Het is gerestaureerd door leden van de familie Pay en geschonken aan de stichting 'This Is the Place'.

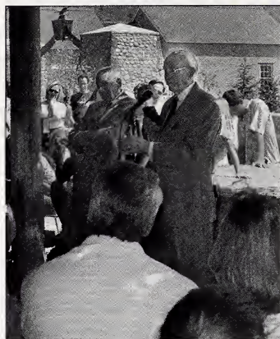
Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen was ook bij de inwijding aanwezig.

In het inwijdingsgebed sprak president Hinckley over de ontberingen van een groep pioniers, waaronder het gezin van Mary Goble en Richard Pay, die tijdens hun tocht naar het westen, dwars door de Verenigde Staten, door de strenge winter in Wyoming vast kwamen te zitten. 'Alle nakomelingen van de pioniers van die generatie zien dit gerestaureerde huisje als een herinnering aan een belangrijk erfgoed zonder weerga', zei president Hinckley in zijn gebed. 'Moge onze visie net zo ruim zijn als het hunne; moge ons geloof net zo sterk zijn als het hunne.'

Mary Goble en Richard Pay maakten deel uit van een huifkarrenkonvooi dat in 1856 samen met de handkarrenkonvooien Willie en Martin door Wyoming trok. Veel van die pioniers stierven voordat reddingsploegen die door president Brigham Young gestuurd waren, hen bereikten.

Tijdens het programma in Wyoming sprak president Faust over de twee reddingen van die pioniers. Eerst werden er in 1856 velen van de dood gered. De tweede redding vond plaats in de jaren negentig van de twintigste eeuw, toen de heilbrengende verordeningen van de tempel voor velen van hen werden verricht en er op historische plaatsen monumenten voor hen werden opgericht.

President Faust was de belangrijkste spreker tijdens de bijeenkomst waarin eer werd bewezen aan Scott en Dee Lorimer. De president van de



FOTOGRAAF: R. SCOTT LLOYD, MET DANK AAN *CHURCH NEWS*

President Hinckley wijdt een gerestaureerd huisje in 'This Is the Place'-Heritage Park in.

ring Riverton (Wyoming), Scott Lorimer en zijn vrouw, Dee, hadden de bezielende leiding gegeven aan de inspanningen om de historische plaatsen waar nu monumenten en bezoekerscentra staan, aan de vergetelheid te ontrukken. Vanwege die inspanningen heeft de staat Wyoming 12 mei 2001 uitgeroepen tot 'Scott en Dee Lorimer-dag'.

President Faust sprak over de 'vreselijke prijs in de vorm van zoveel ontberingen en leed' die de pioniers van de konvooien Willie en Martin voor het geloof hadden betaald. 'We vragen ons af waarom God, die zachtaardig en barmhartig is, de elementen niet getemperd heeft om hun dat immense lijden te besparen. Ik denk dat ik daarop een overtuigend antwoord heb gevonden. Ik kan het mis hebben, maar ik denk dat hun leven door hun lijden en voorbeeld een hoger doel diende. Hun liefde voor de Heiland werd diep in hun binnenste en in dat van hun kinderen en kindskinderen gebrand, en zo zal het altijd blijven. Ze waren gemotiveerd door oprechte bekering, vanuit hun diepste innerlijk.'

Ouderling Donald L. Staheli van de Zeventig, president van het gebied Noord-Amerika-Midden, was aanwezig, evenals enkele overheidsfunctionarissen van de staat en de huidige president van de ring Riverton, Lloyd Larsen. □

Auteur 'Ik ben een kind van God' overleden

Op 17 mei is in La Mesa (Californië, VS) Naomi Ward Randall, auteur van het geliefde kinderliedje 'Ik ben een kind van God' overleden. Toen zuster Randall in 1957 werkzaam was in het algemeen jeugdwerkbestuur, schreef zij de tekst van het kinderliedje dat miljoenen leden over de hele wereld kennen.

Ze heeft vaak verteld hoe de tekst haar is ingegeven. Ze had opdracht om een liedje te schrijven voor een jeugdwerkconferentie die in de Tabernakel in Salt Lake City zou worden gehouden. Op een avond had ze om leiding gebeden, waarna ze in haar woning, ten noorden van Ogden (Utah), naar bed ging. Ze werd echter om twee uur 's nachts wakker. In de stilte van de nacht begonnen zich in haar gedachten woorden te vormen. Ze stond meteen op en schreef ze op. Vervolgens knielde ze en dankte de Heer. Die week stuurde ze de tekst naar Mildred Pettit in Pasadena (Californië), die de muziek componeerde. Het liedje is in meer dan 140 talen vertaald en was een van de eerste jeugdwerkliedjes die in de lofzangenbundel van de kerk werden opgenomen.

Op 24 mei werd tijdens een herdenkingsdienst in Utah een brief van het Eerste Presidium voorgelezen waarin stond dat haar wijd en zijd bekende muziek een blijvend eerbetoon aan haar geloof en getuigenis zou blijven.

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, presideerde de dienst en hield een toespraak. Hij zei onder meer: 'Stelt u zich voor dat ik



Naomi Ward Randall, rond de tijd dat ze de tekst van 'Ik ben een kind van God' schreef.

een groot boeket witte rozen vasthoud. Dan zou ik doen wat Naomi gewild zou hebben. Ik zou de rozen verdelen en de helft aan Mildred T. Pettit geven. Zij schreef de muziek van 'Ik ben een kind van God'. De muziek en de tekst zijn niet van elkaar te scheiden. Vervolgens zou ik van de helft die ik aan Naomi Randall had gegeven één roos aan president Spencer W. Kimball geven. Hij deed een suggestie voor het wijzigen van één woord in de tekst, waar oorspronkelijk stond: 'Leer mij al wat ik moet weten.' Door zijn suggestie is dat veranderd in: 'Leer mij al wat ik moet doen.'

Tijdens de dienst sprak ook zuster Sydney S. Reynolds, eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium.

Zuster Randall is op 5 oktober 1908 geboren op een zuivel- en veeboerderij op het platteland ten noorden van Ogden (Utah). Ze was meer dan twintig jaar werkzaam in het algemeen jeugdwerkbestuur, waarna ze vier jaar werkzaam was als eerste raadgever in het algemeen jeugdwerkpresidium. In die jaren heeft ze veel gereisd over de hele wereld. □

Artikel aangepast overgenomen uit Church News, *26 mei en 2 juni 2001.*

Introductie Oost-Armeens Boek van Mormon

Zeventienhonderd jaar geleden was Armenië het eerste land dat het christendom officieel als godsdienst erkende. In het jaar 2001, waarin het land zijn lange godsdienstige traditie en geschiedenis viert, brengt een kleine maar toegewijde groep zendelingen in Armenië het goede nieuws van het herstelde evangelie.

Armenië – een voormalige Sovjetrepubliek – heeft de nodige sociale en economische moeilijkheden. Maar enkele burgers zijn inmiddels toegetreden tot De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

In 1999 werd het zendingsgebied Jerevan (Armenië) georganiseerd als onderdeel van het gebied Europa-Oost. Hoewel de voltijdzendelingen niet langs de deuren mogen gaan, verwerken ze verwijzingen van leden en is het ledental van de kerk gestaag gegroeid.

In het jaar waarin er veel vieringen zijn om 1700 jaar christendom te herdenken, hebben de zendelingen in twee steden open dagen gehouden om het pas uitgegeven Armeense Boek van Mormon bij de mensen te introduceren. Op 28 december 2000 kwam de volledige Oost-Armeense vertaling van het Boek van Mormon van de pers, waarmee het een van de honderd talen werd waarin het Boek van Mormon is vertaald.

De eerste open dag werd op 3 maart 2001 in Jerevan gehouden, de hoofdstad van Armenië; een andere open dag werd op 16 maart in de op-één-na-grootste stad gehouden, Gjumri. Hoewel die open dagen honderden uren voorbereiding vergden, maken de 57 adressen die de zendelingen kregen van de vierhonderd bezoekers het werk de moeite waard.

'Er is geen betere manier om 1700 jaar christendom te vieren dan de mensen de volheid van Christus' evangelie in hun eigen taal te brengen', zegt ouderling Michael King uit Utah (VS). Presentaties en exposities behandelden thema's zoals 'Wat is het Boek van Mormon?' 'Waarom heeft de wereld het Boek van Mormon nodig?' en 'Waarom zou iemand het Boek van Mormon lezen?'

Nu Armeniërs het Boek van Mormon in hun eigen taal kunnen lezen, is het zendingswerk veel makkelijker, leggen voltijdzendelingen uit. De schatten van het Boek van Mormon in een vreemde taal proberen te begrijpen, kan moeilijk en verwarrend zijn. Maar die verwarring is geen struikelblok meer voor Armeense leden en onderzoekers.

'Het is fantastisch om de Armeniërs het Boek van Mormon in hun eigen taal aan te bieden', zegt ouderling Marcus Draper uit Californië (VS). 'Het heeft zoveel deuren opengedaan die dicht bleven tot we het Boek van Mormon in het Armeens kregen. Het heeft het getuigenis van mensen in de kerk gesterkt en heeft nieuwe leden geholpen om veel sterker te worden.'

'Ik heb een onverklaarbare verandering in de sfeer in dit land gemerkt', voegt ouderling Luke Petersen uit Utah (VS) er aan toe. 'Ik geloof dat de Geest nu overvloediger op de inwoners van Armenië wordt uitgestort.'

Nu het land zijn viering heeft, beseffen misschien maar weinig mensen wat het belang is van de Armeense vertaling van het Boek van Mormon. Maar zij die dat wél beseffen, zijn dankbaar voor de rol die de vertaling nog jaren zal spelen bij het tot Christus brengen van mensen.

Hieronder volgen opmerkingen van enkele leden in Armenië over de zegeningen die ze krijgen door het Boek van Mormon in hun eigen taal te lezen:

Sargis Ayvazian: 'Als ik het Boek van Mormon in het Armeens lees, krijg ik gemoedsrust. Ik heb het Boek van Mormon in twee andere talen gelezen voordat ik het in mijn eigen taal las. Nu begrijp ik er meer van. De



FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET ZENDINGSGEBIED JEREVAN (ARMENIË)

Ouderling Arthur Minasian uit Armenië (links) begroet de leden Hakob Ghrjoian, Artush Harvtiunian en Houhannes Topchian bij een presentatie van het Boek van Mormon in Gjumri.

nieuwe vertaling heeft mij een groter begrip gegeven van Jezus Christus, en hoe ik Hem moet dienen.'

Margarit Matanyan: 'Door het Boek van Mormon wordt mijn hart vervuld met warmte en liefde voor anderen, en heb ik mijn hemelse Vader lief en dien ik Hem. Ik weet dat het Boek van Mormon het woord van God is, en ik waardeer dit grote geschenk.'

Jennik Mannusian: 'Ik ben een van de weinige mensen van mijn leeftijd in Armenië die geen Russisch begrijpen. De Armeense vertaling is mij tot zegen. Ik lees elke dag voor het naar bed gaan in het Boek van Mormon. Ik blijf er elke dag in lezen, want hoe meer ik lees, hoe meer ik begrijp.

Hasvira Minasarian: 'Toen ik deel uitmaakte van de ploeg die het Boek van Mormon van het Engels in het Armeens vertaalde, liet elk woord, elke zin van het boek die door mijn gedachten, geest en hart ging een onuitwisbaar getuigenis in mijn ziel achter. Ik begon de werkwijze van God te zien, het belang van de verzoening van Jezus Christus voor mij, en de liefde, barmhartigheid en genade van mijn Heiland.' □

Oproep inzendingen zesde internationale kunstwedstrijd

Het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst schrijft geregeld wedstrijden uit om kunstenaars uit de gelederen van de leden van de kerk ertoe te brengen hun gevoel voor kunst en hun geloof te uiten in nieuwe creatieve werken. Dit is een oproep om nieuwe kunstwerken in te zenden voor de zesde internationale kunstwedstrijd, die in 2003 gehouden zal worden. Het onderwerp voor deze expositie, die van 21 maart tot 1 september 2003 gehouden wordt, beslaat in feite de hele beleving van leden van de kerk en is getiteld Heiligen der laatste dagen gisteren en vandaag: geloof, geschiedenis en leven. Inzendingen dienen een of meer van de volgende thema's, verhalen, mensen, plaatsen of ideeën weer te geven: (1) leerstellingen van de kerk, inclusief boodschappen en verhalen uit de Schriften en de leringen van de profeten; (2) belangrijke gebeurtenissen, plaatsen en mensen uit de kerkgeschiedenis; (3) de toepassing van evangelieleringen en -waarden in het leven van de leden, inclusief activiteiten en programma's van de kerk, het gezin of het individu. Het museum vraagt om werk van uitnemende kwaliteit, van zowel beroeps- als amateurkunstenaars.

Alle leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen die achttien jaar of ouder zijn, kunnen deelnemen aan de wedstrijd. Elke kunstenaar mag één kunstwerk inzenden. Het museum verwelkomt een verscheidenheid aan culturele en esthetische tradities, stijlen, benaderingen en artistieke media. Die media kunnen onder meer zijn: schilderijen, beeldhouwwerken, quilts, textiele werkvormen, keramiek, juwelen, houtsnijwerk, metaalwerk, foto's, tekeningen, originele prenten of zeefdrukken enzovoort. De inzendingen moeten na 1 januari 2000 zijn vervaardigd. De maximum afmetingen voor de kunstwerken bedragen 213 cm, inclusief lijst, in de langste richting.

Een jury evalueert dia's en foto's van de kunstwerken in de eerste ronde. Dia's en foto's worden niet geretourneerd. De kunstenaars dienen niet hun originele kunstwerk voor de eerste ronde naar het museum te zenden.

Kunstenaars van wie het werk geselecteerd wordt voor de tweede ronde krijgen daar na 15 december 2002 bericht van. Kunstenaars die bericht krijgen dat hun werk geaccepteerd is, en die buiten de Verenigde Staten en Canada wonen, sturen hun originele kunstwerk vóór 7 januari 2003 naar het dichtstbijzijnde distributiecentrum van de kerk. Het distributiecentrum stuurt het kunstwerk naar het museum en zorgt dat het daar uiterlijk op 7 februari 2003 arriveert. Die inzendingen worden dan nogmaals bekeken door de jury om de uiteindelijke selectie voor de museumexpositie samen te stellen. De kunstwerken worden beoordeeld op de creatieve en succesvolle weergave van het thema en op de uitnemendheid van de esthetische en technische prestaties.

Voor kunstenaars die buiten de Verenigde Staten en Canada wonen, zijn er vanaf juni 2002 inschrijfformulieren verkrijgbaar bij het plaatselijke distributiecentrum. Inschrijfformulieren zijn ook per post verkrijgbaar bij het museum. Alle inschrijfformulieren worden rechtstreeks ingezonden naar het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst. De formulieren moeten uiterlijk 22 november 2002 in het bezit van het museum zijn.

Schrijf voor meer informatie naar: Museum of Church History and Art, 45 North West Temple Street, Salt Lake City, UT, 84150-3810 USA; of stuur een e-mail naar: churchmuseum @ldschurch.org. □



Aanvullende ideeën voor de participatieperiode, oktober 2001

Hier volgen aanvullende ideeën die jeugdwerkleidsters kunnen gebruiken met de ideeën in Participatieperiode uit de Liahona van oktober 2001. Voor de les, instructies en activiteit die met deze ideeën corresponderen, zie 'Beloofde zegeningen' op de bladzijden 12 en 13 van De Kindervriend in deze uitgave.

1. Leg uit dat zowel profeten van weleer als van deze tijd getuigd hebben van Jezus Christus (zie Jakob 7:11). Ze hebben ons ook gevraagd om de geboden van onze hemelse Vader te onderhouden. Vraag de kinderen waar de profeet bij een recente algemene conferentie van getuigd heeft of wat hij ons gevraagd heeft te doen. Zet hun antwoorden onder de naam of een foto van president Gordon B. Hinckley. Deel verwijzingen uit naar schriftteksten waarin andere profeten soortgelijke raad hebben gegeven. Laat de klassen de teksten opzoeken om te zien welke andere profeet soortgelijke raad heeft gegeven. Voorbeelden: Alma 34:19, 27 – bid (Amulek); Moroni 10:3 – lees de Schriften (Moroni); 1 Johannes 4:14; LV 76:22–24 – geloof dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is (Johannes; Joseph Smith). Schrijf de namen van de andere profeten naast de raad of het getuigenis van president Hinckley. Leg uit dat onze hemelse Vader door de eeuwen heen telkens profeten gestuurd heeft om al zijn kinderen dezelfde ware beginselen te leren. Geef uw getuigenis dat alle profeten ons leren de geboden van God te onderhouden en dat ze ook allemaal van Jezus Christus getuigen.

2. Laat een foto van president Hinckley zien. Geef elke oudere klas een andere uitspraak uit een recente conferentietoespraak. Geef jongere klassen een plaat die iets voorstelt wat de profeet ons gevraagd heeft te doen. Laat elke klas iemand uitkiezen om aan uit te leggen wat de profeet heeft gezegd. Hang de uitspraken of platen onder de foto van president Hinckley. Leg uit dat we, als we besluiten te doen wat de profeet ons vraagt, getrouw zijn en pal staan voor het goede. Stel van tevoren vragen op over hoe de kinderen de leringen van de profeet kunnen toepassen. Voorbeelden. (1) De profeet heeft ons gevraagd vriendelijk te zijn voor andere mensen, maar je vrienden negeren een nieuwe jongen in je klas. Hoe kun je trouw zijn aan de leringen van de profeet? (2) De profeet heeft ons gevraagd om onze ouders te gehoorzamen. Je moeder wil dat je meteen na school naar huis gaat, maar je vrienden willen met je spelen. Hoe kun je de profeet volgen? Kies een kind uit elke klas om een van de volgende vragen te beantwoorden. Laat het kind wijzen naar de uitspraak of de plaat van de raad van de profeet die in deze situatie gevolgd moet worden. Geef uw getuigenis van de zegeningen die wij krijgen door de profeet te volgen.

3. De profeet heeft ons aangemoedigd om onze huisgenoten met meer liefde te behandelen. De Heiland heeft ons geleerd: 'Een [...] gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt' (Johannes 13:34). Laat een plaat van een gezin zien en zeg dat er veel manieren zijn om thuis lief te zijn. Leg uit dat één manier om lief te zijn voor je huisgenoten is om ze te helpen. Zing een liedje of een lofzang over het gezin terwijl de kinderen de plaat van het gezin rond laten gaan. Stop af en toe met zingen en vraag het kind dat de plaat op dat moment vasthoudt: 'Wat kun jij doen om iemand thuis te helpen?' Laat de kinderen een tekening maken van iets dat zij kunnen doen om de komende week thuis iemand te helpen. De kinderen kunnen de tekening mee naar huis nemen als geheugensteuntje aan wat ze gaan doen, of u kunt de tekeningen inzamelen en ze de volgende week ophangen. Laat de tekeningen tijdens de zangperiode zien en laat elk kind vertellen wat hij of zij die week gedaan heeft om iemand thuis te helpen. Geef uw getuigenis dat ons gezin sterker en gelukkiger wordt als we de profeet volgen. □

Mutaties gebiedspresidiums

Het Eerste Presidium heeft mutaties in gebiedspresidiums aangekondigd. Er is onder andere een gebied Idaho georganiseerd in het westen van de Verenigde Staten. De wijzigingen gelden per 15 augustus 2001. Alle leden van gebiedspresidiums zijn lid van een quorum der Zeventig.

1. Noord-Amerika-Noordwest



William R. Bradford	Quentin L. Cook	Stephen A. West
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

2. Noord-Amerika-Midden



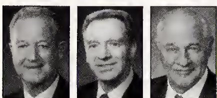
Bruce C. Hafen	Donald L. Staheli	Dennis E. Simmons
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

3. Noord-Amerika-Noordoost



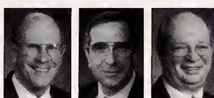
Spencer J. Condie	W. Craig Zwick	Glenn L. Pace
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

4. Noord-Amerika-Oost



J. Kent Jolley	Sheldon F. Child	Gordon T. Watts
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

5. Noord-Amerika-Zuidoost



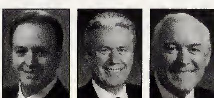
Gene R. Cook	Richard D. Allred	J. Devn Cornish*
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

6. Noord-Amerika-Zuidwest



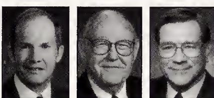
Richard J. Maynes	F. Burton Howard	Dale E. Miller
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

7. Noord-Amerika-West



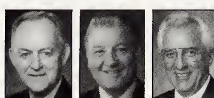
Lynn G. Robbins	Dieter F. Uchtdorf	Duane B. Gerrard
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

8. Utah-Noord



Monte J. Brough	Cree-L Kofford	L. Edward Brown
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

9. Utah-Zuid



W. Rolfe Kerr	John H. Groberg	Ned B. Roueché
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

10. Idaho



D. Rex Gerratt*	C. Scott Grow*	Ronald L. Loveland*
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

11. Mexico-Noord

Gary J. Coleman	Lynn A. Mickelsen	Adrián Ochoa*
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

12. Mexico-Zuid

Jerald L. Taylor	Richard H. Winkel	Armando Gaona*
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

13. Midden-Amerika



Julio E. Alvarado*	Enrique R. Falabella*	E. Israel Pérez*
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

14. Zuid-Amerika-West



H. Aldridge Gillespie	Robert J. Whetten	Roberto García*
Eerste raadgever	**President**	**Tweede raadgever**

* *Gebiedszeventigen*

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ OKTOBER 2001



VAN VRIEND TOT VRIEND

OUDERLING WAYNE M. HANCOCK
VAN DE ZEVENTIG

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

Uit een interview met Kellene Ricks Adams

ACHTERGRONDFOTOGRAFIE: JED A. CLARK

Ik ben erg blij met mijn patriarchale zegen. Waarheen ik ook ga, neem ik hem mee en lees hem vaak om leiding en aanwijzingen te ontvangen. Je kunt je erop verheugen dat je eens ook een aanbeveling aan je bisschop of gemeentepresident mag gaan vragen om je eigen patriarchale zegen te ontvangen.

Wij krijgen een patriarchale zegen van onze liefhebbende Vader in de hemel door middel van iemand die tot patriarch is geordend. In zo'n zegen staat bijzondere raad voor ons persoonlijk. Maar we begrijpen onze zegen niet altijd direct als we hem ontvangen. Soms gaan er jaren voorbij voordat we bepaalde gedeelten van een zegen in vervulling zien gaan. Maar als we hem lezen, erover bidden en de raad die onze hemelse Vader ons in die heilige zegen geeft, proberen op te volgen, zullen we extra hulp en begeleiding ontvangen.

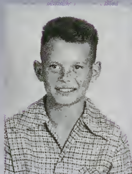
Eén zin in mijn patriarchale zegen vond ik echt geweldig: 'U zult geroepen worden om het evangelie in de wereld te prediken.' Ik wilde altijd al op zending en toen ik die zin dus hoorde, wist ik dat ik die kans zou krijgen.

Toen de tijd om op zending te gaan voor mij gekomen was, waren de Verenigde Staten bij een oorlog betrokken en daarom mochten maar weinig jonge mannen op zending gaan. De rest moest, als ze werden opgeroepen, hun land dienen in de oorlog.

In die tijd had iedereen die op zending ging een gesprek met zijn plaatselijke kerkleiders én met een algemeen autoriteit. Ik had die gesprekken en vanwege die zin in mijn patriarchale zegen dacht ik dat ik op zending geroepen zou worden. Ik was diep teleurgesteld toen ik bericht kreeg dat ik in plaats daarvan mijn land moest dienen.

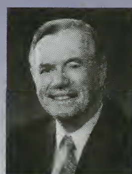
Vaak dacht ik na over die zin in mijn patriarchale


Op zesjarige leeftijd met zijn zus Evelyn Anne.


Op ongeveer tienjarige leeftijd met zijn lievelingskapsel in die tijd.


Als achttienjarige student (links) met zijn neef Bevan B. Blake.


Met zijn vrouw Connie tijdens een familiereünie.


Ouderling Hancock nu.

zegen. *Wanneer en hoe word ik geroepen om het evangelie te verkondigen?* vroeg ik me af. Nu verkondig ik, als algemeen autoriteit, het evangelie natuurlijk over de hele wereld. Nu zie ik hoe die belofte wordt vervuld. Maar toen ik nog jong was, vroeg ik me dat vaak af.

Af en toe zullen we ons misschien afvragen hoe de Heer zijn beloften nakomt. Soms is het moeilijk om het leven vanuit zijn eeuwig gezichtspunt te zien en dan vragen we ons af waarom bepaalde dingen ons overkomen. We moeten onthouden dat onze Vader in de hemel volmaakt is en heel veel van ons houdt. We moeten altijd op Hem vertrouwen, dan zal Hij ons naar geluk leiden.

Een van de manieren waarop onze hemelse Vader ons geluk laat vinden, is door rechtschapen ouders en kerkleiders. Zij zien het leven anders dan wij, en wij moeten naar hen luisteren en hun gehoorzamen.

Eens ging een groep jongemannen naar een meer. Ze namen een boog en tien pijlen mee. Toen ze alle pijlen hadden afgeschoten en die in het meer terecht waren gekomen, besloot een van de jongens om naar het midden van het meer te zwemmen om de laatste pijl te halen. Hij dook erin en zwom er op af. Hij kreeg hem te pakken en keerde toen om en begon terug naar de kant te zwemmen. Maar nu was hij heel erg moe. Zijn natte kleren trokken hem naar beneden en het vasthouden van de pijl bemoeilijkte het zwemmen ook. Hij werd bang dat hij zou verdrinken en riep wanhopig naar zijn vrienden om hulp.

'Zet je voeten op de bodem en loop naar de kant', riepen zij naar hem. Hij kon niet helder zien, maar zijn vrienden, die de gebeurtenis vanaf de kant bekeken, wisten dat hij al in ondiep water zwom. Het enige wat hij hoefde te doen, was opstaan en dan was hij veilig.

Onze ouders en kerkleiders kunnen vaak van alles zien wat wij niet kunnen zien. Als we naar hen luisteren, zal hun leiding ons veilig naar de kant helpen. Gehoorzaamheid is van het grootste belang voor onze veiligheid en bescherming.

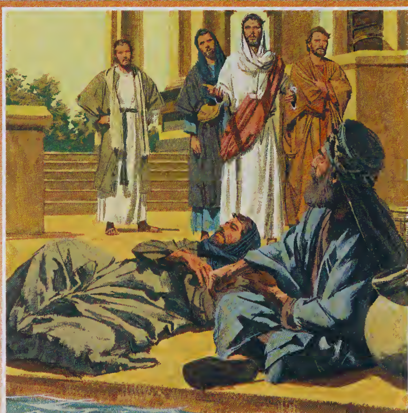
Eerlijkheid is ook heel belangrijk voor ons. Op zekere dag had ik de leiding over een enorm project in Italië en de mensen met wie ik samenwerkte, moedigden me aan om iets oneerlijks te doen. 'Iedereen doet het', zeiden mijn collega's. 'Zo gaat het nu eenmaal.' Misschien was dat wel waar. Maar ik weigerde iets te doen waarvan ik wist dat het verkeerd was. Ten slotte besloten we gezamenlijk om eerlijk te zijn en ons project werd een groot succes.

Je zult vaak genoeg de kans krijgen om te bedriegen, te liegen of iets anders te doen waarvan je weet dat het niet goed is. Soms zullen anderen je aanmoedigen om verkeerde keuzes te maken. Dan lijkt het misschien dat iedereen het verkeerde kiest en jij de enige bent die het goede kiest. Je wordt misschien verleid om met de rest mee te doen.

Denk eraan dat je altijd, altijd gezegend zult worden als je het goede kiest. Onze hemelse Vader weet welke besluiten jij neemt en Hij zal je versterken en steunen als je het moeilijk hebt. Hij houdt heel veel van je. Je ouders, je jeugdwerkleerkracht en je leiders houden ook van je. Geloof in hen en wees gehoorzaam, dan zul je grote zegeningen ontvangen. □

VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT

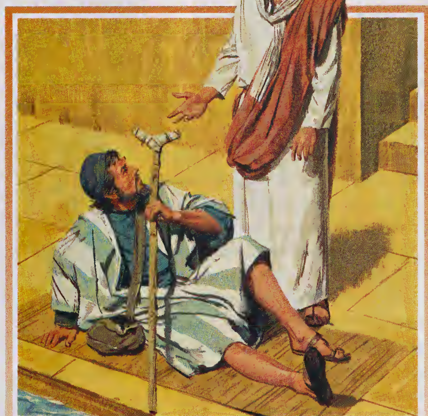
HET WERK VAN ZIJN VADER



ILLUSTRATOR: PAUL MANN

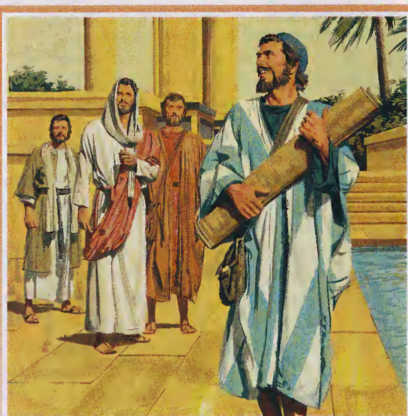
Eens ging Jezus op een joodse feestdag in Jeruzalem naar een bad dat Betesda heette. De mensen daar geloofden dat het water in het bad hen van ziekten of andere lichamelijke problemen kon genezen.

Johannes 5:1–4



Jezus zag bij het bad een man die al achtendertig jaar kreupel was. De man legde uit dat hij zonder hulp niet in het water kon komen.

Johannes 5:5–7



Toen zei Jezus, zelfs al was het sabbat, tegen de man: ‘Sta op, neem uw matras op en wandel.’ Onmiddellijk was de man genezen en ging hij weg.

Johannes 5:8–9



De Joden vonden dat het tegen de wet was om op de sabbat een wonder te verrichten. Daarom vervolgden ze Jezus.

Johannes 5:10–16

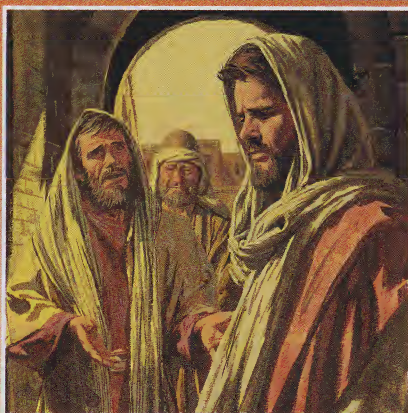


Jezus antwoordde hun dat Hij het werk van zijn Vader deed.

Johannes 5:17

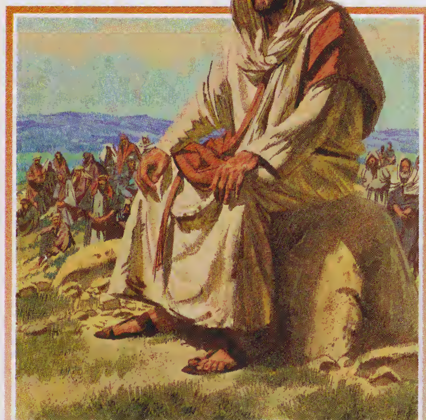
VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT

JEZUS VOEDT VIJFDUIZEND MENSEN



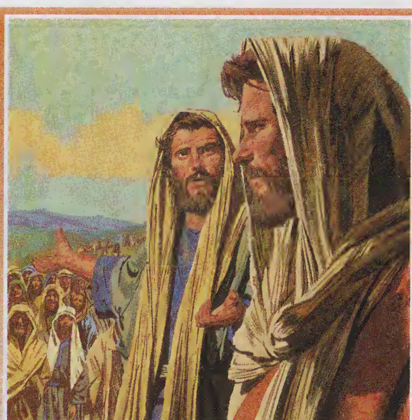
Enkele vrienden van Johannes de Doper kwamen bij Jezus en vertelden Hem dat Johannes was gedood. Hij was gedood omdat hij tegen de koning had gezegd dat die zich moest bekeren.

Matteüs 14:1–12



Toen Jezus dat hoorde, ging Hij ergens heen om alleen te zijn. Maar veel mensen wisten waar Hij heen ging en zij gingen Hem achterna in de hoop dat Hij hun wilde lesgeven. Meer dan vijfduizend mensen volgden Hem om naar Hem te luisteren.

Matteüs 14:13; Marcus 6:44



Nadat Hij hun veel had geleerd, was het etenstijd, maar de meeste mensen hadden geen eten bij zich. Zijn discipelen wilden dat de mensen naar de dorpen zouden gaan om eten te kopen.

Matteüs 14:15; Marcus 6:36



Maar de Heiland zei dat zijn discipelen moesten kijken of er toch iemand eten bij zich had. Ze vonden een jongen die vijf broden en twee visjes bij zich had.

Matteüs 14:16–17; Marcus 6:37–38; Johannes 6:9



Jezus zei toen tegen de mensen dat ze allemaal moesten gaan zitten. Vervolgens zegende Hij het brood en de vis en deelde de vis en brak het brood in stukken.

Matteüs 14:18–19; Marcus 6:39–41



Toen de discipelen de mensen het eten gaven, was er meer dan genoeg voor iedereen!

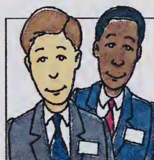
Matteüs 14:20–21; Marcus 6:41–44

IK KAN NU AL EEN ZENDE

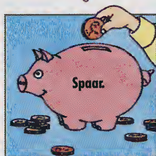
Corliss Clayton

START

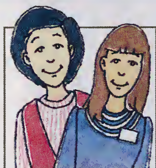

Bid voor de zendelingen.












Nodig een vriendje of vriendinnetje uit voor het jeugdwerk.


Leer koken.

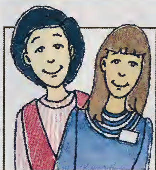


Gehoorzaam de gezinsregels.

LING ZIJN!



Bestudeer de Schriften.



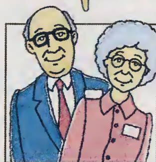
















FINISH

ILLUSTRATOR: MARK ROBISON

INSTRUCTIES



Als je dit spel speelt, leer je van alles wat je kunt doen om nu al een zendeling te zijn en je voor te bereiden op een voltijdzending.

1 Doe dit tijdschrift open en leg het zo dat alle spelers het spelbord kunnen zien.

2 Laat iedere speler een knoop of ander klein voorwerp op START leggen. Laat de eerste speler dan de dobbelsteen gooien en zijn of haar voorwerp zoveel vakjes vooruitschuiven in de richting die de hand wijst.

3 Als een speler op een zendingsvoorbereidingsvakje komt, moet hij of zij voorlezen hoe hij of zij zich op een zending kan voorbereiden en mag dan nog een keer gooien. Als een speler op een plaatje van zendelingen terechtkomt, moet hij of zij zelf iets verzinnen wat hem of haar zou helpen bij de voorbereiding op een zending, en mag dan nog een keer gooien.

4 Denk eraan dat je op zending nergens naartoe mag zonder je collega. Dus wie het eerst op het eindpunt aankomt, gooit daarna nog steeds als hij of zij aan de beurt is en helpt op die manier een andere speler naar de FINISH. Ga door met spelen tot alle spelers het hebben gehaald. □

De boodschap van Elia

Vriendelijk ♩ = 80–88

Em

Het hart van de kin-d'ren is ge - keerd naar hun va - ders, ge -

Am B7 Em

keerd, ge - keerd, ge - keerd. Want zo heb - ben zij het ge -

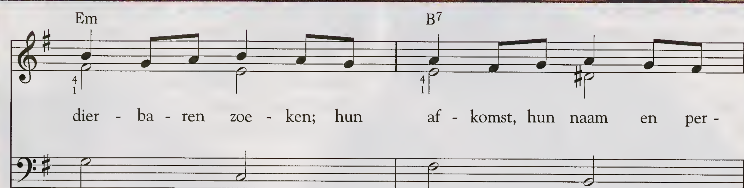
Am B7

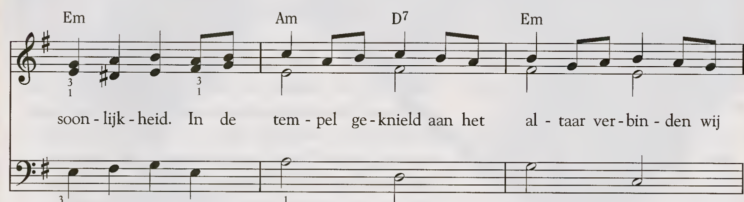
leerd van E - li - a, ge - leerd, ge - leerd, ge -

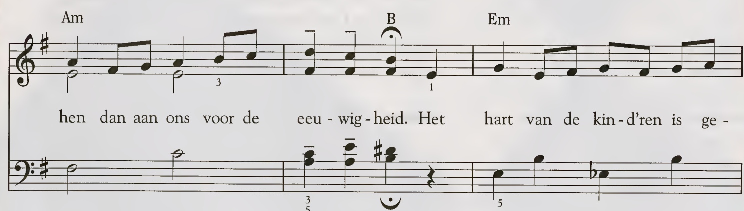
Em Am D7

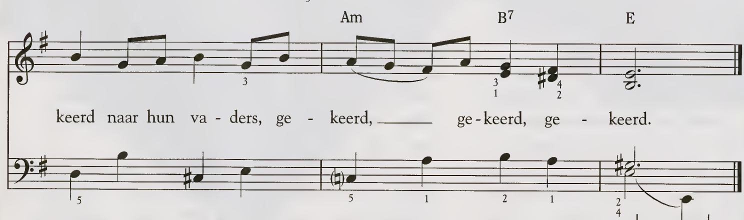
leerd. Wij kin - de - ren kun - nen die

ILLUSTRATOR: RICHARD HULL









Tekst: naar Vanja Y. Watkins (1938–). © 1983 IRI
Muziek: Vanja Y. Watkins (1938–). © 1983 IRI

Leer en Verbonden 2:2
Maleachi 4:5–6

HIJ BELOOFT ZEGENINGEN

Diane S. Nichols

'Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet, wat Ik zeg, hebt gij geen belofte' (LV 82:10).





Robbie had zich op deze dag verheugd. Zijn moeder zou met hem naar het park gaan. Maar voordat ze konden vertrekken, moest zijn moeder even een zieke buurvrouw helpen. Ze beloofde Robbie dat ze naar het park zouden gaan als ze terugkwam, op voorwaarde dat hij een paar klusjes zou doen terwijl zij weg was. Dat vond Robbie goed.

Toen zijn moeder was vertrokken, begon Robbie aan de klusjes die ze hem gevraagd had. Intussen kwam zijn vriend Joost langs. Robbie dacht aan zijn moeders belofte dat ze naar het park zouden gaan als hij gehoorzaam was. Daarom zei hij tegen Joost dat hij niet met hem kon spelen omdat hij klusjes te doen had. De moeder van Robbie was blij toen ze merkte dat hij had gedaan wat ze had gevraagd. Ze hield haar belofte en ze waren de hele middag in het park.

Soms vraagt onze Vader in de hemel ons het een en ander en belooft ons zegeningen als we dat doen. En hoewel we die zegeningen niet altijd onmiddellijk, of zelfs niet altijd in dit leven, ontvangen, *zullen* we ze ontvangen als we gehoorzaam zijn.

Een van de dingen die onze hemelse Vader ons vraagt, is naar de profeten luisteren en hun leringen opvolgen. Als we doen wat zij vragen, zullen we gezegend worden.

Ieder jaar spreekt de profeet tijdens de algemene conferenties in april en oktober namens onze hemelse Vader tot ons. Het is belangrijk dat we luisteren en doen wat hij ons vraagt. Onze profeet, Gordon B. Hinckley, heeft ons gevraagd om meer op de Heiland te gaan lijken door vergevensgezinder en vriendelijker te zijn. Hij heeft ons gevraagd om onze ouders te gehoorzamen en aardiger voor onze huisgenoten te zijn. Hij heeft ons gevraagd om gezinsavond te houden en te bidden en onze Vader in de hemel voor onze zegeningen te bedanken. Hij heeft ons verzekerd dat onze gebeden beantwoord worden.

Als we doen wat de profeet van ons vraagt, doen we de wil van onze hemelse Vader en ontvangen we veel zegeningen. Onze Vader in de hemel komt zijn beloften altijd na.

Instructies

Zoek uit wat de profeet en de apostelen ons hebben gevraagd om het gezin waartoe wij behoren te versterken. (Zie de januari- en juli-uitgaven van de *Liahona*; zie ook 'Kenmerken van een gelukkig gezin' op blz. 2–9 in deze uitgave van de *Liahona*.) Schrijf een paar van die adviezen op de grote stenen van het wandelpad op bladzijde 13. Knip het huis en het pad uit, en plak ze op stevig papier. Vouw langs de stippellijnen en maak een huis. Plak ieder lipje tegen de achterrand van het deel van het huis dat daarbij hoort. (Zie voorbeeld.) Lijm het pad aan de onderkant van het huis vast zodat het naar de deur leidt. Als je iets doet wat op een van de stenen staat, mag je die steen inkleuren.

Ideeën voor de participatieperiode

1. President Hinckley heeft ons gevraagd de sabbat te heiligen. Verdeel de kinderen in twee groepen. Laat een groep verzinnen wat ze op zondag behoren te doen. Laat de andere groep verzinnen wat ze op zaterdag kunnen doen om zich op de zondag voor te bereiden. Laat de leden van iedere groep om de beurt iets van wat ze bedacht hebben, uitbeelden. Laat de andere groep raden wat ze doen. Herinner ze eraan dat we, als we het goede doen op de sabbat, een gebod onderhouden en dat we ons dichter bij onze Vader in de hemel zullen voelen.

2. Neem tien tot vijftien stokjes mee en een papieren zak waarop u 'vuilnisbak' zet. Vraag een kind om een van de stokjes te breken. Leg uit dat het gebruik van 'vuilnisbakwoorden' — woorden die ongepast of kwetsend zijn — een gezin zwak kunnen maken, zoals dat ene stokje. Zulke

woorden moeten we weggooien. Doe het kapotte stokje in de 'vuilnisbak'. Leg uit dat we in plaats van verzwakkende woorden, woorden moeten gebruiken die het gezin versterken. Vraag de kinderen woorden te noemen die het gezin versterken (bijvoorbeeld 'dankjewel', 'alsjeblieft', 'goed gedaan', 'kan ik je helpen'). Laat ieder kind dat goede woorden verzint, een van de resterende stokjes neerleggen zodat het uiteindelijk een stapeltje stokjes wordt. Bind de stokjes stevig samen en vraag een kind te proberen het bundeltje stokjes te breken. Evenals de bundel stokjes is een gezin veel sterker als de gezinsleden elkaar opbouwen door regelmatig iets aardigs te zeggen. Zing een liedje of lofzang over het gezin. Moedig de kinderen aan om deze activiteit ook tijdens de gezinsavond thuis te doen. □

Voorbeeld



PLAK HIER

PLAK HIER

PLAK HIER

PLAK HIER

PLAK HIER

PLAK HIER

PLAK HIER

PLAK HIER

PLAK HIER

PLAK HIER



GEEN STIEREN

Zoals verteld aan Sheila R. Woodard en Francis M. Woodard.

Ieder jaar ging ik met mijn ouders bij tante Ruby en oom George op bezoek. Ze hadden een boerderij. Ik ging daar graag naartoe want er was daar zo veel te zien en te doen. Ik speelde dan in de stal, hielp met het voeren van de dieren, reed op de tractor en snuffelde rond in de grote rode schuur.

Op zekere dag — ik was negen jaar — voerde ik samen met oom George de dieren in de stal. 'Je bent erg stil vanochtend, Justin', zei hij.



'Ik zit na te denken over wat mijn jeugdwerklerares vorige week zei', vertelde ik hem.

'Wat zei ze dan?' vroeg oom George terwijl hij hooi bij een van de koeien neergooide.

'Ze zei dat ik door goede keuzen te maken de beloften die ik mijn hemelse Vader bij mijn doop heb gedaan, beter kan nakomen. Maar het is moeilijk om *altijd* de juiste keuze te maken.'

Oom George knikte. 'Het is zeker moeilijk om altijd de juiste keuze te maken. Maar als we de normen van het evangelie naleven en "het enge en smalle pad" volgen, zoals we in de Schriften lezen, zal de Heer ons helpen.'

Ik dacht de verdere ochtend over het 'enge en smalle pad' na. Toen alle dieren eten hadden, zei oom George: 'Bedankt voor je hulp, Justin. Waar heb je nu zin in?'

'Ik zou wel naar mijn vriend Jeff willen, maar papa en mama brengen me altijd.'

Terwijl hij zijn hoed wat naar achteren duwde, zei oom George: 'Ze zijn de stad in met tante Ruby. En ik kan je ook niet brengen want ik moet de tractor repareren.'

Hij sloeg zijn arm om me heen en nam me mee naar een grote, droge greppel. 'Als je door deze greppel loopt,' zei hij, 'en je blijft er maar in doorlopen, kom je uiteindelijk bij Jeffs huis uit. Denk je dat je dat kunt?'

ILLUSTRATOR: DICK BROWN

IN DE GREPPEL

Ik zei dat ik zeker wist dat ik dat kon. Voordat ik op weg ging, gaf hij me twee waarschuwingen. Ten eerste moest ik in de greppel blijven. Als ik eruit zou klimmen, zou ik me kunnen bezeren of verdwalen. Ten tweede moest ik door blijven lopen, zelfs als ik moe werd. Vervolgens beloofde hij me dat ik, als ik zijn aanwijzingen opvolgde, het huis van mijn vriend zonder moeite zou bereiken.

In het begin was ik zenuwachtig. Het gras langs de randen van de greppel was zo hoog dat ik er niet overheen kon kijken. Maar al gauw zag ik van alles dat me interesseerde en was ik niet bang meer. Ik vond het huisje van een kleine witte slak en heel veel interessante planten. Daarna vond ik een kiezelsteen. Die stak ik in mijn zak.

Maar na een tijdje was het niet zo interessant meer en mijn benen werden moe. Mijn vertrouwen in de woorden van oom George begon te wankelen. Misschien was ik Jeffs huis al voorbij. Misschien liep ik niet eens de goede kant op. Ik wist nog precies waarvoor oom George me had gewaarschuwd, maar toch klom ik voorzichtig op de kant van de greppel zodat ik over het hoge gras heen kon kijken en zien waar ik was.

Ik was blij te zien dat ik alleen nog maar door een hek en een groot weiland van Jeffs huis gescheiden was. Ik hoefde alleen maar door dat weiland te lopen en dan zou ik er zijn. Nu ik mijn doel recht voor mij zag, vergat ik de waarschuwingen van mijn oom.

Ik glipte door een gat in het hek en begon het weiland over te steken. Ik dacht alleen maar aan de pret die Jeff en ik samen zouden hebben. Ik lette helemaal niet op de wereld om



mij heen totdat ik hard gesnuif hoorde en het knappende geluid van brekende takjes. Ik keerde me om en zag een grote stier vanaf de andere kant van de wei op me afstormen.

Nu had ik een nieuw doel — het hek bereiken voordat de stier mij bereikte. Ik wist dat de kortste afstand tussen twee punten een rechte lijn was, dus rende ik in een rechte lijn op het gat in het hek af waardoor ik in de wei was gekomen. Ik rende zo hard dat ik de lucht langs mijn oren hoorde suizen. Intussen bad ik de hele tijd in stilte dat mijn hemelse Vader me zou zegenen zodat ik harder kon lopen dan de stier.

Het hek kwam al dichterbij, maar de stier ook. Ik weet zeker dat ik zijn hete adem in mijn nek voelde toen ik een duik door het gat in het hek maakte naar de veiligheid. Hij brieste luid toen hij zijn neus in het gat duwde, wetende dat hij me niet kon bereiken.

Ik was gered. Mijn hemelse Vader had mijn gebed verhoord. Ik was Hem erg dankbaar.

Het enige wat ik nu nog wilde, was terugkeren naar het 'enge en smalle pad' en de aanwijzingen van mijn oom opvolgen. Ik wist dat er geen stieren in de greppel rondliepen. Het was er veilig.

Zo had ik geleerd dat mijn jeugdwerklerares en oom George gelijk hadden. Het goede kiezen en het juiste pad volgen, is veilig. Ik besefte dat mijn Vader in de hemel me altijd op het 'enge en smalle pad' zou helpen blijven als ik naar Hem zou luisteren en zou gehoorzamen. □



24. Australië en Nieuw-Zeeland


Val R. Christensen
Eerste raadgever

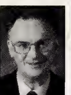

Kenneth Johnson
President


Victor D. Cave*
Tweede raadgever

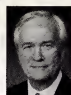
26. Europa-West

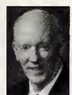

Wayne S. Peterson
Eerste raadgever


Harold G. Hillam
President


John Maxwell*
Tweede raadgever

27. Europa-Oost


Keith K. Hilbig
Eerste raadgever


Douglas L. Callister
President


Robert F. Orton
Tweede raadgever

25. Europa-Midden


Ronald A. Rasband
Eerste raadgever


D. Lee Tobler
President


Marlin K. Jensen
Tweede raadgever

28. Azië-Noord


Yoshihiko Kikuchi
Eerste raadgever


Donald L. Hallstrom
President


Gary S. Matsuda*
Tweede raadgever

29. Azië


E. Ray Bateman
Eerste raadgever

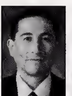

H. Bryan Richards
President


John B. Dickson
Tweede raadgever

15. Zuid-Amerika-West


Carlos H. Amado
Eerste raadgever


David R. Stone
President


Juan Uceda*
Tweede raadgever

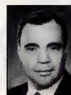
16. Brazilië-Noord

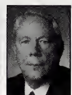

Darwin B. Christenson
Eerste raadgever


Robert S. Wood
President


Robert R. Steuer
Tweede raadgever

18. Chili


Francisco J. Vias
Eerste raadgever


Stephen B. Oveson
President


John A. Harris*
Tweede raadgever

20. Afrika-West


H. Ross Workman
Eerste raadgever


H. Bruce Stucki
President


R. Conrad Schultz
Tweede raadgever

22. Filipijnen


Angel Abrea
Eerste raadgever


Merrill C. Oaks
President


John M. Madsen
Tweede raadgever

17. Brazilië-Zuid


Neil L. Andersen
Eerste raadgever

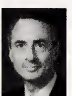

Athos M. Amorim
President


Adhemar Damiani
Tweede raadgever

19. Zuid-Amerika-Zuid

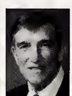

Keith Crockett
Eerste raadgever

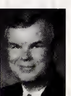

Jay E. Jensen
President


Claudio D. Zivic*
Tweede raadgever

21. Afrika-Zuidoost


Christoffel Golden jr.
Eerste raadgever


Robert C. Oaks
President


Steven E. Snow
Tweede raadgever

23. Oceanië


Earl M. Monson
Eerste raadgever


Ronald T. Halverson
President


Robert K. Dellenbach
Tweede raadgever

Hongaarse leden kijken naar de conferentie

In april konden leden van de kerk in Hongarije voor het eerst kijken naar uitzendingen van de algemene conferentie. Er was in Boedapest een satellietschotel geplaatst, en een tweede schotel was geïnstalleerd in Györ in het westen van Hongarije, waardoor meer dan vijfhonderd leden en onderzoekers de conferentie konden volgen.

'Ik had het gevoel dat ik daar echt was', zei een van de leden na de uitzending.

'Ik had het gevoel dat ze tegen mij persoonlijk spraken. Het was prachtig, opbouwend en onvergetelijk.' Een ander lid beschreef de groei van de kerk in Hongarije vanaf de tijd dat er nog maar zes leden waren tot aan de laatst gehouden conferentie toen er buiten het gebouw voorzieningen moesten worden getroffen om het grote aantal mensen een plaats te bieden.

'Het is een heerlijk gevoel dat we door dit satellietsysteem de profeet kunnen zien en horen spreken', zei een ander lid. □

Met dank aan Church News, *26 mei 2001.*



FOTOGRAAF: O. R. GOSSETT, MET DANK AAN CHURCH NEWS

Leden kijken naar de algemene aprilconferentie in nevenruimtes van het kerkgebouw in Boedapest.

Ouderling Ballard wijdt Moldavië toe

Op 16 mei, een prachtige lentedag, heeft ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen de republiek Moldavië toegewijd aan de verkondiging van het evangelie en de vestiging van de kerk. De republiek Moldavië is momenteel onderdeel van het zendingsgebied Boekarest (Roemenië). Het is hoofdzakelijk landbouwgebied en ligt tussen Oekraïne en Roemenië, met een bevolking van ongeveer 4,5 miljoen. Sinds oktober 1997 zijn er zendelingen, en momenteel zijn er 140 leden.

De groep die bij de toewijding aanwezig was, werd per busje vervoerd naar een onder gebed uitgekozen

plaats op een heuvel die uitkeek over Chisinau, dat bekendstaat als het dal van de windmolens.

Aanwezig waren ouderling D. Lee Tobler en ouderling Ronald A. Rasband van het gebiedspresidium Europa-Midden; president George K. Jarvis en zuster Kathryn Jaris van het zendingsgebied Boekarest (Roemenië); Ion Varlan, president van de gemeente Chisinau; en twee voltijdzendelingen, ouderling Chris Klomp en ouderling Tyler Ray. Vóór het openingsgebed door ouderling Tobler, zei ouderling Ballard: 'Het doel van deze bijeenkomst is een zegen vragen over het land Moldavië.'

In het toewijdingsgebed smeekte hij: 'Hemelse Vader, zegen de leiders van dit land alstublieft met uw Geest. Zegen hen, dat zij manieren zullen vinden om de vrijheid en de macht van individuele keuze te vergroten, en dat ze manieren vinden om de levensomstandigheden van de mensen te verbeteren.

'Help hen, dat ze hun gezin en hun land versterken. Zegen de mensen, dat hun hart zal worden geraakt door het licht van het evangelie en dat de boodschap van de herstelling van uw kerk en koninkrijk zal doordringen tot hun hart en hun verstand.' □

Met dank aan Church News, *9 juni 2001.*



FOTO MET DANK AAN HET GEBIEDSPRESIDIUM EUROPA-MIDDEN

Ouderling M. Russell Ballard (midden) met leden van gebiedspresidium van Europa-Midden en anderen tijdens de toewijding van de republiek Moldavië.

Schoolmateriaal voor kinderen door unieke samenwerking

Dankzij de unieke samenwerking van Delta Airlines met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen staat er nu schoolmateriaal – van scharen en krijtjes tot schoolborden – ter beschikking van behoeftige kinderen. De oude, afgedankte stoelhoezen van vliegtuigen van Delta werden door vrijwilligers van de kerk omgetoverd in zakken met het allernoodzakelijkste schoolmateriaal voor kinderen over de hele wereld.

Mel Carter, analist op het hoofdkantoor van Delta Airlines in Atlanta (Georgia), vond het erg dat er zoveel bruikbaar materiaal verloren ging. 'Ik dacht: kunnen we die stoelhoezen niet ergens anders voor gebruiken in plaats van ze weg te gooien?' vertelt Carter.

Hij stuurde een monster van de stof naar het centrum voor humanitaire hulp van de kerk in Salt Lake City. Dean Walker, manager van het centrum, vertelt: 'Toen we die dikke, stevige stof zagen, bedachten we dat we daarvan zakken konden maken voor onze pakketjes voor scholen in ande-

re landen.' Er werden een aantal proefzakken gemaakt en naar Delta gestuurd, waar het idee al snel aansloeg. William Settle van Delta's public relations vertelt: 'Het was zo mooi dat ze zo creatief waren om de stof van een stoelhoes te gebruiken. Het was verbazingwekkend.'

Al snel begon Delta met het versturen van grote ladingen stoelhoezen naar het centrum voor humanitaire hulp. In dat centrum werden de stoelhoezen door vrijwilligers geknipt, de zakken genaaid en vervolgens gevuld met schoolmateriaal. De kerk doet de gevulde zakken in dozen en verscheept ze naar behoeftige kinderen over de hele wereld.

Het leer van de stoelen in de eersteklas wordt gebruikt om er voetballen en ander speelgoed van te maken. De pakketjes met schoolmateriaal en het speelgoed worden verstuurd wanneer dat nodig is. De werknemers van Delta zorgen voor donaties van dekens en andere stoffen die het centrum voor humanitaire hulp kan gebruiken.

'Ik denk dat veel mensen zich afvragen: Wat kan ik doen?' zegt broeder Walker. 'Dit is een voorbeeld, een mooi voorbeeld, hoe één persoon heel veel kan doen.' □

Veertigjarig bestaan ring Den Haag gevierd

Op 20 april 2001 heeft de huidige ring Den Haag gevierd dat er in Nederland nu al 40 jaar een ring van Zion is. Herdacht werd dat het op 12 maart 2001 precies 40 jaar geleden was dat in Nederland de eerste niet-Engelstalige ring van Zion werd georganiseerd. Het was de eerste ring op het Europese vasteland en de eerste ring buiten de Verenigde Staten en Groot-Brittannië.

De avond bestond uit toespraken van oudgedienden. Er hingen overal foto's en er lagen oude fotoalbums. Na afloop konden de leden napraten bij een hapje en een drankje.

De verhalen van vroeger waren ontroerend, grappig en verhelderend. Het is voor de nieuwe generatie bijna onbegrijpelijk welk een formidabel werk er door deze eerste generatie leiders is verzet. Niet in het bezit van een auto, reden ze bijvoorbeeld regelmatig met de brommer door weer en wind heen en weer van Rotterdam naar Den Haag om conferenties te presideren en vergaderingen bij te wonen. Enorme afstanden moesten ze overbruggen, zoals van Drente naar Zuid-Holland en nog verder.

De telefoon was nog een luxe die niet iedereen zich kon veroorloven, zodat ook diverse leiders er geen hadden. Er waren geen handboeken in het Nederlands; lesboeken moesten zelf vertaald worden. Ringpresidia mochten in die tijd wel naar Salt Lake City om de algemene conferentie te bezoeken, maar dat was geen 'betaalde vakantie'. Tijd om bijvoorbeeld naar een optreden van het Mormoons Tabernakelkoor te gaan luisteren was er niet, want er waren trainingsvergaderingen.

De organisaties waren veertig jaar geleden anders ingedeeld. Dat betekende bijvoorbeeld dat de leiders (bijna altijd zelf bekeerlingen) jeugd van 12 tot en met 30 in één organisatie hadden zitten. De president van het ouderlingenquorum (broeder Fröhlich, die onlangs is overleden) was dat voor alle ouderlingen in de ring.

Onnodig te zeggen dat de invloed van de Heilige Geest werd gevoeld, wanneer de sprekers vertelden van de wonderen die zij in hun roeping hadden ervaren. Het was goed om te merken dat zoveel leiders van het eerste uur aanwezig waren, terwijl van anderen de aanwezigheid in de geest werd gevoeld. Hoewel het niet vaak met zoveel nadruk wordt verteld, steunt de kerk in Nederland ook op ware pioniers, die ons respect en eer verdienen. □

Michaël Vis

Vorderingen tempelbouw

De bouw van de tempel in Zoetermeer heeft ook in juni weer de nodige vorderingen gemaakt. 'We zitten precies op schema', vertelt ouderling Springer, die toezicht houdt op de bouwactiviteiten. In goed begrijpelijk Nederlands vertelt hij wat er is gebeurd en wat de plannen zijn. 'Ik ben ongeveer veertig jaar geleden in Nederland op zending geweest,' zegt broeder Springer, 'en heb de taal een beetje bijgehouden.' Intussen is hij jarenlang als aannemer werkzaam geweest, en nu is hij met zijn vrouw op zending in Nederland, met een wel heel speciale roeping. 'Vroeger heb ik de mensen in het Nederlands in het evangelie onderwezen', zegt hij, 'maar nu moest ik allerlei bouwkundige termen in het Nederlands leren.' Kennelijk is hij daar goed in geslaagd; ouderling Springer houdt regelmatig besprekingen met de architect en de aannemer. Zo langzamerhand weet iedereen die bij de tempelbouw betrokken is, wat een tempel is en dat de tempel belangrijk is voor de leden van de kerk.

In juni zijn de buitenmuren geplaatst. Ook aan de bouw van het dak is begonnen, maar eerst moest de doopvont op zijn plaats gezet. De doopvont is namelijk uit één stuk kunstmarmer vervaardigd en kan niet door een deur; daarom moest hij worden geplaatst voordat met de bouw van het dak werd begonnen. Verder zijn de betonnen wanden van de vijver al gereed gekomen. In juli zou verder aan de muren worden gewerkt: er moesten binnenmuren worden gemaakt, en de buitenmuren moesten nog verder afgewerkt. Ook met de toren zou een begin worden gemaakt. Ouderling Springer verwachtte dat de toren in oktober gereed zou zijn om het standbeeld van de engel Moroni erop te zetten. ☐



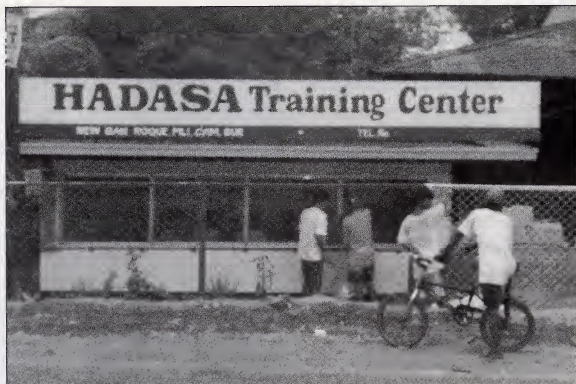
De Den Haag-tempel in aanbouw, rond de tijd dat de buitenmuren werden geplaatst.



Een jeugdwerkklas uit Den Haag mocht naar de vorderingen van de tempelbouw komen kijken.

Actie voor Filipijnen heeft succes

In 'Kerknieuws' van december 2000 berichtten we voor het eerst over de actie van broeder en zuster Hendriks uit de wijk Breda voor een opleidingscentrum op de Filipijnen. President Pesimo van de ring Goa (Filipijnen) heeft intussen een opleidingscentrum opgericht onder de naam Hadasa Training Center. Daar wordt onder meer gebruik gemaakt van computers die door leden uit Nederland en België zijn geschonken; intussen hebben broeder en zuster Hendriks ook een groot aantal niet-leden bereid gevonden om financiële bijdragen te leveren.



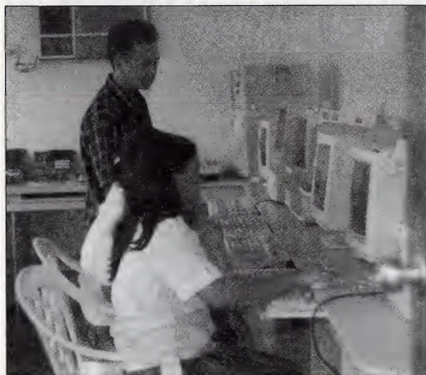
In een opgeknapte schuur is het opleidingscentrum gevestigd.

President Pesimo schreef hen: 'Ons doel is om leden van de kerk en zelfs niet-leden te helpen de nodige vaardigheden te verkrijgen op het gebied van de informatietechnologie. Hier op de Filipijnen bestaat grote behoefte aan mensen die met computers kunnen werken.

De leden die er in financieel opzicht slecht voorstaan, zullen dankzij deze opleiding makkelijker werk kunnen vinden, hetgeen hen zal helpen hun schamele gezinsinkomen te vergroten. (...) Vertel [de leden die ons hebben gesteund] alstublieft dat wij bijzonder waarderen wat ze voor hun broeders en zusters op de Filipijnen hebben gedaan.'

Naast de computeropleidingen, die al gestart zijn, worden er opleidingen naaien, timmeren en metselen georganiseerd. De geschonken elektrische naaimachines zijn door de zusters op de Filipijnen in dank ontvangen. Door kleding te naaien en aan anderen te verkopen, kunnen die zusters enig inkomen verwerven.

Er is nog steeds geld nodig – om meer computers en naaimachines aan te schaffen en om het onderkomen van het opleidingscentrum uit te breiden. Wie deze actie wil steunen, gelieve contact op te nemen met broeder en zuster Hendriks te Roosendaal, telefoon 0165–541595, e-mail hanester@hetnet.nl. □



Met deskundige begeleiding wordt er op de computers geoefend.



De zusters waren enthousiast over de elektrische naaimachines.

Leden genieten van talentenavonden

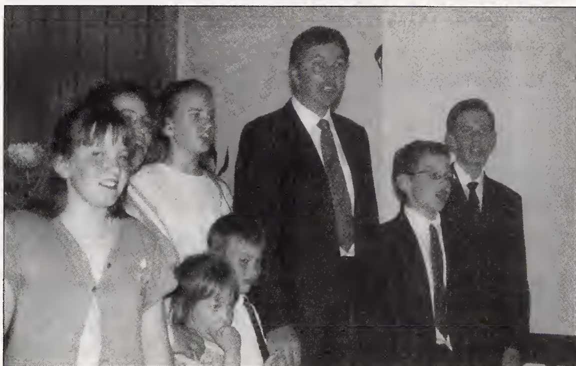
In juni hebben zowel de gemeente Nijmegen als de wijk Amersfoort een talentenavond gehouden, waarbij de nadruk lag op verschillende vormen van muziekbeoefening, maar ook andere talenten aan bod kwamen. Zo hebben de aanwezigen ook hun waardering voor de baktalenten van verschillende leden duidelijk laten blijken.

Een talentenavond in de eigen unit is een goede omgeving om ervaring op te doen met optreden voor publiek. Overigens waren het niet alleen beginners die zich lieten horen: in Nijmegen zong ook zuster Huijbers, die dat al vele jaren doet en nu alleen nog bij dit soort gelegenheden te horen is. Verder waren zowel daar als in Amersfoort tevens leden uit andere units uitgenodigd, om met een des te afwisselender programma te komen.

Op verschillende manieren werden alle aanwezigen bij het musiceren betrokken. In Nijmegen met name door het gezamenlijk zingen van lofzangen, in Amersfoort doordat broeder Marshall met de hele zaal een canon instudeerde; verder was daar aan het slot gelegenheid om mee te doen aan een groepsdans ('line dancing').

Zo'n middag of avond waarop iedereen, pas begonnen of vergevorderd, zijn of haar muzikale bijdrage kan leveren, is een stimulans voor de betrokkenen. Maar ook de toehoorders blijken er meer dan voldoende plezier aan te beleven. □

Frans Heijdemann



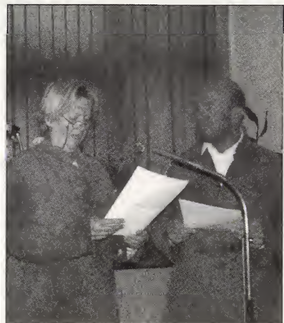
Alles is mogelijk, van een solo tot een zingend gezin.



In Nijmegen werd de avond besloten met een optreden van dit gelegenheidskwintet.



De 'playbackshow' van deze zusjes was in Nijmegen zo'n succes, dat ze het in Amersfoort nog eens mochten doen.



Ook voor komische nummers was een plaats ingeruimd.

In het zendingsveld

■ **ALBANIË**

Marten en Pietje Mulder
Liahona Fondacioni
Shqiperia Tirana Mission
P.O. Box 2984
Rruga Myslym Shyri Nr. 99
Tirana, Albanië

■ **BELGIË**

Bubi en Ans Oppermann
Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ **CANADA**

Vincent Noot
Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd
Richmond, B.C.
V6Y 2X4, Canada

■ **DUITSLAND**

Äsbjørn van der Vlis
Deutschland-Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München

Jarl Rijken
Deutschland-Mission Hamburg
Rugenbarg 7a
D-22549 Hamburg

Dikkie Kniest
Frankfurt-tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

■ **ENGELAND**

Bethuël van Diermen
England London South Mission
482–484 London Road
Mitcham, Surrey
CR4 4ED, Engeland

Daniël Vels
Benjamin Kempenaers
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

Hellen van Oudheusden
England Bristol Mission
Southfield House
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH, Engeland

■ **FRANKRIJK**

Joey van Boekel
Mission française de Bordeaux
5, place des Quinconces
F-33000 Bordeaux

Alexander Neophytou
Mission française de Marseille
48, avenue Robert Schumann
F-13090 Aix-en-Provence

■ **SCHOTLAND**

Tirza Reijnders
Frederik Elzinga
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 5BP,
Schotland

■ **VERENIGDE STATEN**

Ruben van Impelen
Vincent Feith
Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Lydia de Jong
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401, USA

Garrett Mackay
Spanish Speaking Pocatello Idaho Mission
1070 Hiline Road, Suite 320
Pocatello, Idaho 83201, USA

■ **WEST-INDIË**

Azad Nazir
Efraïn Rosema
West-Indische Zending
Koosstraat 6
Paramaribo
Suriname

Robert Broekman
Russell Demeyere
West Indies Mission
P.O. Bag 543
Valsayn, Trinidad
West Indies

■ **ZWITSERLAND / FRANKRIJK**

Harmjan de Jonge
Mission suisse de Genève
8 Chemin William Barbey
CH-1292 Chambésy
(GE)

Nieuwe zendeling

Daniël Hansens uit de wijk Antwerpen 1 is sinds 20 december 2000 op zending in Engeland. Verdere gegevens hebben wij niet ontvangen.

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64,
7608 HN Almelo, Nederland

Foto's niet met nietjes of paperclips vastmaken!

21990 120 EUROPE CENTRAL AREA (DUTCH)

NAKOMING VAN GODDELIJKE VERBONDEN BIEDT VEILIGHEID

Sluiten wij heilige verbonden en komen wij die na, dan worden wij gezegend met macht om tegenspoed te doorstaan, verleiding te weerstaan en de volheid van de evangeliezegeningen te ontvangen. Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Als wij ons aan onze verbonden houden, zullen die verbonden ons geestelijke veiligheid bieden.' ('"Overcome (. . .) Even As I Also Overcame"', *Ensign*, mei 1987, blz. 71.)

WAT IS EEN VERBOND?

Een verbond is een heilige overeenkomst tussen twee partijen: God en een persoon of groep mensen. God stelt de voorwaarden van zijn verbonden vast. Als we ons aan de voorwaarden van het verbond houden, ontvangen we de zegeningen die Hij belooft aan hen die het verbond nakomen. In een liefdevolle band met ons belooft Hij: 'Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik zeg' (LV 82:10).

Alle geboden van onze hemelse Vader zijn gebaseerd op verbonden. We sluiten verbonden door heilbrengende verordeningen zoals de doop, het avondmaal en de verordeningen ter verhoging die in de tempel bediend worden.

WAT ZIJN DE ZEGENINGEN VAN VERBONDEN NAKOMEN?

Voor elk verbond dat wij nakomen, krijgen we de bijbehorende zegeningen. Als we bijvoorbeeld goed leven en van het avondmaal nemen om ons doopverbond te hernieuwen, dan wordt ons beloofd dat wij altijd de Geest van de Heer bij ons zullen hebben (zie LV 20:77, 79). Aan hen die zich houden aan de voorwaarden van 'het nieuw en eeuwigdurend verbond' van het celestiaal huwelijk, wordt beloofd dat zij 'de engelen en de goden (. . .) voorbijgaan naar hun verhoging en heerlijkheid in alle dingen' (LV 132:19).

Verbinden wij onszelf met God door heilige verbonden na te komen, dan worden wij gezegend met bescherming tegen de tegenstander. Vooral in tijden van beproeving kunnen wij kracht putten uit verbonden. Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen legt uit: 'De vrucht van de naleving van verbonden is het gezelschap van de Heilige Geest en een sterker vermogen om lief te hebben. Dat gebeurt omdat de verzoening van Jezus Christus ons [innerlijk] kan veranderen. (. . .) Zij die verbonden aanvaarden en geboden onderhouden, [krijgen] grotere geestelijke kracht.' ('Witnesses for God', *Ensign*, november 1996, blz. 32.)

PERSOONLIJKE BAND

Een zuster die door gezondheidsproblemen niet naar de kerk kon, ontdekte hoe heerlijk persoonlijk Gods verbonden zijn. Vanwege haar ongebruikelijke omstandigheden gingen er in opdracht van de bisschop Aäronisch-priesterschapsdragers naar haar huis om het avondmaal te bedienen. Zij wist dat ze zouden komen, maar verwachtte niet de uitstorting van Gods liefde die ze voelde toen ze — alleen voor haar — knielden en het brood en het water zegenden. 'Ik zal nooit vergeten hoe het voelde toen ze me de avondmaalsschaal met één stukje brood voorhielden, en daarna een met één bekertje water. Toen ik van de heilige symbolen nam, voelde ik heel sterk een persoonlijke band met de Heiland. Ik wist dat zijn verzoening echt voor mij was. Ik voelde zijn barmhartigheid en liefde. Ik werd in alle opzichten hernieuwd en versterkt om mijn moeilijkheden het hoofd te bieden.'

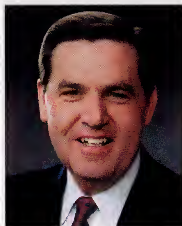
Omdat onze hemelse Vader zich onze menselijke zwakheden en moeilijkheden volledig bewust is, heeft Hij ons verbonden gegeven om ons een veilige reis door het sterfelijk leven te geven. Hoe ijveriger we onze verbonden nakomen, hoe meer geestelijke veiligheid we krijgen door onze gehoorzaamheid aan de Heer. □



ILLUSTRATOR: SHERI LYNN BOYER DOTY

Zendingswerk en de verzoening

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen



De profeet Joseph Smith heeft eens gezegd dat alles 'aangaande onze godsdienst slechts aanhangsels' zijn van de verzoening van Jezus Christus.[1] Op dezelfde manier, en om dezelfde redenen, is elke waarheid waarin een zendeling of een lid onderwijst slechts een aanhangsel van de belangrijkste boodschap aller tijden — dat Jezus de Christus is, de Heiland en Verlosser van de wereld.

Onze fundamentele boodschap is dat Christus met een compleet offer van zijn lichaam, zijn bloed en de kwelling van zijn geest verzoening teweeg heeft gebracht voor de oorspronkelijke overtreding van Adam en Eva in de Hof van Eden, en bovendien voor de zonden van ieder ander die ooit in deze wereld zou leven, van Adam tot aan het einde der tijden.

Sommige van die zegeningen zijn onvoorwaardelijk, zoals de gave van de opstanding. Andere zegeningen zijn voorwaardelijk en vergen het naleven van geboden, het verrichten van verordeningen en het leiden van de levenswijze van een discipel van Christus.

Hoe het ook zij, de essentiële evangelieboodschap zoals de Meester die heeft gegeven, luidt: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij.'[2] Dat betekent dat de verzoening van Christus, die ons in staat stelt om terug te keren naar de Vader, het belangrijkste feit, het essentiële fundament en de voornaamste leerstelling van het grote en eeuwige heilsplan is, welk plan wij geroepen zijn te verkondigen.

VEREISTEN VOOR DE DOOP

Er zijn waarschijnlijk maar weinig zendelingen, en misschien wel geen, die niet weten hoe belangrijk deze leerstelling is. Maar ik was verbaasd toen ik ontdekte dat dit niet iets is dat spontaan genoemd wordt in een bespreking van het zendingswerk.

Ik heb bij zoneconferenties zendelingen bijvoorbeeld wel eens gevraagd wat zij willen dat hun onderzoekers doen als gevolg van hun lessen.

'Zich laten dopen!' wordt er dan in koor geroepen.

'Ja,' zeg ik, 'maar wat moet daar aan voorafgaan?'

Nu worden ze een beetje wantrouwend. *Aha*, denken ze. *Dit is een test. Hij wil weten of we de eerste zendelingenles kennen.* 'Het Boek van Mormon lezen!' roept iemand. 'Bidden!' roept een ouderling. 'Naar de kerk gaan!' zegt een van de zusters. 'Alle zendelingenlessen volgen!' suggereert iemand anders.

'Nou, u hebt zo'n beetje alle toezeggingen in de eerste zendelingenles genoemd', zeg ik, 'maar wat wilt u nog meer dat uw onderzoekers doen?'

'Zich laten dopen!' klinkt nogmaals het koor.

'Broeders en zusters', smeek ik, 'u hebt me al verteld over de doop, en ik heb nog steeds het juiste antwoord niet!'

Nu weten ze het niet meer. *Het moeten wel toezeggingen uit andere lessen zijn*, denken ze. 'Het woord van wijsheid naleven!' zegt iemand. 'Tiende betalen!' roept een ander. En zo gaat het door.

Ik moet zeggen dat de zendelingen bijna nooit de twee



Iedere waarheid waarin een zendeling of een lid onderwijst, is slechts een aanhangsel van de voornaamste boodschap aller tijden: dat Jezus de Christus is.

DEL PARSON, *DE GROOTSTE VAN ALLEN*

fundamenteelste zaken noemen die we onderzoekers willen laten doen voorafgaand aan de doop: geloof hebben in Jezus Christus en zich bekeren van hun zonden. Toch geloven wij 'dat de fundamentele beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in de Here Jezus Christus; ten tweede, bekering; [*vervolgens*] ten derde, doop door onderdompeling *tot vergeving der zonden*; ten vierde, oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes.'[3]

Het nieuwe leven van een bekeerling dient gebouwd te worden op geloof in de Heer Jezus Christus en zijn verlossende offer — de overtuiging dat Hij werkelijk de Zoon van God is, dat Hij nu leeft, dat alleen Hij de sleutel heeft tot ons heil en onze verhoging. Die overtuiging dient gevolgd te worden door oprechte bekering, bekering waardoor wij ons verlangen tonen om rein, nieuw en genezen te worden, bekering waardoor wij aanspraak maken op de volledige zegeningen van de verzoening.

Vervolgens komt de doop tot vergeving van zonden. Ja, de doop is er ook om lid te worden van de kerk, maar dat is niet de reden die de profeet Joseph Smith beklemtoonde in dat geloofsartikel. Hij beklemtoonde dat de doop er was voor de vergeving van zonden — waarmee u en ik, de zendeling en de onderzoeker, zich weer op de verzoening concentreren, op het heil, op de gave die Christus ons geeft.

DE VERZOENING CENTRAAL STELLEN IN HET ZENDINGSWERK

Ik wil enkele dingen suggereren die wij allemaal kunnen doen om Christus en zijn verzoening op de eerste plaats te zetten in het denken van zowel leden als onderzoekers.

Moedig op alle mogelijke manieren geestelijker kerkbijeenkomsten aan, vooral avondmaalsdiensten. Onderzoekers verdienen het om ongeveer dezelfde geest te voelen in de avondmaalsdienst als zij voelen tijdens het onderwijs door de zendelingen.

De enige weg naar het heil voert over Getsemane en naar Golgota. De enige weg naar de eeuwigheid voert door Hem — de weg, de waarheid en het leven.



FOTO-ILLUSTRATOR: STEVE BUNDERSON, BEHALVE WAAR ANDERS AANGEGEVEN; *LINKS*: FOTO-ILLUSTRATOR: JOHN LUKE



Bij een doopdienst behoren we ons te concentreren op het belang van die verordening en op de verzoening van Jezus Christus, die de verordening werkzaam maakt.

Help onderzoekers van tevoren door uit te leggen wat de verordening van het avondmaal inhoudt. Zendelingen kunnen onderzoekers de avondmaalsgebeden voorlezen die in de Schriften staan. Ze kunnen de tekst van hun lievelingsavondmaalslofzangen voorlezen. Of ze kunnen allerlei andere dingen doen om de onderzoekers een goede leerervaring te geven als ze een avondmaalsdienst bezoeken.

Doe er op soortgelijke wijze alles aan om doopdiensten zo geestelijk mogelijk te maken, een gebeurtenis die op Christus is gericht. Een recente bekeerling verdient het dat dit een heilig, zorgvuldig gepland en geestelijk verheffend moment is. De gebeden, de lofzang gen en beslist ook de toespraken die worden gehouden dienen alle gericht te zijn op het belang van deze verordening en op de verzoening van Christus, die de verordening werkzaam maakt. Zendelingen, word niet zo in beslag genomen door het verlangen een doop te hebben dat u vergeet wat die doop voorstelt en wat het moet betekenen voor dit nieuwe lid.

Tijdens het onderwijsproces moeten de zendelingen getuigen van de Heiland en van zijn gave van de verzoening voor ons. Uiteraard moet u geregeld getuigen van alle beginselen waarin u onderwijst, maar het is vooral belangrijk dat u getuigt van deze kernleerstelling in het plan van onze hemelse Vader.

Er zijn verscheidene redenen om te getuigen. Een ervan is dat dit getuigen een echo geeft, een onbewuste herinnering bij de onderzoeker dat hij deze waarheid eerder heeft gehoord — en natuurlijk heeft hij dat. Het getuigenis van een zendeling activeert de herinnering aan een groot erfgoed van getuigenis dat teruggaat tot de raden in de hemel vóór de grondlegging van de wereld. Vroeger hebben die mensen daar datzelfde plan uiteen horen zetten en hebben ze gehoord welke rol Jezus Christus in het tot stand brengen van hun heil zou spelen.

Feit is dat onderzoekers niet alleen ons getuigenis van Christus horen, maar ook de echo van andere, vroegere getuigenissen, waaronder hun eigen getuigenis van Hem, want zij stonden aan de kant van de getrouwen die hun eerste staat behielden en het voorrecht van de tweede staat verdienden. Wij moeten altijd bedenken dat die onderzoekers zich bevonden onder de getrouwen die eens Satan overwonnen door de macht van hun getuigenis van Christus![4]

Verder roept u bij het getuigen van 'Jezus Christus en die gekruisigd'[5], met de woorden van Paulus, de macht in van God de Vader en de Heilige Geest. De Heiland heeft zelf gezegd:

'Wie in Mij gelooft, gelooft ook in de Vader; en *hem* [de onderzoeker] *zal de Vader van Mij getuigenis geven, want Hij zal hem* [de onderzoeker] *bezoeken met vuur en met de Heilige Geest.*

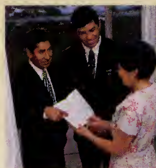
'*En aldus zal de Vader van Mij getuigen*, en de Heilige Geest zal tot hem [de onderzoeker] van de Vader en Mij getuigenis geven; want de Vader en Ik en de Heilige Geest zijn één. (. . .)

'(. . .) Dit [is] mijn leer [. . .], en wie ook hierop bouwen, bouwen op mijn rots, en de poorten der hel zullen hen niet overweldigen.'[6]

Dus waarom moeten we vaak en krachtig getuigen van Christus? Omdat we daarmee de goddelijke macht van het getuigenis uitnodigen dat God en de Heilige Geest geven, een getuigenis dat wordt gegeven op vleugels van vuur tot in het hart van onze onderzoekers, en omdat ons getuigenis deel gaat uitmaken van die macht. Zo'n goddelijk getuigenis van Christus is de rots waarop elke bekeerling dient te bouwen. Alleen dit getuigenis van de Gezalfde die verzoening brengt, van de Overwinnaar, zal de poorten der hel overweldigen.

Bestudeer de Schriften nauwgezet en raak bekend met de passages die gaan over de verzoeningszending van Christus en daarvan getuigen. Niets zal uw hart en ziel zo raken als de waarheden die ik heb genoemd.

Ik wil vooral voltijdzendelingen en zendingsactieve leden vragen om de verzoening van Christus te bestuderen zoals die beschreven wordt in het Boek van Mormon, en die passages voor het onderwijs te gebruiken. Ik zeg dat met een duidelijke vooroordeel, want op mijn eigen zending ben ik het Boek van Mormon



Het Boek van Mormon was de eerste — en is nog steeds de beste — zendingsbrochure van deze bedeling.

zeer gaan waarderen, alsmede de majesteit van de Zoon van God die daarin geopenbaard is. De inhoud van het Boek van Mormon richt zich op ongeëvenaarde wijze op de Heiland van de wereld. Het Boek van Mormon is dan ook letterlijk een nieuwe getuige van Jezus Christus dat tot allen verklaart dat 'gij, die immers gevallen zijt' door de verzoening van de Zoon van God 'verlost wordt, ja, allen die willen'.[7]

GETUIGENISSEN VAN PROFETEN UIT HET BOEK VAN MORMON

Kijk eens wat Nephi aan het begin van zijn zending heeft gesproken:

'En de wereld zal Hem wegens haar ongerechtigheid als niets achten. Daarom geselen zij Hem en Hij verdraagt het, en slaan zij Hem en Hij verdraagt het; ja, zij bespuwen Hem en Hij verdraagt het wegens zijn goedertierenheid en lankmoedigheid jegens de mensenkinderen.

'En de God van onze vaderen, (...), ja de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob geeft Zich over (. . .) als een mens in de handen van goddeloze mensen om te worden opgeheven, naar de woorden van Zenock, en om te worden gekruisigd, naar de woorden van Neum, en om in een grafstede te worden begraven, naar de woorden van Zenos, (. . .)

'En dit alles moet zeker komen, zegt de profeet Zenos. En de rotsen der aarde moeten vaneen scheuren en wegens het kreunen der aarde zullen vele koningen van de eilanden der zee onder de werking van de Geest Gods worden gedrongen uit te roepen: De God der natuur lijdt.'[8]

Of deze woorden van Nephi's opmerkelijke broer Jakob, die *twee dagen lang* een rede heeft gehouden over de val en de verzoening!

'O, hoe groot is de goedheid van onze God, die voor ons een weg tot ontkoming aan de greep van dit vreselijke monster bereidt, ja, dat monster, dood en hel, waarmede ik de dood van het lichaam en tevens de dood van de geest bedoel. (. . .)

'Hij komt in de wereld, opdat Hij alle mensen moge redden, indien zij naar zijn stem willen luisteren; want ziet, Hij lijdt de pijnen van alle mensen, ja, de pijnen van ieder levend schepsel, van alle mannen, vrouwen en kinderen, die tot Adams geslacht behoren.

'Dit lijdt Hij, opdat de opstanding tot alle mensen moge komen (. . .).

'En Hij gebiedt alle mensen, dat zij zich moeten bekeren, en in zijn naam moeten worden gedoopt met volmaakt geloof in de Heilige Israëls, zonder hetwelk zij niet zalig kunnen worden in het koninkrijk Gods.'[9]

Of dit laatste voorbeeld van de grote patriarch Lehi:

'Daarom komt de verlossing in en door de Heilige Messias. (. . .)

'Zie, Hij geeft Zichzelf als een offer voor de zonde, om te voldoen aan de vereisten der wet voor allen, die een gebroken hart en een verslagen geest hebben; voor niemand anders kan voldaan worden aan de vereisten der wet.

'*Daarom is het zo belangrijk, dat deze dingen aan de inwoners der aarde worden bekendgemaakt*, zodat zij mogen weten, dat niemand in de tegenwoordigheid Gods kan wonen dan alleen door de verdiensten, de barmhartigheid en de genade van de Heilige Messias, die zijn leven nederlegt wat betreft het aardse lichaam en het door de macht van de Geest weder op Zich neemt om de opstanding der doden teweeg te brengen; en Hij is zelf de eerste, die herrijst.

'Daarom is Hij de eersteling voor God, daar Hij de Voorspraak van alle mensenkinderen zal zijn; en zij, die in Hem geloven, zullen zalig worden.'[10]

U ziet natuurlijk wel in dat deze voorbeelden getuigenissen zijn uit slechts de eerste bladzijden van het Boek van Mormon. Misschien is dat voldoende om u een idee te geven van het belangrijke, indrukwekkende thema dat als een rode draad door dat heilige verslag loopt. Het Boek van Mormon was de eerste — en is nog steeds de beste — zendingsbrochure van deze bedeling.

Ik getuig tot u dat wij levens zullen veranderen, inclusief ons eigen leven, als wij zowel met het Boek van

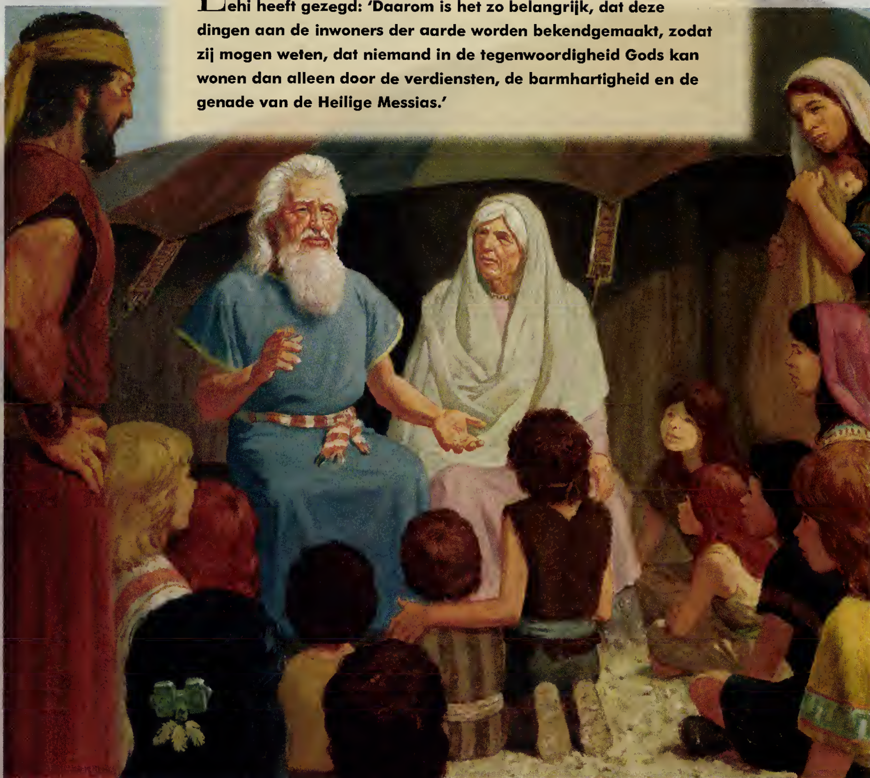
Mormon in de verzoening onderwijzen als met de andere Schriften.

DE VERZOENING EN DE ZENDELING

Iedereen die wat voor soort zendingswerk dan ook doet, kan vragen: 'Waarom is het zo moeilijk? Waarom kunnen we niet sneller resultaat bereiken? Waarom treden er niet meer mensen toe tot de kerk? Waarom is niet het enige risico van zendingswerk dat je een longontsteking oploopt doordat je de hele dag drijfnat in de doopvont staat?'

Ik heb daar veel over nagedacht. En ik wil er graag mijn persoonlijke mening over geven. Ik ben ervan overtuigd dat het zendingswerk niet makkelijk is omdat *het heil een hoge prijs heeft*. Het *is* nooit makkelijk geweest om het heil

Lehi heeft gezegd: 'Daarom is het zo belangrijk, dat deze dingen aan de inwoners der aarde worden bekendgemaakt, zodat zij mogen weten, dat niemand in de tegenwoordigheid Gods kan wonen dan alleen door de verdiensten, de barmhartigheid en de genade van de Heilige Messias.'



SCHILDER: GARY L. KAPP



Ik getuig tot u dat wij levens zullen veranderen, inclusief ons eigen leven, als wij in de verzoening onderwijzen door het Boek van Mormon.

te verkrijgen. Wij zijn de kerk van Jezus Christus, dit is de waarheid, en Hij is ons grote eeuwige Hoofd. Hoe kunnen wij geloven dat het makkelijk is voor ons als het nog nooit makkelijk is geweest voor Hem? Het lijkt mij dat zendelingen en zendingsleiders op zijn minst enkele momenten in Getsemane moeten doorbrengen. Zendelingen en zendingsleiders moeten op zijn minst enkele stappen in de richting van de top van Golgota nemen.

Begrijp dat alstublieft niet verkeerd. Ik heb het helemaal niet over iets dat ook maar enigszins lijkt op wat Christus heeft doorgemaakt. Dat zou aanmatigend en godslasterlijk zijn. Maar ik geloof wél dat zendelingen en onderzoekers, willen zij tot de waarheid komen, tot het heil komen en iets begrijpen van die prijs die er betaald is, zelf een fractie van die prijs moeten betalen.

Om die reden geloof ik niet dat zendingswerk ooit makkelijk is geweest, noch dat bekering dat is, noch dat behoud van bekeerlingen dat is, noch dat blijvende getrouwheid dat is. Ik geloof dat het de bedoeling is dat het inzet vereist, iets dat uit de grond van onze ziel komt.

Als Hij 's avonds kon knielen, zich op zijn gezicht laten vallen, bloeden uit iedere porie, en uitroepen: 'Abba, Vader (Papa), alles is U mogelijk, neem deze beker van Mij weg'[11], dan is het geen wonder dat het verkrijgen van het heil voor ons niet makkelijk is. Als u zich afvraagt of er geen makkelijker manier is, bedenk dan dat u niet de eerste bent die dat vraagt. Iemand die veel groter is heeft lang geleden al gevraagd of er geen makkelijker manier was.

Hebt u moeilijkheden, wordt u verworpen, wordt u bespuwd en uitgeworpen, dan bevindt u zich naast de Beste die deze wereld ooit gezien heeft, dan staat u naast het enige reine en volmaakte leven dat ooit geleefd is. U hebt reden om het hoofd hoog te houden en dankbaar te zijn dat de levende Zoon van de levende God alles weet van uw verdriet en uw kwellingen. De enige weg naar het heil voert door Getsemane en naar Golgota. De enige weg naar de eeuwigheid voert door Hem — de weg, de waarheid en het leven.

Ik getuig dat de levende God onze eeuwige Vader is en dat Jezus Christus zijn levende en eniggeboren Zoon in het vlees is. Ik getuig dat deze Jezus, die is gedood en gehangen aan een hout[12], leeft. De overwinning van het evangelie is dat Hij leeft, en omdat Hij leeft, zullen wij ook leven.

Op die eerste zondag van de herrijzenis dacht Maria Magdalena aanvankelijk dat zij een tuinman zag. Dat was ook zo — de Tuinman die Eden heeft ingericht en die Getsemane heeft doorstaan. De Tuinman die ons de boom des levens heeft gegeven.

Ik verklaar dat Hij de Heiland van de wereld is. Ik weet dat wij tot het leven worden verheven omdat Hij tot de dood is verheven. Ik getuig dat Hij gewond is voor onze overtredingen en gekneusd voor onze zonden, dat Hij een Mens van smarten en vertrouwd met verdriet is omdat de overtredingen van ons allen op Hem gelegd zijn.[13]

Ik getuig dat Hij als God van God gekomen is om het gebroken hart te genezen, de tranen in ieder oog te drogen, vrijheid te verkondigen aan de gevangenen, en de deuren van de gevangenis open te zetten voor hen die gebonden zijn.[14] Ik beloof dat Hij, vanwege uw getrouwe reactie op de oproep om het evangelie te verbreiden, uw gebroken hart zal genezen, uw tranen zal drogen en u en uw familie zal bevrijden. Dat is mijn zendingsbelofte aan u, en uw zendingsboodschap aan de wereld. □

Naar een toespraak, op 20 juni 2000 gehouden te Provo (Utah) aan het opleidingsinstituut voor zendelingen.

NOTEN

1. Zie *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, verzameld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 121.
2. Johannes 14:6.
3. Geloofsartikelen 1:4; cursivering toegevoegd.
4. Zie Openbaring 12:10–11.
5. 1 Korintiërs 2:2.
6. 3 Nephi 11:35–36; cursivering toegevoegd.
7. Mozes 5:9.
8. 1 Nephi 19:9–10, 12.
9. 2 Nephi 9:10, 21–23.
10. 2 Nephi 2:6–9; cursivering toegevoegd.
11. Zie Marcus 14:36.
12. Zie Handelingen 5:30.
13. Zie Jesaja 53; Mosiah 14.
14. Zie Jesaja 61:1–3.

FOTOGRAAF: JED A. CLARK

WEES DE BOVENSTE BESTE

Wees dankbaar, wees verstandig, wees rein, wees trouw, wees nederig, spreek met God.

— President Gordon B. Hinckley



De belangrijkste

F. David Stanley
Voormalig president van de Bountiful-tempel (Utah)
en voormalig lid van het Tweede Quorum der Zeventig

Geen enkel deel van je zending — van je leven — is belangrijker dan wat er gebeurt in de tempel.

Het was donderdag. Net als honderden andere leden van de kerk wachtten Jan en Alex vol spanning op de post. Weken geleden waren hun zendingspapieren ingestuurd, en vandaag zou wel eens de dag kunnen zijn dat hun oproep kwam.

Jan werkte bij de plaatselijke supermarkt en Alex werkte voor een aannemer. Beiden hadden hun moeder laten beloven dat als er een grote witte envelop van de hoofdzetel van de kerk kwam, ze die niet zou openmaken. Beiden vonden het die dag moeilijk om zich op hun werk te concentreren. Jan deed bijna badzeep bij de verse groenten, en Alex zaagde een aantal planken te kort af.

De grote witte enveloppen kwamen inderdaad. En beide jonge mannen haastten zich aan het eind van de dag naar huis. Met hun huisgenoten om zich heen maakten ze de langverwachte zendingsoproep open. De spanning maakte plaats voor vreugde en tranen van dankbaarheid. Beide jonge mannen hadden het gevoel dat de Heer had gesproken, en ze waren bereid om gehoor te geven aan zijn oproep.

Toen de aanvankelijke opwinding was weggeëbd, begon de volgende fase van de voorbereiding. Beide gezinnen stelden gedetailleerde controlelijsten op, waarop ze de laatste werkdag zetten, het kopen van kleding en koffers, voorbereidingen voor de afscheidsdienst, een afscheidsfeest voor de familie, en — o, ja — een bezoek aan de tempel. Jammer genoeg zag slechts één van de gezinnen de tempelbelevenis als de belangrijkste in het leven van hun zoon, waarmee die de nadruk kreeg die het verdiende.

ALLES DRAAIT OM DE TEMPEL

Als je wilt dat naar de tempel gaan de grootste zegening van je zending en je leven is, zoals de bedoeling is, dan moet het meer zijn dan alleen een punt om af te vinken op je controlelijst met zaken die je moet doen voordat je het zendingsveld in gaat. President Howard W. Hunter (1907–1995) heeft gezegd: 'Geen enkel werk is vergelijkbaar met het werk dat in de tempel gedaan wordt.' ('We Have a Work to Do', *Ensign*, maart 1995, blz. 65.) Hij heeft ook gezegd: 'Laten we elke toekomstige zendeling stimuleren om zijn gang naar de tempel waardig te zijn en die ervaring een nog grootser moment te maken dan het ontvangen van de zendingsoproep.' ('Een tempelgericht volk', *De Ster*, mei 1995, blz. 6.) En president Gordon B. Hinckley heeft gezegd: '[De tempel en] deze verordeningen vormen de diepste uitdrukkingswijze van onze geloofsovertuiging.' ('Over zendingen, tempels en rentmeesterschap', *De Ster*, januari 1996, blz. 51.) Alleen in de tempel worden de opperste zegeningen van het leven aan iemand gegeven. Alleen in de tempel kan de volheid van het priesterschap bereikt worden. De kern van alles wat we in de kerk doen, is op de tempel gericht.

BEGIFTIGD MET MACHT

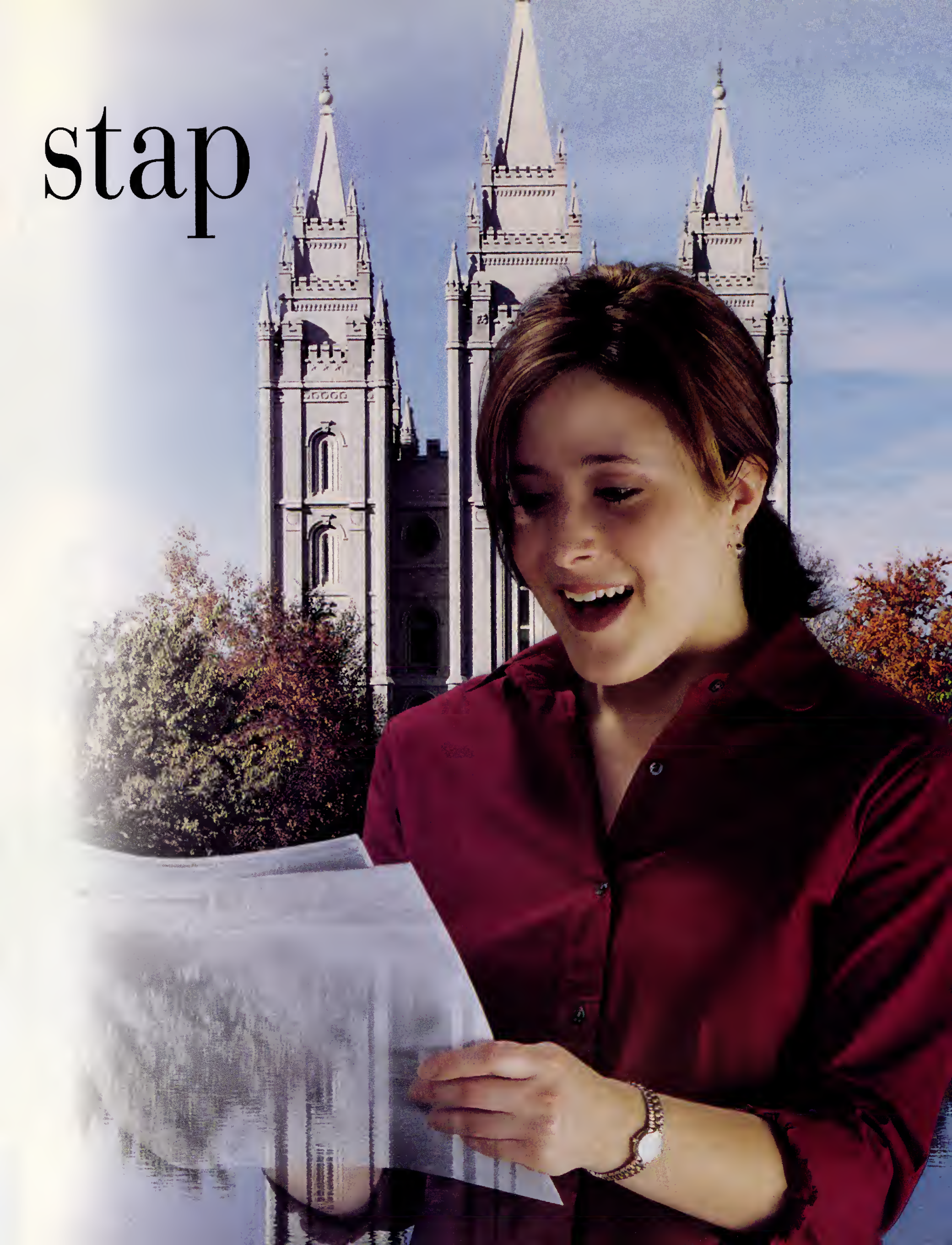
De begiftiging, een gave van God, geeft je het recht om bewapend te worden met 'macht van omhoog' (LV 38:32), wat de macht van Jezus Christus is. Het plan van geluk waarin je in het zendingsveld zult onderwijzen, wordt in de tempel op heilige en uitgebreide wijze gepresenteerd. Je gaat je verbinden om buiten de tempel niet te spreken over de heilige verordeningen en de verbonden die je gaat sluiten. Maar ben je gehoorzaam aan die verbonden die je in de tempel gesloten hebt, dan zul je in het zendingsveld en gedurende de rest van je leven eeuwige zegeningen ontvangen.

VOORBEREIDING OP DE TEMPEL

Een uiterst belangrijke vorm van voorbereiding op de tempel is de leer van de tempel in de heilige Schrift te bestuderen en te proberen die te begrijpen.

Overpeins de diepzinnigheid van die leerstellingen en bid vervolgens om begrip van het belang van de

FOTO-ILLUSTRATORS: PATRIC GERBER EN KARI A. TODD; FOTOGRAFISCHE ONDERSTEUNING: CRAIG DIMOND


stap

eeuwige verbonden die je in de tempel gaat sluiten. Bid om het vermogen met een geestelijke instelling te luisteren. Is er een tempel dichtbij, dan is het ook een goed idee om eerst dopen voor de doden te doen, en dan pas naar de tempel te gaan voor je eigen begiftiging.

Bedenk dat het er bij het naar die heilige 'berg des Heren' (zie Jesaja 2:3) gaan vooral om draait hoe goed je leeft. Want als je goed genoeg leeft om naar de tempel te gaan, dan leef je ook goed genoeg om op zending te gaan, en omgekeerd. Probeer alsjeblieft niet om een overtreding of zonde te verbergen. Als je dat doet, zul je je niet prettig voelen als je die heilige verbonden op je neemt. Als zendeling maak je vooruitgang of blijf je stilstaan, afhankelijk van hoe goed je leeft.

Bij je eerste tempelaanbevelingsgesprek zal je bisschop of gemeentepresident je enkele vragen stellen. Je kunt voorafgaand aan dat gesprek al naar de bedoeling en betekenis van die vragen informeren.

Wijken en gemeenten — en ringen en districten — hebben tempelvoorbereidingslessen voor leden die voor het eerst naar de tempel gaan. Maak beslist gebruik van de mogelijkheid om die bij te wonen.

DE TEMPELBELEVENIS

Wat mag je verwachten als je voor het eerst naar de tempel gaat? Je zult er een sfeer aantreffen die vrediger, rustiger en eerbiediger is dan ergens anders op aarde. Vriendelijke en behulpzame tempelwerkers begroeten je en begeleiden je bij elke stap. Bovendien mag je je eigen begeleider meenemen. Dat kan een familielid of een goede vriend zijn — voor een broeder het liefst zijn vader, en voor een zuster het liefst haar moeder.

Je kunt een bijdrage leveren aan de eerbied in de tempel door zelf eerbiedig te zijn. Communicatie met anderen behoort op 'tempeltoon' te gebeuren. Je komt er gauw achter wat dat is zodra je de tempel betreedt.

Als je aanbeveling door een tempelwerker gecontroleerd en verwerkt is, ga je naar de kleedruimte om je voor te bereiden op de verordeningen van de wassing en de zalving. Na die heilige voorbereidende verordeningen krijg je instructie van een lid van het tempelpresidium, of de tempelmater of een van haar assistentes. De tempel is een plek van instructie. (Zie LV 109:8.)

Vervolgens ga je naar een verordeningszaal waar heilige instructie wordt gegeven en verbonden worden gesloten. De eeuwige verbonden die je sluit, zullen je leven voorgoed veranderen. De diepe betekenis van die verbonden zijn geen verrassing voor je als je de Schriften bestudeerd hebt. Die verbonden zijn een vervolg op wat er van elk lid verwacht wordt bij de doop en het verlenen van de gave van de Heilige Geest. Maar als je die verbonden in de heilige tempel ontvangt, heb je een grotere plicht om ze na te



komen, en je krijgt de belofte van de grootste zegeningen van de eeuwigheid in ruil voor je getrouwheid.

Onderdeel hiervan is de toezegging om de rest van je leven de heilige priesterschapsonderkleding te dragen. Het tempelonderkleed helpt je denken aan het belang van de heilige verbonden die je sluit, en ze zullen je beschermen tegen het kwaad.

Na de begiftiging ga je naar de celestiale zaal van de tempel om daar van de eerbied en heiligheid te genieten. Daar zie je andere dierbaren die je vergezellen op je gang door de tempel. Dat is een tijd en plek voor heilige gesprekken, stille overpeinzing, en aanbidding.

EEN GEVOEL VAN KRACHT

Je krijgt kracht als je voor je eigen begiftiging naar de tempel gaat. Als je je voorbereidt op die grote zegening, dan voel je het meteen. Die kracht is op peil te houden, en zelfs te vergroten, als je voorafgaand aan je zending en gedurende de rest van je leven regelmatig naar de tempel gaat. Neem je belangrijke verbonden op je, dan begint de diepere betekenis van het plan van geluk dat je hemelse Vader heeft opgesteld zich aan je te ontvouwen. Het is precies zoal Alma het zegt: 'Uw verstand [begint] verlicht [...] te worden en uw gedachtenkring [begint] zich [...] te verruimen' (Alma 32:34). Alma zegt verder: 'het begint mij aangenaam te stemmen' (Alma 32:28).

Begin je de zendelingenlessen te bestuderen, te leren en ze te geven, dan voel je meteen de harmonie met de heilige verbonden die je in de tempel hebt gesloten. Daarmee vergroot je je geloof en je getuigenis nog meer. De macht die je kunt voelen door geregeld naar de tempel te gaan, uit zich in een sterker getuigenis van de Heiland en van zijn zoenoffer. Alle verbonden die je in de tempel sluit, zijn gericht op onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus. Gehoorzaam je die verbonden, dan krijg je veel zegeningen — niet alleen tijdens je zending, maar gedurende je hele leven. Ga naar de tempel met het ootmoedige verlangen om een groter begrip te krijgen van wat de wil van je hemelse Vader voor jou is. Door die ootmoed kun je de Heilige Geest voelen, waardoor je een groter verlangen en een vaster voornemen krijgt om een rechtschapen leven te leiden. In de heilige tempel kunnen we bovendien oplossingen vinden voor de moeilijkheden van het leven.

De grootste zegeningen van het leven en de eeuwigheid, en een volheid van het priesterschap, zijn alleen in de tempels van de Heer te vinden. Als je van de tempelbelevenis meer maakt dan alleen een punt om af te strepen op je lijstje, dan krijg je kracht die je op geen enkele andere manier kunt ontvangen. Je wordt dan bovendien een beter werktuig in handen van de Heer om zijn werk te doen. En in het werk om anderen tot Christus te brengen, kom je op een koers terecht die je uiteindelijk zal terugleiden naar de tegenwoordigheid van de Vader en de Zoon. □

De volgende schriftteksten zijn nuttig voor je voorbereiding op je eerste tempelbezoek — en alle volgende keren dat je erheen gaat.

De macht van goddelijkheid
LV 84:20

Macht van omhoog
LV 95:8–9

Een plek van instructie
LV 97:10–17

Opoffering
LV 109:5

Een plek van heiligheid
LV 109:13

Al het nodige ontvangen
LV 109:15

Gods huis
LV 109:16

Reinheid
LV 109:20

Verschijning van de Heiland in de Kirtland-tempel
LV 110

Wassingen en zalvingen
LV 124:37–42

Verbonden
LV 132:7–14

IN HET **OPLEIDINGSINSTITUUT**

Marvin K. Gardner

Of je nu al je hele leven lid bent van de kerk, of nog maar een jaar, in het opleidingsinstituut voor zendelingen word je voorbereid op je zending.

Hij is geboren in een klein huisje, opgetrokken uit in de zon gedroogde stenen met een rieten dak, in een afgelegen bergdorpje in het zuiden van Mexico. Toen hij op vijftienjarige leeftijd naar de zendelingen luisterde, moest iemand wat zij in het Spaans zeiden in zijn taal, Tzotzil, vertalen. Hij las de Keuze uit het Boek van Mormon in het Tzotzil, liet zich dopen en probeerde zijn ouders het evangelie te leren. Vier jaar later lieten zij zich dopen.



Manuel Solís Ruiz was werkzaam als jeugdwerkleraar en als administrateur van de gemeente. Toen een zendeling hem aanmoedigde om op voltijdzending te gaan, legde Manuel uit waarom hij dat niet kon. 'Ik spreek of begrijp geen Spaans — alleen maar Tzotzil', zei hij. 'En we hebben geen geld. Ik moest al jong van school af om op de akkers te werken voor het onderhoud van mijn bejaarde ouders. Zij zijn helemaal afhankelijk van mij.'

Maar Manuel wilde graag op



BOVEN: FOTO OPLEIDINGSINSTITUUT MEXICO: MARVIN K. GARDNER; LINKS: FOTO OUDERLING MANUEL SOLÍS RUIZ MET DANK AAN DE AFDELING ZENDINGSWERK

zending, en hij vond de moed om er met de plaatselijke zendingspresident over te spreken. De zendingspresident en de plaatselijke leiders zagen dat Manuel zuiver van hart was en zij zorgden er mede voor dat hij de kans kreeg om op zending te gaan.

'Nu ben ik in het opleidingsinstituut voor zendelingen in Mexico-Stad!' zegt Manuel (21), die op zending geroepen is naar het zendingsgebied Mexico-Stad-Zuid (Mexico). 'Het was verdrietig om mijn vader en moeder achter te laten, maar ze redden het wel. De Heer geeft mij zelfvertrouwen en kracht. Ik leer het evangelie van Jezus Christus beter kennen en ik heb hier veel vrienden gekregen die me helpen.'

Ouderling Solís heeft aan het opleidingsinstituut voor zendelingen een belevenis die zijn leven verandert — een waardoor hij zich voorbereidt op zijn zending en de rest van zijn leven. En zendelingen hebben aan opleidingsinstituten over de hele wereld soortgelijke ervaringen.

WAT IS HET DOEL VAN HET OPLEIDINGSINSTITUUT?

Alle opleidingsinstituten hebben dezelfde opdracht:

Onder de invloed van de Heilige Geest en in een sfeer van liefde, vertrouwen en respect worden zendelingen er door de training in het opleidingsinstituut toe gebracht om dichter tot God te komen en hun macht tot bekering te vergroten. Aan het opleidingsinstituut:

- *Leert elke zendeling de evangelieleringen kennen en waarderen, en ontwikkelt hij christelijke eigenschappen.*
- *Leert elke zendeling krachtig onderwijs geven met de Geest om anderen ertoe te brengen geloof in Christus te hebben, zich te bekeren, zich te laten dopen, de Heilige Geest te*





Naast veel geestelijke voeding, verschaft het opleidingsinstituut ook gevarieerde maaltijden. *Uiterst links:* het opleidingsinstituut te Provo. *Links:* het opleidingsinstituut in Mexico.

ontvangen en tot het einde toe te volharden.

- *Streeft elke zendeling ernaar de gave van talen te ontvangen en de voertaal van het zendingsgebied voldoende te beheersen.*

HOEVEEL OPLEIDINGSINSTITUTEN ZIJN ER?

Er zijn over de hele wereld vijftien opleidingsinstituten voor zendelingen: in Argentinië, Brazilië, Chili, Colombia, de Dominicaanse Republiek, Engeland, de Filipijnen, Guatemala, Japan, Korea, Mexico, Nieuw-Zeeland, Peru, Spanje en Provo (Utah, VS).

NAAR WELK OPLEIDINGSINSTITUUT GA IK?

Met je oproep krijg je ook bericht naar welk opleidingsinstituut je gaat. In de meeste gevallen krijg je training van leerkrachten uit het desbetreffende land, ga je om met zendelingen uit dat land, geef je onderwijs samen met zendelingen die daar werkzaam zijn, en heb je direct contact met de plaatselijke bevolking en cultuur. Velen van jullie hoeven geen taal te leren, en dan ga je ongeveer drie weken naar het opleidingsinstituut. Als je wél een taal moet leren, dan ga je er ongeveer acht weken naar toe.

Ongeacht naar welk opleidingsinstituut je gaat, zul je de Geest voelen bij je omgang met zendelingen uit de hele wereld. Een voorbeeld. Zuster Ana Victoria Ordoñez Requena komt uit Guatemala, gaat naar het opleidingsinstituut in Argentinië, heeft een collega uit Chili, en bereidt zich voor op een zending in Uruguay. 'Ik kon meteen na mijn aankomst de Geest al voelen', zegt ze. 'Mijn getuigenis groeit gestaag.'

WAT DOE IK AAN HET OPLEIDINGSINSTITUUT?

Je krijgt een voltijdzendeling als collega, een president van het opleidingsinstituut, en leerkrachten die teruggekeerde zendelingen zijn. Je bestudeert de leer van de kerk. Je leert hoe je met de Geest moet onderwijzen — en vooral hoe je het Boek van Mormon en andere Schriften bij je onderwijs gebruikt. Je leert hoe je de zendelingenlessen moet presenteren. Zo nodig leer je ook een taal. Je gaat ook naar de tempel. Algemene autoriteiten en gebiedsautoriteiten spreken je toe in devotionals — live, of via satelliet of video. Je leert hoe een voltijdzendeling zich gedraagt, welke regels hij heeft, en wat zijn routine is. Je krijgt tijd voor lichamelijke oefening, koorzang, maaltijden, de was en brieven schrijven naar huis.

Al doende leer je hoe je een afgezant van de Heer Jezus Christus kunt zijn. Je kunt je werk in het zendingsveld dan beginnen met zelfvertrouwen en ootmoed, geloof en zekerheid, en met een stevig fundament van evangeliekennis, onderwijsvaardigheden, taalvaardigheden en kennis van de cultuur.

WAT ZEGGEN ANDERE ZENDELINGEN OVER HET OPLEIDINGSINSTITUUT?

Ik kan het nog niet geloven. Ouderling Edgar Eleuterio Quispe Pérez uit Bolivia aan het opleidingsinstituut in Peru: 'Ik kan het nog niet geloven — ik ben écht aan het opleidingsinstituut en ik draag het naamplaatje van een zendeling!'

Thuis. Ouderling William Samuel Lolani Meredith uit West-Samoa aan het opleidingsinstituut in Nieuw-Zeeland: 'Ik was eerst zenuwachtig, maar nu voel ik me hier thuis.'

Een van hen die geroepen zijn om te dienen. Ouderling Choi Byung-Yong uit Korea aan het opleidingsinstituut in Korea: 'Ik vond het

FOTOGRAFEN: MARVIN K. GARDNER, JOHN LUKE EN C. EUGENE HILL



Urenlange intensieve studie wordt onderbroken door gelegenheid tot lichamelijke activiteit. *Onder:* het opleidingsinstituut in de Dominicaanse Republiek *Rechts:* het opleidings-instituut in Mexico.





schitterend om de video *Geroepen om te dienen* te zien. Daardoor besefte ik dat ik een van de 60 duizend zendelingen ben die de Heer dienen!'

KAN IK OPSCHIETEN MET MIJN COLLEGA?

Een vriend. Ouderling Joseph Thomas Miller uit Utah (VS) aan het opleidingsinstituut in Spanje: 'Ik had nog nooit Spaans geleerd, maar mijn collega had al jaren Spaans gehad. Hij heeft me heel veel geholpen met de taal, het evangelie en nog veel andere dingen. Hij was veel meer dan een collega, hij was een vriend.' Zijn collega, ouderling Samuel David Norton uit Engeland, zegt dat het wederzijds is: 'Broeder Miller is verbazend. Ik ben gegroeid doordat ik door hem beter heb leren begrijpen wat ootmoed is, en ijver.'

Geduldig met mij. Ouderling Esteban José Ventura uit Uruguay aan het opleidingsinstituut in Argentinië: 'Mijn collega heeft mij laten zien hoe ik anderen mijn liefde kan tonen. Hij is geduldig met mij en heeft me geholpen met het leren van de lessen.'

Eerst aan anderen denken. Zuster Joelia Vladimirovna Michaleva uit Rusland aan het opleidingsinstituut in Provo: 'Het is niet makkelijk om 24 uur per dag een en dezelfde persoon om je heen te hebben. Wij leren om eerst aan anderen te denken en dan pas aan onszelf.'

De taal van de geest. Zuster Kimberly Monika Johnson uit Duitsland aan het opleidingsinstituut in Engeland: 'Ik ben dankbaar voor mijn collega, zuster Iva Petkova uit Bulgarije. In onze groep van twaalf zusters zijn acht nationaliteiten vertegenwoordigd. Ik ben al die zusters gaan liefhebben. Hoewel er taalbarrières waren, hebben we door de universele taal van de Geest kunnen communiceren. Elke keer dat ik ze in hun eigen taal hoorde bidden en als ze eenvoudige gebeden uitspraken in het Engels, was ik met de Geest vervuld.'

Vereend in ons streven. Zuster Jana Hedrlinova uit Tsjechië aan het opleidingsinstituut in Provo: 'Er zijn hier veel mensen uit verschillende landen en culturen, en de Geest is sterk onder ons. Wij zijn vereend in ons streven.'

KAN IK HET WEL?

Eerst was het moeilijk. Ouderling José Luis Aguilar uit Peru aan het opleidingsinstituut in Peru: 'Wat ik het fijnste vind aan het opleidingsinstituut zijn het eten en de fijne geest die ik hier voel. Het moeilijkste is dat het erg streng is. We moeten altijd op tijd zijn, er is veel te studeren, en er is niet veel tijd om te rusten. Eerst was het moeilijk om eraan te wennen, maar nu gaat het goed.'

Moeilijk om vroeg op te staan. Ouderling Oscar Ignacio Pérez Aguilera uit Chili aan het opleidings-instituut in Peru: 'Het was moeilijk voor me om vroeg op te staan en vroeg naar bed te gaan, maar ik weet dat de regels er zijn om ons ertoe te brengen ons verantwoordelijk te gedragen en succes te hebben.'

Heimwee overwinnen. Ouderling Christhian Rolando Escalante Romero uit Ecuador aan het opleidingsinstituut in Guatemala: 'Omdat ik zo ver van huis ben, duurt het erg lang voor brieven mij bereiken. Maar mijn

FOTOGRAFEN: MARGARITA DÍAZ, JOHN LUKE, C. EUGENE HILL, BARBARA JEAN JONES, JANET THOMAS EN ROGER TERRY



Tijdens hun verblijf aan het opleidingsinstituut hebben de zendelingen gelegenheid om naar de tempel te gaan. *Links:* de Madrid-tempel (Spanje).

collega sterkt me door steeds aan mijn zijde te zijn. De president van het opleidingsinstituut geeft me raad alsof ik een van zijn kleinkinderen was — ik heb hem zeer lief. En Jezus Christus zorgt voor mij.'

Aan mijn zijde. Ouderling Cory Lignell uit Utah (VS) aan het opleidingsinstituut in de Dominicaanse Republiek: 'Ik weet dat God aan mijn zijde staat en dat mijn vrienden en familieleden voor me bidden.'

De liefde van Christus. Ouderling José Carlos Pérez Zubieta uit Bolivia aan het opleidingsinstituut in Peru: 'Ik wil alle gewoonten en regels leren waarmee ik een succesrijke zendeling kan worden. In het opleidingsinstituut voel ik de liefde van Christus. Ik voel me erg dichtbij Hem.'

KAN IK ECHT EEN NIEUWE TAAL EN CULTUUR LEREN?

Als geen enkel ander taalcentrum in de wereld. Ouderling Wojtek Krzysztof Baszczyk uit Polen aan het opleidingsinstituut in Provo: 'Er is geen enkel ander taalcentrum in de wereld waar men in zo'n korte tijd een taal kan leren. Ik denk dat het komt doordat we onder de invloed van de Heilige Geest onderricht krijgen. Voordat ik hier kwam, heb ik vijf jaar Engels gehad op school, maar de Braziliaanse broeder die naast mij zit, had nog nooit Engels gehad. Hij spreekt nu, na een maand in het opleidingsinstituut, net zo goed Engels als ik!'

Dompel jezelf onder in de cultuur. Ouderling Daniel Bokovoy uit Californië (VS) aan het opleidingsinstituut in Brazilië: 'Een van de belangrijkste factoren die bijdraagt tot het leren van een nieuwe taal is dat je jezelf onderdompelt in de cultuur waar die taal bijhoort. We hebben hier veel gelegenheid om de stad in te gaan en om te gaan met de inwoners. En we kunnen ook op stap met de plaatselijke voltijdzendelingen. We doen praktijkervaring op met het zendingswerk.'

HOE ZIJN DE LESSEN EN DE BIJEENKOMSTEN?

Vertrouwen door leerkrachten. Zuster Lizbeth Adriana Martínez Hernández uit Mexico aan het opleidingsinstituut in Mexico: 'Door mijn leerkrachten heb ik het vertrouwen ontwikkeld dat ik, als ik hard werk, kan bereiken wat de Heer van mij verwacht.'

De verzoening begrijpen. Zuster Bayelita Carmen Ituza Casa uit Peru aan het opleidingsinstituut in Peru: 'In de les kregen we de opdracht om in het kort de verzoening te beschrijven. Maar ik had de verzoening nooit goed begrepen, dus kon ik dat niet — en ik was niet de enige. Toen we de beschrijving moesten inleveren, hielpen de leerkrachten ons. Ik merkte dat wij belangrijker waren dan de opdracht. We bestudeerden LV 19:16–19, waarna ik begreep hoe groot de liefde van Jezus Christus voor ons is.'

Zegening om zo'n geweldige president te hebben. Ouderling Tomomi Hara uit Japan aan het opleidingsinstituut in Japan: 'Een van de grootste zegeningen is dat onze president en zijn vrouw zo geweldig zijn. Als ik bij hen ben, voel ik de Geest.'

Luisteren naar wat algemene autoriteiten zeggen. Ouderling Ricardo Andrés Ibáñez Fuentemavida uit Chili aan het opleidingsinstituut in Peru: 'Toen we naar de video Bijzondere getuigen van Christus keken, werd ik vooral geraakt door het getuigenis dat president Gordon B. Hinckley in het heilige bos gaf. Ik voelde grote vreugde en ik kon liefde en vrede zien in zijn ogen.'

Zuster Abigail Ray Babaga uit



Alle opleidingsinstituten die momenteel in bedrijf zijn

Papoea-Nieuw-Guinea aan het opleidingsinstituut in Nieuw-Zeeland: 'Ik hoorde tijdens een uitzending een toespraak van ouderling Russell M. Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen en ik werd vervuld met de Geest.'

Ouderling Benjamin F. Gardner uit Arizona (VS) aan het opleidingsinstituut in Brazilië: 'We keken naar een video met ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen die een toespraak hield aan het opleidingsinstituut in Provo. Dat maakte veel indruk. Hij zegt dat hij bijna elke dag van zijn leven aan zijn zending denkt.'

EN ALS IK NOG NIET NAAR DE TEMPEL BEN GEWEEST?

Voorbereiding op de tempel. Zuster Carmen María Ramos Zúñiga uit Honduras aan het opleidingsinstituut in Guatemala: 'Op onze eerste zondag hier vastten we om ons voor te bereiden op de tempel. Zodra ik die ochtend wakker was, voelde ik de aanwezigheid van de Geest. Ik heb sterk het gevoel dat mijn huisgenoten thuis, die geen lid zijn, binnenkort kennis zullen maken met zendelingen en dat ze het evangelie zullen aanvaarden.'

In de tempel. Zuster Sachiko Miyagawa uit Japan aan het opleidingsinstituut in Japan: 'Naar de tempel gaan tijdens je verblijf aan het opleidingsinstituut is een belevenis die ik nooit zal vergeten. In de tempel had ik het verlangen om gehoorzamer te zijn en dichter tot God te komen.'

Anderen vreugde laten voelen. Zuster Lesly María Guzmán Maldonado uit Guatemala aan het opleidingsinstituut in Guatemala: 'Toen ik deelnam aan de verordeningen in de tempel had ik gevoelens van hoop, geruststelling, liefde en dankbaarheid. Ik besefte hoeveel het voor me zou betekenen om samen met mijn familie de verhoging te bereiken. Ik zal er met al mijn kracht aan werken om andere mensen diezelfde vreugde te laten voelen.'

VERANDERT HET OPLEIDINGSINSTITUUT ECHT JE LEVEN?

Nog aan het begin. Ouderling Nathan Craven uit Utah (VS) aan het opleidingsinstituut in Spanje: 'Daar ik nog maar anderhalf jaar terug was in de kerk na tien jaar inactief te zijn geweest, wist ik niets van het evangelie. Dus in vergelijking met mijn situatie twee maanden geleden, ben ik nu een reus. Maar ik besef dat ik nog aan het begin sta.'

Getuigenis geven. Ouderling Brett Maxfield uit Idaho (VS) aan het opleidingsinstituut in de Dominicaanse Republiek: 'Op een avond gingen we met ons district na een devotional samen naar een kamer en bespraken wat we hadden geleerd en gaven ons getuigenis. Ik had mijn hele leven de Geest nog niet zo sterk gevoeld.'

Geestelijke groei. Ouderling Nigel Morriss uit Engeland aan het opleidingsinstituut in Engeland: 'De geestelijke groei die ik hier heb doorgemaakt, is onmetelijk. In een sfeer van liefde, vertrouwen en respect ben ik op onvoorstelbare wijze dichter tot God gekomen. Ik ben gaan begrijpen dat deze ervaring nog maar het begin is van een hele reis. Mijn zending is de springplank naar grotere groei en ontwikkeling.'

De verzoening voelen. Ouderling Evanilda Gomes do Nascimento uit Brazilië aan het opleidingsinstituut in Brazilië: 'De geestelijke groei hier is ongelooflijk! In het verleden aanvaardde ik de verzoening alleen. Maar nu voel ik de verzoening in mijn hart op een manier die ik niet kan uitdrukken.' □

Op avontuur

Ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft geschreven: 'Zoals zovelen weten, ondervindt men bij het op zending gaan veel van dezelfde emoties als bij het beginnen aan een groot avontuur: opwinding, een beetje spanning, en misschien zelfs wat angst. Als zendeling doen we een stap in het onbekende.' (Zie deze uitgave, blz. 15.)

❦ Net als elk groot avontuur vereist een zending voorbereiding, oefening en prestatie. Zij vereist je uiterste inzet. Maar weinig andere avonturen, zoals de volgende verhalen illustreren, kunnen vreugde geven die zo tastbaar is en die iemands leven zo verandert, als een zending.



Een schat van liefde

Romy Bazalar Cotera

Ik herinner me een bepaalde middag alsof het gisteren was. Ik ging in een van de zondagsbijeenkomsten, die toen nog 's morgens en 's middags werden gehouden, naast een glimlachende vrouw zitten. Ik pakte haar hand beet om er zeker van te zijn dat ze bij me zou blijven. Maar ik was nog maar zes, en ik was nogal moe. Mijn ogen begonnen dicht te vallen, en hoewel ik moeite deed om die warme hand vast te houden, viel ik in slaap. Toen ik wakker werd, was de hand weg. Er stroomden tranen over mijn gezichtje, en ik was verdrietig.

Zij heette zuster Avon Compton. Haar man, Merlin, en zij glimlachten altijd, en hun gezicht straalde liefde uit. Als ik nu mijn ogen dicht doe, zie ik ze voor me. Ik vertel mijn jeugdwerkkinderen vaak over ze. Hun verhaal is de beste manier die ik ken om mijn KGW-klas te leren wat liefde is.

Ze waren uit hun eigen land naar Peru gekomen om een tijdje onder ons te zijn. Zij sprak onze taal niet zo goed, maar haar man sprak die beter dan sommigen van ons. Wij bewonderden hem en wisten dat hij van onze taal en cultuur hield.

Ik herinner me niet precies wanneer ik liefde opvatte voor zuster Compton, maar ik denk dat het die eerste zondag in het jeugdwerk moet zijn geweest. Ze leerde ons het liedje 'Als 'k naar de kerk toe ga' (*Zing maar mee*, B-52). Ze had platen meegenomen en ze leerde ons de woorden van het liedje, en hoe we ze moesten zingen. Ze vertelde ons dat onze hemelse Vader en Jezus Christus ons graag loofliederen horen zingen.

Een andere keer zaten we weer bij elkaar tijdens de avondmaalsdienst. We konden vanwege het taalverschil niet goed samen praten, maar we konden wél communiceren. Tijdens de dienst haalde ze een vel papier en wat krijtjes te voorschijn. Ik dacht dat ze iets ging opschrijven, maar ze fluisterde: 'Laten we mama tekenen.' Ze tekende een rondje. Toen wees ze op haar ogen en gaf mij het papier en een krijtje. Ik begreep dat ze wilde dat ik de ogen tekende, en dat deed ik. Ik gaf het krijtje terug, en zij tekende haar. Toen tekende ik de

Zuster Compton pakte een vel papier en wat krijtjes, en fluisterde: 'Laten we mama tekenen.'

DEL PARSON, *HET VERLOREN SCHAAP*; ILLUSTRATOR: BRIAN CALL



jurk, en zij tekende de armen. Uiteindelijk hadden we samen een tekening gemaakt van mijn moeder. Ik was zo blij! Ik liet hem aan mama zien en gaf zuster Compton een omhelzing.

Ze had altijd iets om met ons te doen. Vaak was het een kinderverhaaltje dat ze zelf geschreven had. Op een dag had ze het met mij over Jezus Christus. Toen kleurden we wat tekeningen in die ze van Jezus had gemaakt.

Op een dag moesten broeder en zuster Compton vertrekken. Ik vroeg waarom. Mama vertelde me dat ze familie hadden die hen miste en nodig had. Ik dacht aan mama en dat ik niet lang bij haar vandaan kon zijn. En toen wist ik dat ik zuster Compton moest laten gaan.

Er zijn sindsdien vele jaren voorbij gegaan. We zijn nooit opgehouden elkaar te schrijven, en onze vriendschap is gegroeid. Als ik denk aan zuster Compton, denk ik aan de woorden van de Heer Jezus Christus tot zijn discipelen: 'Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad' (Johannes 15:12).

Ik heb dierbare herinneringen aan de zomerdagen waarop wij, jeugdwerkkinderen, een spelletje schatzoeken deden — we zochten een snoepje, een bloem of een stuk speelgoed dat een ouder kind verstopt had. Wat waren we blij als we de schat gevonden hadden! Sindsdien heb ik veel mooie en waardevolle schatten gevonden. Maar een van de grootste schatten zal toch altijd de liefde van twee bijzondere zendingsactieve leden zijn — mijn vrienden, Avon en Merlin Compton.

Romy Bazalar Cotera is lid van de wijk Santa Cruz, in de ring Lima-Limatambo (Peru).

Overrompeld

Wang Shu-chuan

Ik trad in oktober 1991 in Tainan (Taiwan) tot de kerk toe. Twee jaar later verhuisde ik voor mijn werk naar Taipei. Omdat ik er behoefte toe voelde om meer kennis van het evangelie op te doen, schreef ik me in voor het instituut. Die beslissing leidde tot een gebeurtenis die mij volledig overrompelde.

Tijdens mijn tweede jaar in het instituut bestudeerden we de Leer en Verbonden, waardoor ik veel over de tempel te weten kwam. Ik kreeg een groot verlangen om naar de tempel te gaan. Toen ik daar met mijn bisschop over sprak, stelde hij manieren voor om mij daarop voor te bereiden. In juni 1995 had ik een gesprek met de ringpresident.

Mijn ringpresident zei aanvankelijk dat ik te jong was om de heilige tempelverbonden op me te nemen. Zijn woorden waren een grote klap voor me, maar ik werkte hard aan mijn voorbereiding en wist in mijn hart dat ik er klaar voor was. Daarom smeekte ik hem om het nogmaals te overwegen, en ik legde uit dat mijn bisschop me naar hem toe had gestuurd. Ik vroeg of we in elk geval de mogelijkheid konden bespreken. Hij zei: 'Als je erop staat, praten we erover.'

Tegen het eind van het gesprek vroeg hij: 'Als de Heer je vandaag vraagt om op zending te gaan, ga je dan?'

Ik antwoordde: 'Ik denk het wel.'

Diezelfde dag ontving ik zowel mijn tempelaanbeveling als mijn begiftiging. Ik besloot ook dat ik de oproep om op zending te gaan zou aanvaarden.

Mijn beslissing was een schok voor mijn familie. Mijn oudere broer zei dat ik er niet op hoefde te rekenen ooit nog iets met mijn familie te maken te kunnen hebben als ik op zending ging.

Maar, zoals Nephi beloofd heeft, bereidde de Heer een manier voor mij om te doen wat Hij mij vroeg. (Zie 1 Nephi 3:7.) Ik ging in mei 1996 naar het zendingsgebied Taichung (Taiwan). Kort voor mijn vertrek omarmde mijn broer mij en vertelde mij in tranen dat hij ertegen was dat ik ging omdat hij me niet wilde kwijtraken. Gedurende mijn hele zending heeft mijn familie mij hun volledige steun gegeven.

Mijn leven is veranderd door mijn zending. Ik ging mijn relatie met mijn hemelse Vader beter begrijpen. Mijn getuigenis groeide en het belang van het werk om zielen tot Jezus Christus te brengen werd voor eeuwig in mijn verstand en mijn hart geprent.

Wat mij nu, na het volbrengen van mijn zending, het dierbaarst is, is de belofte die ik God gedaan heb dat ik tot het einde zou volharden. Ik herinner mij de woorden van mijn zendingspresident toen een aantal van ons op het punt stond ontheven te worden. Hij zei dat hij wilde dat wij goed zouden blijven leven, zodat we allemaal ooit in de hemel weer bijeen zouden zijn. Ik heb vaak aan die aansporing gedacht, vooral in tijden van beproeving.



Mijn collega en ik waren stomverbaasd toen enkele kinderen uit een eenvoudige woning kwamen rennen en riepen: 'Een zegen! Een zegen! Geef ons een zegen!'

Mijn hart is vol dankbaarheid. Ik ben dankbaar dat God mij beschermd heeft en mij leerervaringen heeft gegeven. Veel van die ervaringen waren verrassend en onverwacht, maar ze hebben mij er allemaal toe gebracht om mijn grenzen te verleggen en meer te gaan lijken op de dienstmaagd van de Heer die ik zo graag wil zijn.

Wang Shu-chuan is lid van de wijk Taipei 4, in de ring Taipei-Midden (Taiwan).

'Geef ons een zegen!'

Lesly Augusto Tobar Correa

Otavalo, een mooie stad in het noordoosten van Ecuador, is in mijn herinnering nog veel mooier vanwege iets wat ik daar beleefde toen ik in het zendingsgebied Quito (Ecuador) werkzaam was. Op een middag in september 1996 waren mijn collega en ik lopend op weg naar een afspraak. Plotseling kwamen enkele kinderen uit een eenvoudig woninkje rennen, en ze riepen: 'Een zegen! Een zegen! Geef ons een zegen!'

We waren stomverbaasd en wisten niet wat ervan moesten denken. We overwogen ze te negeren en door te lopen, maar iets zei ons dat we moesten uitzoeken wat er aan de hand was. We waren bang dat er iets verschrikkelijks gebeurd was.

De kinderen renden al snel weer de woning in. Wij volgden hen en troffen daar een vrouw aan die net zo verbaasd was om ons te zien als wij haar. We legden uit wat er was gebeurd, en zij antwoordde glimlachend: 'De kinderen waren gewoon aan het spelen.' We praatten enkele minuten met haar, schreven haar naam op om later terug te komen, en vertrokken.

Twee dagen later kwamen we terug en ontdekten dat ze lid van de kerk was. Ze was al lang niet naar de kerk geweest, zei ze, voornamelijk omdat ze niet het gevoel had gehad dat iemand haar daartoe had aangemoedigd. Haar kinderen waren geen lid van de kerk. Wij voelden aan dat zij wilde dat het evangelie van Jezus Christus een rol zou spelen in haar leven en dat van haar kinderen.

We gaven haar kinderen de evangelieboodschap en twee weken later lieten ze zich dopen. Bij de doopdienst begon een van de kinderen te huilen van vreugde. Hij zei dat zijn moeder veranderd was, en hij was blij dat de Heer de zendelingen naar hun huis gestuurd had.

Die kinderen hadden geen idee dat de Heer ze zou verhoren toen ze zo speels om een zegen vroegen — en dat Hij dat zo overvloedig zou doen. De familie is nog steeds sterk en getrouw in de kerk.

Veel mensen in de wereld zijn net als die kinderen. Zonder het te weten vragen zij onze Vader in de hemel om een zegen. Ze hoeven er maar om te vragen, dan antwoordt Hij. Want, zoals Hij heeft gezegd: 'Gij zijt kleine kinderen, en gij hebt nog niet begrepen welke grote zegeningen de Vader in zijn handen houdt, en voor u heeft bereid' (LV 78:17). □

Lesly Augusto Tobar Correa is lid van de wijk El Porvenir, in de ring Milagro (Ecuador).

De *Liahona* van oktober 2001 gebruiken

LESIDEEËN

■ 'Kenmerken van een gelukkig gezin', blz. 2: een van de kenmerken van een gelukkig gezin die president Thomas S. Monson noemt, is 'kasten vol kennis'. Denk eens na over de boeken bij u thuis. Hoe bevorderen zij de vergaring van kennis en geloof?

■ 'Je zending — een geestelijk avontuur', blz. 12: ouderling David B. Haight legt uit dat veel zendelingen iets dierbaars opofferen om op zending te gaan. In hoeverre zijn de zegeningen groter dan de opoffering?

■ 'Zendingswerk en de verzoening', blz. 26: ouderling Jeffrey R. Holland vraagt zendelingen soms wat zij willen dat onderzoekers doen naar aanleiding van de zendelingenlessen. De zendelingen, zegt hij, noemen vrijwel nooit 'de twee fundamenteelste zaken [...] die we onderzoekers willen laten doen voorafgaand aan de doop'. Wat zijn die twee zaken, en waarom zijn ze zo belangrijk — niet alleen voor onderzoekers, maar ook voor zendelingen en leden?

■ 'Geen stieren in de greppel', blz. K14: waarom is het belangrijk om de aanwijzingen op te volgen die onze ouders, leerkrachten en de Heer ons geven?

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Avondmaal 25
Bekering 26, 44
Boek van Mormon 26
Eeuwig perspectief K2
Familiegeschiedenis K10
Gebed 2, K14
Gehoorzaamheid K12, K14
Geloof 12, 26
Getuigenis 2
Gezinsavond 48
Gezinsrelaties 2
Huisbezoek 25
Huisonderwijs 9
Jeugdwerk K12
Jezus Christus 26, K4, K6
Liefde 2, 44
Normen 33
Onderwijs 48
Opleiding 2
Opleidingsinstituten voor zendelingen 38
Opoffering 12
Patriarchale zegens K2
Profeten 10, 33, K12
Schriftstudie 2
Tempels en tempelwerk 34, 44, K10
Verbonden 25, 34
Verhalen uit het Nieuwe Testament K4, K6
Verzoening 26
Voorbereiding 17, 20, 24, 34, 38, K8
Vriendschap 17
Zegeningen K12
Zendingswerk 10, 12, 17, 20, 24, 26, 34, 38, 44, K2, K8

FOTOGRAAF: JERRY GARNS



EEN POSITIEVE INVLOED

Wie heeft er een goede uitwerking op uw leven gehad? De *Liahona* wil graag horen wie u beïnvloed heeft en hoe hij of zij zo'n positieve uitwerking op u had. Stuur alstublieft uw ideeën, verhalen en belevenissen naar: A Positive Influence, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of per e-mail naar: CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Vermeld alstublieft uw volledige naam, adres, telefoonnummer, wijk en ring (of gemeente en district).



FOTO-ILLUSTRATOR: CRAIG DIMOND

Zendelingechtparen

'Het aantal wijzen waarop zendelingechtparen werkzaam kunnen zijn, is vrijwel onbeperkt. (. . .) Praktisch iedere vaardigheid en elk talent waarmee de Heer u heeft gezegend, kan worden gebruikt. (. . .) Het is voor een oudere zuster of echtpaar wel gepast om hun priesterschapsleiders te laten weten dat ze op zending willen en kunnen gaan. Ik dring er bij u op aan om dat te doen.'

— Ouderling Robert D. Hales, 'Zendelingechtparen: een oproep tot dienen', Liahona, *juli 2001, blz. 31*



'Onze zendelingen gaan naar verschillende landen', heeft de profeet Joseph Smith gezegd. '(...) De waarheid Gods zal stoutmoedig, edel en onafhankelijk voortgaan tot zij elk werelddeel heeft bereikt, elk klimaat bezocht, elk land overspoeld, in elk oor heeft geklonken, tot de doeleinden van God bereikt zijn en de grote Jehova zal zeggen dat het werk voltooid is.' Zie 'Profeten van de laatste dagen over zendingswerk', blz. 10, en andere artikelen over zendingswerk in deze speciale uitgave van de *Liahona*.

DUTCH
4 02219 90120 6